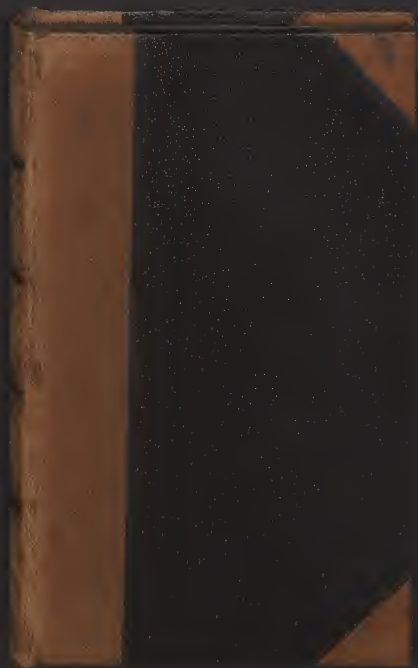

DONATUS,

Hoc eſt:

PARADIGMATA
PARTIUM ORATIONIS
Latinô-Islandica,

Cum præfixa ratione rectè legendi & ſcribendi, atqve brevi explicatione Accidentium earundem, unà cum XIV Regulis Syntacticis & methodô conſtruendi ad calcem ſubtextâ,

Ad captum teneræ pueritiæ accommodatus,

In uſum Scholæ SKALHOLTINÆ in Islandia.

Imprim.
JO. GRAMMIUS.

HAFNIÆ,
Ex Typograhéo Reg. Maj. & Univerſit. 1734.

Merk,

Hvert þad atqvæde sem hefur þetta Strik (-) yfer sier, a bæde ad hefiast dalijted i fram̄ færslunne, og lijka ad dragast, so sem til dæmis, Amīcus, Formōsus. En̄ þad sem hefur þetta Strik (') yfer sier, a nockud ad hefiast ad sønnu, en̄ ecke ad dragast, so sem Dóminus, tábula. Þetta skal Meistarinn syna Barnenu med sinne eigen Raustu, þegar han̄ fer fyrst ad kienna þvi, annadhvert Donatinn eda Glosurnar.

Um̃ þa riettu Adferd ad lesa og skrifa Latinu Maalid.

Bokstaferner eru 25. sem eiga a þennan haatt, bæde smaer og storer

ad

Myndast,	Nefnast,
A a	a,
B b,	be,
C c,	ce,
D d,	de,
E e,	e,
F f,	ef,
G g,	ge,
H h,	ha,
I i,	i,
J j,	Jod,
K k,	ka,
L l,	el,
M m,	em,
N n,	en,
O o,	o,
P p,	pe,
Q q,	qu,
R r,	er,
S ſs,	eſs,
T t,	te,
U u,	u,
V v,	vau,
X x,	ex,
Y y,	ypſilon;
Z z,	zeta,

Bokstaferner eru annadhvert Vocales (Hliodstafer) edur Consonantes (Samhliodande stafer.)

Vocales eru þad, sem bæde giefa fullt Hliod af sier sialfer, og lika giøra Adkvædenn einsamler, so sem þesser Sex: a. e. i. o. u. y.

Þegar tveir Vocales setiast til samans, þa verdur þar af Diphthongus, (Tvihliodande stafur), sem giører og so eitt Adkvæde.

Diphthongi eru þesser:

æ, ut ætas [a, i samhliode med e,
œ, ut cœna [o, i samhliode med e,
au, ut auster [a, i samhliode med u,
eu, ut eurus [e, i samhliode med u.

Item:

ai, ut Ai-ax [a, i samhliode med i,
ei, ut ei-us [e, i samhliode med i,
oi, ut Troi-a [o, i samhliode med i,
ui, ut cui-us [u, i samhliode med i.

Consonantes eru b, c, d, f, g, h, j, k, l, m, n, p, q, r, s, t, v, x, z.

Consonantes eru annadhvert mutæ, (Hliodlauser stafer) sem alldeilis eckert Hliod af sier giefa, nema Vocales hialpe þeim til, so sem þesser Tiu: b, c, d, g, j, k, p, q, t, v. Ellegar þeir eru Semivocales (Halfhliodendur) sem giefa af sier nockurt Hliod, fyrer-utan Vocales, so sem þesser Niu : f, h, l, m, n, r, s, x, z.

Semivocales eru aptur liqvidæ, (Miwker stafer) og Duplices) (Tvofallder stafer)

Liqvidæ eru Fiorer, l, m, n, r,

Du-

Duplices eru Tveir. x, z, og gillder hver þeirra vid tvo Consonantes; þvi x, gillder so miked sem cs, eda tvøfalldt ss.

De Syllabis. Um̃ Adkvædenn.

1. Einn Vocalis kann ad giøra eitt Adkvæde sialfur fyrer sig, so sem: e-o.

2. Einn Consonans giører eckert Adkvæde, nema madur legge einn Vocalem vid.

3. Einn Consonans, sem stendur i millum tveggia Vocales, skal fylgia i Støfunenne Adkvædinu þvi sijdara, enn ecke þvi fyrra, ut Do-mi-nus, eñ ecke Dom-in-us.

4. Þegar tveir Consonantes standa midt a millum tveggia Vocales, þa skal þeim so skipta til Adkvædanna, (þegar stafad, skrifad, og talad er) ad sa fyrre Consonans leggest vid þann fyrra Vocalem, ut: Lar-gus, ecke Larg-us.

Ad undanteknu þvi

Þegar Muta geingur undan, og Liqvida kiemur a millum tveggia Vocales, þa skal bæde Muta og Liqvida leggiast til þess seinna Vocalis, ut: Pa-tris.

Eñ þeir Consonantes, sem i Upphafe a einu Orde plaga ad fylgiast ad i Adkvædenu, þeir skulu og so fylgiast ad i hinum ødrum Adkvædunum, ut: a-gnus, a-sper, A-tlas, scri-psi, pi-scis.

Þegar eitt Ord er sett saman af Præpositione, og einhveriu Orde, þa skal Præpositio i Støfunenne (eda þegar Ordenu i Skriftenne er skipt a mill-

millum tveggia lijna) skiliast fra þvi Orde, sem hun er sett saman vid; ut: per-ago, ecke pe-rago; de-spicio, ecke des-picio, de-struo, ecke des-truo.

Þau Ord, sem hafa sinn Uppruna af ødrum Ordum, skulu skrifast med sømu Bokstøfum, og þau Ord, sem þau hafa sinn Uppruna af, ut: Ratio skrifast med t, eñ ecke c, þvi þad hefur sinn Uppruna af Ratum.

Uñ PRONUNCIATIONEM, edur Framfærslu-Hlioded.

A, skal alltijd hlioda, sem i Islendska Ordenu, Aska, cinis.

O sem i Ordenu, Ovenn, apertus,

U sem i Ordenu, Wte, Foris,

I sem i Ordenu, Inne, intus,

Y sem graunt u i Tuttugu, viginti,

T fyrer framan i, ef Vocalis kiemur a epter, framfærest med bliistre, ut: Dictio,

Ad undanteknum.

1. J Upphafe a Orde, ut: Tiara,

2. J Grisku Orde, ut: Politia,

3. J Infinitivo paragogico (hala-auknum) ut: mittier.

4. Ef þad tekur til sijn h., ut: Matthias,

5. Ef s geingur undan, ut: tristior,

G. skal lesast, hvar sem stendur, so sem þad skrifast, ut: gelu, ecke gielu.

C hljóstrar nu a þessum dögum fyrer framan e, i, y, ut: cedo, facio, cyclops; og fyrer framan Diphthongos æ, og œ. ut: Cælum, cœdo: Enn helldur sijnu riettu lage, sem k, fyrer framan a, o, u, ai, og Consonantes, ut: cano, conor, curo, Cajus, clavis.

Ph. skal framberast i talenu sem F.

Pad er merkiande um Skriftena:

Øll Upphafs-ord sierhverrar Rædu, og sierhverrar Greinar, og øll þau Ord, sem merkia Eigennleg Nøfn, Verdugleika, edur Embætte, skulu skrifast med storum Bokstøfum i Upphafenu, ut:

Nil dictu fœdum visuqve hæc limina tangat!
Alexander Magnus, Philippi Macedonum Regis filius.

Um
Parta Rædunnar.

Partar Rædunnar eru Atta,

1. Nomen, 5. Adverbium,
2. Pronomen, 6. Conjunctio,
3. Verbum, 7. Præpositio,
4. Participium, 8. Interjectio,

I. NOMEN.

NOMEN er þad Ord, med hveriu vier nefnum einn Hlut, eda giefum ad merkia hvernen hann er asigkominn; so sem: Deus GUD; Bonus godur.

Nomen er Tvofallt: Substantivum og Adjectivum.

Subſtantivum er þad Ord, ſem kann ad ſtanda einſamallt fyrer ſig i Rædunne, og merker einn viſſann Hlut; hver ed kann ad endaſt i Jſlendſkunne, annadhvert uppa iñ, añ, eda id, ſo ſem:

Hnijfur, Hnijfurinn, culter,
Kiſta, Kiſtan, arca,
Bord, Bordid, menſa,

Adjectivum er þad Ord, med hveriu vier giefum ad merkia, hvernin einn Hlutur er a ſig komenn, og kann hverke ad endaſt uppa añ, iñ, nie id, i Jſlendſkunne, ſo ſem: Longus langur, Magnus ſtor, Planus ſliettur.

J Adjectivo eru þrir Gradus Comparationis, edur ſamjöfnunar-troppur.

1. Poſitivus, ſo ſem: Albus, alba, album Hvijtur, hvijt, hvijtt.

2. Comparativus, ſem hefur meire merking i ſier enn Poſitivus, ſo ſem: albior, albius, hvijtare, hvijtara.

3. Superlativus, ſem merker meſt, ſo ſem: albiſſimus, albiſſima, albiſſimum, Hvijtaſtur, hvijtaſta, hvijtaſt.

Fernt a ad athugaſt um̃ Nomen.

1. Numerus, 3. Genus,
2. Caſus, 4. Declinatio.

I. NUMERUS.

Numerus er tvennſlags: Singularis og Pluralis.

Singularis merker einn, eda eitt, ſo ſem: Liber ein Bok, Panis eitt Braud. Pluralis merker

tvo

tvo, eda fleire, so sem: Libri Bækurnar, Panes Braudenn.

II. CASUS.

1. Nominativus, Nefnare,
2. Genitivus, sa sem gietur af sier, (giører Orded leingra.)
3. Dativus, Giafare.
4. Accusativus, Klagare.
5. Vocativus, Kallare.
6. Ablativus, Burtbere.

Nominativus og Vocativus eru alltijd lijker, utan i þeim Ordum sem endast uppá US i Secunda Declinatione, þvi þau enda Vocativum uppa E, so sem Dominus, Domine, Herra. Þau Ord, edur Nomina, sem eru Neutra, hafa Nominativum, Accusativum og Vocativum alltijd eins, bæde i Singulari og Plurali.

III. GENUS.

Genera Nominum eru Þriw.
Masculinum, Fæmininum, og Neutrum.
Øll Kallmanna Nøfn eru
Masculini Generis, so sem: Petrus, Petur, Pater, Fader, Consul, Borg-Meistare.
Øll Kvenna Nøfn eru
Fæminini Generis, so sem: Margreta, Margret, Mater, Moder, Regina, Drottning.

Hier ad auke kunna menn og so ad þeckia Genus af Endingu Ordsins.

Maſculinum endaſt

Uppa so sem	us,	Fructus,	fructûs,	Avoxtur.
	o,	Sermo,	ſermōnis,	Ræda.
	er,	Liber,	libri,	Bok.
	or,	Honor,	honōris,	Heidur.
	os,	Flos,	flōris,	Blomſtur.

Fæmininum endaſt

Uppa so sen	a,	Menſa,	menſæ,	Bord.
	as,	Pietas,	pietatis,	Gudrækne.
	es,	Fides,	fiděi,	Trw.
	is,	Cutis,	cutis,	Hwd.
	ax,	Fornax,	fornācis,	Ofn.

Neutrum endaſt

Uppa so sem	e,	Cubile,	cubilis,	Rwm, Sæng.
	um,	Aurum,	auri,	Gull.
	ar,	Pulvinar,	pulvināris,	Hægende.
	ur,	Sulphur,	ſulphŭris,	Brenneſteinn.
	ut,	Caput,	capitis,	Hofud.

IV. DECLINATIO.

Declinatiōnes eru Fim.

PRIMA DECLINATIO.

Prima Declinātio endaſt i Genitīvo og Datīvo uppa Æ.

Numerus Singularis.

Nominativus,	MenſA,	Bord, Bordid.
Genitivus,	MenſÆ,	Bords, Bordſins.
Dativus,	MenſÆ,	Borde, Bordenu.

Accuſat,

Accusativus,	MensAM,	Bord, Bordeð.
Vocativus,	MensA,	Bord.
Ablativus,	MensA,	Borde, Bordenu.

Numerus Pluralis.

Nominativus,	MensÆ,	Bord, Bordenn.
Genitivus,	MensARUM,	Borda, Bordanna.
Dativus,	MensIS,	Bordum, Bordunum.
Accusativus,	MensAS,	Bord, Bordenn.
Vocativus,	MensÆ,	Bord.
Ablativus,	MensIS,	Bordum, Bordunum.

SECUNDA DECLINATIO.

Secunda Declinatio endast i Genitivo uppa I, eñ i Dativo uppa O.

Numerus Singularis.

Nomin.	DóminUS,	Herra, Herrann.
Genit.	DóminI,	Herra, Herrans.
Dativ.	DóminO,	Herra, Herranum.
Accus.	DóminUM,	Herra, Herrann.
Vocat.	DóminE,	Herra.
Ablat.	DóminO,	Herra, Herranum.

Numerus Pluralis.

Nomin.	DóminI,	Herrar, Herrarner.
Genit.	DóminORUM,	Herra, Herranna.
Dativ.	DóminIS,	Herrum, Herrunum.
Accus.	DóminOS,	Herra, Herrana.
Vocat.	DóminI,	Herrar.
Ablat.	DóminIS,	Herrum, Herrunum.

Ellegar

Ellegar þannig:

Numerus Singularis.

Nomin.	PomUM,	Eple, Epled.
Genit.	PomI,	Eples, Eplesens.
Dativ.	PomO,	Eple, Eplinu.
Accus.	PomUM,	Eple, Epled.
Vocat.	PomUM,	Eple.
Ablat.	PomO,	Eple, Eplenu.

Numerus Pluralis.

Nomin.	PomA,	Eple, Eplenn.
Genit.	PomORUM,	Epla, Eplanna.
Dativ.	PomIS,	Eplum, Eplunum.
Accus.	PomA,	Eple, Eplenn.
Vocat.	PomA,	Eple.
Ablat.	PomIS,	Eplum, Eplunum.

TERTIA DECLINATIO.

Tertia Declinatio endast i Genitīvo uppa IS, og i Datīvo uppa I.

Numerus Singularis.

Nomin.	PanIS,	Braud, Braudid.
Genit.	PanIS,	Brauds, Braudsins.
Dativ.	PanI,	Braudi, Braudinu.
Accus.	PanEM,	Braud, Braudid.
Vocat.	PanIS,	Braud.
Ablat.	PanE,	Braude, Braudinu.

Numerus Pluralis.

Nomin.	PanES,	Braud, Braudinn.
Genit.	PanUM,	Brauda, Braudanna.
Dativ.	PanIBUS,	Braudum, Braudunum.

Accus.

Accus.	PanES,	Braud, Braudenn.
Vocat.	PanES,	Braud.
Ablat.	PanIBUS.	Bráudum, Braudunum.

QVARTA DECLINATIO.

Qvarta Declinātio endast i Genitīvo Singulāri, uppa US, og i Datīvo uppa UI.

Numerus Singularis.

Nomin.	FructUS,	Avøxtur, Avøxturenn.
Genit.	FructUS,	Avaxtar, Avaxtarens.
Dativ.	FructUI,	Avexte, Avextenum.
Accus.	FructUM,	Avøxt, Avøxtenn.
Vocat.	FructUS,	Avøxtur, Avøxturenn.
Ablat.	FructU,	Avexte, Avextemim.

Numerus Pluralis.

Nomin.	FructUS,	Avexter, Avexterner.
Genit.	FructUUM,	Avaxta, Avaxtanna.
Dativ.	FructIBUS,	Avøxtum, Avøxtunum.
Accus.	FructUS,	Avexte, Avextena.
Vocat.	FructUs,	Avexter.
Ablat.	FructIBUS,	Avøxtum, Avøxtunum.

QVINTA DECLINATIO.

Qvinta Declinātio endast i Genitīvo og Datīvo Singulāri uppa EI.

Numerus Singularis.

Nomin.	DiES,	Dagur, Dagurenn,
Genit.	DiEI,	Dags, Dagsens.
Dativ.	DiEI,	Dege, Degenum.
Accus.	DiEM,	Dag, Dagenn.
Voccat.	DiES,	Dagur, Dagurenn.
Ablat.	DiE,	Dege, Degenum.

Nume-

Numerus Pluralis.

Nomin.	DiES,	Dagar, Dagarner.
Genit.	DiERUM,	Daga, Daganna.
Dativ.	DiEBUS,	Degum, Degunum.
Accuſ.	DiES,	Daga, Dagana.
Vocat.	DiES,	Dagar, Dagarner.
Ablat.	DiEBUS,	Degum, Degunum.

De ADJECTIVIS.

Sum Adjectīva hafa þriar Endingar i Nominatīvo, og endaſt i Maſculīno uppa US, eda ER, ſo ſem: Doctus, Piger.

J Fæminīno uppa A, ſo ſem: docta, pigra.

J Neutro uppa UM, ſo ſem: doctum, pigrum:

Sum Adjectīva hafa tvær Endingar i Nominatīvo, og endaſt i Maſculīno og Fæminīno uppa IS, ſo ſem: fortis.

J Neutro uppa E, ſo ſem Forte.

Eda i Maſculīno og Fæminīno uppa OR, i Neutro uppa US, ſo ſem: Comparatīvus, doctior, & doctius.

Sum Adjectīva hafa ecke utan eina Ending i Nominatīvo uppa X, og NS, ſo ſem: Ferax, frioſſamur, prudens, forſiall.

Ja-ein endaſt uppa US, & ER, ſo ſem; Vetus gamall, pauper, fatækur.

DE PRONOMINE.

DE-

DECLINATIONES PRONOMINUM.

EGO.

Numerus Singularis.

Nominativus,	Ego,	Eg.
Genit.	Mei,	Mijn, mijns, sialfs mijns.
Dativ.	Mihi,	Mier.
Accus.	Me,	Mig.
Ablat.	Me,	Mier.

Numerus Pluralis.

Nominativus.	Nos,	Vier, Vid.
Genit.	Nostrum vel nostri,	Vorra, Ockar, (Vor.
Dativ.	Nobis,	Oss, Ockur.
Accus.	Nos,	Oss, Ockur.
Ablat.	Nobis,	Oss, Ockur.

TU.

Numerus Singularis.

Nominativus.	Tu,	Þw
Genit.	Tui,	Þijn, Þijns, sialfs-(þijns.
Dativ.	Tibi,	Þier.
Accus.	Te,	Þig.
Vocat.	Tu,	Þw.
Ablat.	Te,	Þier.

Numerus Pluralis.

Nominativus,	Vos,	Þid, Þier.
Genit.	Vestrûm, vestri,	Ydar, Yckar.
Dativ.	Vobis,	Ydur, Yckur.
Accus.	Vos,	Ydur, Yckur.
Vocat.	Ves,	Þier, Þid.
Ablat.	Vobis,	Ydur, Yckur.

SUI.

Numerus Singularis.

Nominativô caret.
Genit. Sui, Sijn, Sijns, Sialfs⸗
Dativ. Sibi, Sier, (sijns.
Accus. Se, Sig.
Ablat. Se, Sier.

Numerus Pluralis.

Nominativô caret.
Genit. Sui, Sijn, Sijns, Sialfs⸗
Dativ. Sibi, Sier. (sijns.
Accus. Se, Sig.
Ablat. Se, Sier.

Ille.

Numerus Singularis.

Nomin. Ille, Hann, sa, hinn.
Illa, Hun, su, hin.
Illud, Þad, ⸗ hitt.

Genit. Illīus, Hans, þess, hins
Hennar, þeirrar, hinnar.
Þess ⸗ ⸗ hins.

Dativ. Illi, Hønum, þeim, hinum.
Henne, þeirre, hinne.
Þvi, ⸗ ⸗ hinu.

Accus. Illum, Hann, þann, hinn.
Illam, Hana, þa, hina.
Illud, Þad, ⸗ ⸗ hitt.

Ablat. Illo, Hønum, þeim, hinum.
Illa, Henne, þeirre, hinne.
Illo, Þvi, ⸗ ⸗ hinu.

Nume-

Numerus Pluralis.

Nomin.	Illi,	Þeir,	hiner.
	Illæ,	Þær,	hinar.
	Illa,	Þau,	hin,
Genit.	Illōrum,	Þeirra,	hinna.
	Illārum,	Þeirra,	hinna.
	Illōrum,	Þeirra,	hinna.
Dativ.	Illis,	Þeim,	hinum.
Accuſ.	Illos,	Þa,	hina.
	Illas,	Þær,	hinar.
	Illa,	Þau,	hin.
Ablat.	Illis,	Þeim,	hinum.

IPSE.

Numerus Singularis.

Nomin.	Ipſe,	Sialfur,	hann ſialfur.
	Ipſa,	Sialf,	hun ſialf.
	Ipſum,	Sialft,	þad ſialft.
Genit.	Ipſius,	Sialfs,	hañs ſialfs.
		Sialfrar,	hennar ſialfrar.
		Sialfs,	þeſſ ſialfs.
Dativ.	Ipſi,	Sialfum,	honum ſialfum.
		Sialfre,	henne ſialfre.
		Sialfu,	þvi ſialfu.
Accuſ.	Ipſum,	Sialfann,	hann ſialfann.
	Ipſam,	Sialfa,	hana ſialfa.
	Ipſum,	Sialft,	þad ſialft.
Ablat.	Ipſo,	Sialfum,	honum ſialfum.
	Ipſa,	Sialfre,	henne ſialfre.
	Ipſo,	Sialfu,	þvi ſialfu.

Numerus Pluralis.

Nomin.	Ipsi, Sialfer, þeir sialfer.	
	Ipsæ, Sialfar, þær sialfar.	
	Ipsa. Sialf, þau sialf.	
Genit.	Ipsōrum, Sialfra, þeirra sialfra.	
	Ipsārum, Sialfra, þeirra sialfra.	
	Ipsōrum, Sialfra, þeirra sialfra.	
Dativ.	Ipsis, Sialfum, þeim sialfum.	
Accus.	Ipsos, Sialfa, þa sialfa.	
	Ipsas, Sialfar, þær sialfar.	
	Ipsa, Sialf, þau sialf.	
Ablat.	Ipsis, Sialfum, þeim sialfum.	

ISTE.

Numerus Singularis.

Nomin.	Iste,	Sa, þesse.
	Ista,	Sw, þesse.
	Istud,	Þad, þetta.
Genit.	Istīus,	Þess, þessa.
		Þeirrar, þessarar.
		Þess, þessa.
Dativ.	Isti,	Þeim, þessum.
		Þeirre, þessare.
		Þvi, þessu.
Accus.	Istum,	Þann, þennann.
	Istam,	Þa, þessa.
	Istud,	Þad, þetta.
Ablat.	Isto,	Þeim, þessum.
	Ista,	Þeirre, þessare.
	Isto,	Þvi, þessu.

Nume-

Numerus Pluralis.

Nomin.	Iſti, Þeir, þeſſer.
	Iſtæ, Þær, þeſſar.
	Iſta, Þau, þeſſe.
Genit.	Iſtōrum, Þeirra, þeſſara.
	Iſtārum, Þeirra, þeſſara.
	Iſtōrum, Þeirra, þeſſara.
Dativ.	Iſtis, Þeim, þeſſum.
Accuſ.	Iſtos, Þa, þeſſa.
	Iſtas, Þær, þeſſar.
	Iſta, Þau, þeſſe.
Ablat.	Iſtis, Þeim, þeſſum.

HIC.

Numerus Singularis.		*Numerus Pluralis.*	
Nom.	Hic, Þeſſe.	*Nom.*	Hi, Þeſſer.
	Hæc, Þeſſe.		Hæ, Þeſſar.
	Hoc, Þetta.		Hæc, Þeſſe.
Gen.	Hujus, Þeſſa.	*Gen.*	Horum, Þeſſara
	Þeſſarar.		Harum, Þeſſara.
	Þeſſa.		Horum, Þeſſara.
Dat.	Huic, Þeſſum.	*Dat.*	His, Þeſſum.
	Þeſſare.		
	Þeſſu.		
Acc.	Hunc, Þennann.	*Acc.*	Hos, Þeſſa.
	Hanc, Þeſſa.		Has, Þeſſar.
	Hoc, Þetta.		Hæc, Þeſſe.
Abl.	Hoc, Þeſſum.	*Abl.*	His, Þeſſum.
	Hac, Þeſſare.		
	Hoc, Þeſſu.		

IS.

Numerus Singularis.		Numerus Pluralis.	
Nom.	Is, Hañ. Ea, Hun. Id, Pad.	*Nom.*	Ii, Peir. Eæ, Pær. Ea, Pau.
Gen.	Ejus, Hans. Hennar. Pess.	*Gen.*	Eōrum, Eārum, Eōrum, Peirra.
Dat.	Ei, Honum. Henne. Pvi.	*Dat.*	Iis *vel* Eis, Peim.
Acc.	Eum, Hañ. Eam, Hana. Id. Pad.	*Acc.*	Eos, Pa. Eas, Pær. Ea, Pau.
Abl.	Eo, Honum. Ea, Henne. Eo, Pvi.	*Abl.*	Eis vel Iis, Peim.

QVI Relativum.

Sem hefur Tillit til undangangande, edur eptertemande Substantivi.

Numerus Singularis.

Nomin.	Qvi, Hvored, saaed, sem, er. Qvæ, Hvored, sived, sem, er. Qvod, Hvorted, ⸗ sem, er.
Genit.	Cujus, Hvors, Hvorrar. Hvors.
Dativ.	Cui, Hvorium, sem, er. Hvorre, sem, er. Hvoriu, sem, er.

Accusat.

Accus. Qvem, Hvørn, ſem, er.
Qvam, Hvøria, ſem, er.
Qvod, Hvørt, ſem, er.

Ablat. Qvo *vel* Qvî, Hvøriu, ſem, er.
Qva *vel* Qvî, Hvørre, ſem, er.
Qvo *vel* Qvî, Hvøriu, ſem, er.

Numerus Pluralis.

Nomin. Qvì, Hvørier, þeired, ſem, er.
Qvæ, Hvøriar, þæred, ſem, er.
Qvæ, Hvøred, þaued, ſem, er.

Genit. Qvōrum, Hvørra.
Qvārum, Hvørra.
Qvōrum, Hvørra.

Dativ. Qvibus *vel* Qveis, Hvørium.
Þeimed.
Sem, er.

Accus. Qvos, Hvøria, þaed, ſem, er.
Qvas, Hvøriar, þæred, ſem, er.
Qvæ, Hvør, þaued, ſem, er.

Ablat. Qvibus *vel* Qveis, Hvørium.

QVIS, Interrogativum.

Med hvøriu ſpurt verdur.

Numerus Singularis.

Nomin. Qvis, Hvør? Nockur, Einhvør.
Qvæ, Hvør? Nockur, Einhvør.
Qvid, Hvørt? Nockud, Einhvørt.

Genit. Cujus, Hvørs? Nockurs; Einhvørs.
Cujus, Hvørrar? Nockrar, Einhvørrar.
Cujus, Hvørs? Nockurs, Einhvørs.

Dativ.	Cui,	Hvorium? Nockrum, Einhvorium.
		Hvorre? Nockre, Einhvorre.
		Hvoriu? Nockru, Einhvoriu.
Accus.		Qvem? Hvorn? Nockurn, Einhvorn.
		Qvam? Hvoria? Nockra, Einhvoria.
		Qvid? Hvort? Nockurt, Eitthvort.
Ablat.		Qvo *vel* Qvî? Hvorium? Nockrum, Einhvorium.
		Qva *vel* Qvî? Hvorre? Nockre, Einhvorre.
		Qvo *vel* Qvi? Hvoriu? Nockru, Einhvoriu.

Numerus Pluralis.

Nomin.	Qvi? Hvorier? Nockrer, Einhvorier.
	Qvæ? Hvoriar? Nockrar, Einhvoriar.
	Qvæ? Hvor? Nockur, Einhvor.
Genit.	Qvorum? Hvorra? Nockra, Einhvorra.
	Qvarum? Hvorra? Nockra, Einhvorra.
	Qvorum? Hvorra? Nockra, Einhvorra.
Dativ.	Qvibus? Hvorium? Nockrum, Einhvorium
Accus.	Qvos? Hvoria? Nockra, Einhvoria.
	Qvas? Hvoriar? Nockrar, Einhvoriar.
	Qvæ? Hvor? Nockur, Einhvor.
Ablat.	Qvibus? Hvorium? Nockrum, Einhvorium.

MEUS.

Numerus Singularis.

Nom.	Meus, Minn.	*Gen.*	Mei, Mijns.
	Mea, Mijn.		Meæ, Minnar.
	Meum, Mitt.		Mei, Mijns.

Dativ.

Dat.	Meo, Mijnum. Meæ, Minne. Meo, Mijnu.	*Voc.*	O! Mi, O Minn. O! Mea, O Mijn. O! Meum, O Mitt.
Acc.	Meum, Minn. Meam, Mijna. Meum, Mitt.	*Abl.*	Meo, Mijnum. Mea, Minne. Meo, Mijnu.

Numerus Pluralis.

Nom.	Mei, Mijner. Meæ, Mijnar. Mea, Mijn.	*Acc.*	Meos, Mijna. Meas, Mijnar. Mea, Mijn.
Gen.	Meorum, Minna. Mearum, Minna. Meorum, Minna.	*Voc.*	O! Mei, O Mijner. O! Meæ, O Mijnar. O! Mea, O Mijn.
Dat.	Meis, Mijnum.	*Abl.*	Meis, Mijnum.

Sic declināntur, Svo hneigaſt:

Tuus, Þiñ. Tua. Þijn. Tuum, Þitt.	Veſter, Ydar. Veſtra, Ydar. Veſtrum, Ydart.
Suus, Sinn. Sua, Sijn. Suum, Sitt.	Cujus? Hvors er hañ. Cuja? Hvors er hun. Cujum? Hvors er þad.
Noſter, Vor. Noſtra, Vor. Noſtrum, Vort.	

NOSTRAS.

Numerus Singularis.

Nominat.
Hic Noſtras, Eiñ ur Voru Lande.
Hæc Noſtras, Ein ur Voru Lande.
Hoc Noſtras, Eitt ur Voru Lande.

Genitiv. Hujus Noſtrātis.
Dativ. Huic Noſtrāti.
Accuſat. Hunc Noſtrātem. Hanc Noſtrātem. Hoc Noſtras.
Vocativ. O! Noſtras.
Ablativ. Ab hoc Noſtrāte *vel* Noſtrāti. Ab hac Noſtrāte *vel* Noſtrāti. Ab hoc Noſtrāte *vel* Noſtrāti.

Numerus Pluralis.

Nominat. Hi Noſtrātes. Hæ Noſtrātes. Hæc Noſtrātia.
Genitiv. Horum Noſtrātium. Harum Noſtrātium. Horum Noſtrātium.
Dativ. His Noſtrātibus.
Accuſat. Hos Noſtrātes. Has Noſtrātes. Hæc Noſtrātia.
Vocativ. O! Noſtrātes. O! Noſtrātia.
Ablativ. Ab his Noſtrātibus.

Sic declināntur, Svo hneigiaſt.

Veſtras, Eiñ af ydar Lande. Ein af ydar Lande. Eitt af ydar Lande.

Cujas? Af hvaða Folke er hañ, hun, það. Ur hvoriu Lande er hañ, hun, það. Af hvorre Ætt er hañ, hun, það.

DE-

DECLINATIO PARTICIPIORUM in NS.

AMANS.

Numerus Singularis.

Nomin. Hic Amans, Hañ elſkande, ſa ſem elſkar.
Hæc Amans, Hun elſkande, ſu ſem elſkar.
Hoc Amans, Þad elſkande, þad ſem elſkar.

Genit. Hujus Amantis, Hans elſkanda, hans ſem elſkar.
Hennar elſkanda, hennar ſem elſkar.
Þeſſ elſkanda, þeſſ ſem elſkar.

Dativ. Huic Amānti, Hønum elſkanda, hønum ſem elſkar.
Henne elſkande, henne ſem elſkar.
Þvi elſkande, þvi ſem elſkar.

Acc. Hunc Amāntem, Hañ elſkande, hañ ſem elſkar.
Hanc Amāntem, Hana elſkande, hana ſem elſkar.
Hoc Amans, Þad elſkande, þad ſem elſkar.

Voc. O Amans, Ô þu elſkande.
Ô þu ſem elſkar.

Abl. Ab Hoc Amānte *vel* Amānti, Fra hønum elſkande, hønum ſem elſkar.
ab Hac Amānte *vel* Amānti, Fra henne elſkande, henne ſem elſkar.
ab Hoc Amānte *vel* Amānti, Fra þvi elſkande, þvi ſem elſkar.

Numerus Pluralis.

Nom. Hi Amāntes, Þeir elſkande, þeir ſem elſka.
Hæ Amāntes, Þær elſkande, þær ſem elſka.
Hæc Amāntia, Þau elſkande, þau ſem elſka.

Gen.	Horum Amāntium, Þeirra sem elska.	
	Harum Amāntium, Þeirra elskendá.	
	Horum Amāntium, Þeirra sem elska.	
Dat.	His Amāntibus,	Þeim elskendum.
		Þeim sem elska.
Acc.	Hos Amāntes, Þa elskande, þa sem elska.	
	Has Amāntes, Þær elskande, þær sem elska.	
	Hæc Amāntia, Þau elskande, þau sem elska.	
Voc.	O! Amāntes, O þier elskendur.	
	o! Amāntes, O þier sem elsked.	
	o! Amāntia, O þid elskande.	
	O þid sem elsked.	
Abl.	Ab his Amāntibus,	fra þeim elskande.
		fra þeim sem elska.

Sic declināntur.

Docens, docēntis. Legens, legēntis.
Audiens, audiēntis.

Þau Participia sem endast uppa US, A, UM, hneigiast eins og Doctus, docta, doctum.

PARADIGMATA *CONJUGATIONUM.*

PRIMA CONJUGATIO.

VERBUM ACTIVUM.

INDICATIVUS MODUS.

Præsens

Præsens Tempus. Nærverande Tijme.

Numerus Singularis.

Amo, Eg elſka, eg er ad elſka.
amas, Þu elſkar, ert ad elſka.
amat, Hañ elſkar, er ad elſka, hun, þad.

Numerus Pluralis.

Amāmus, Vier elſkum, erum ad elſka.
amātis, Þier elſked, erud ad elſka.
amānt, Þeir elſka, eru ad elſka, þær, þau.

(Merk, ad þegar Rædan fellur einaſta uñ tvo i Jslendſkunne, þa brwkaſt ſama orded i Latinunne, eins og fleire væru; ſvo ſem til Dæmis: Vid elſkum, þid elſked: þad er: Amāmus, amātis, eins og þetta, vier elſkum, þier elſked; og ſo er þad allſtadar i øllum Conjugationibus.)

Præteritum Imperfectum.

Ofullkomlega uñlidenn tijme.

Numerus Singularis.

Amābam, Eg elſkade, eg var ad elſka.
amābas, þu elſkader, varſt ad elſka.
amābat, hañ elſkade, var ad elſka, hun, þad.

Numerus Pluralis.

Amabāmus, Vier elſkudum, vorum ad elſka.
amabātis, þier elſkudud, vorud ad elſka.
amābant, þeir elſkudu, voru ad elſka; þær, þau.

Præteritum Perfectum.

Fullkomlega uñlidenn tijme.

Numerus Singularis.

Amāvi, Eg elſkade, hefe elſkad, er buenn ad elſka.

amavīſti,

amavīsti, þu elſkader, hefur elſkad, ert bueñ ad elſka.
amāvit, hañ elſkadi, hefur elſkad, er buenn ad elſka, hun, þad.

Numerus Pluralis.

Amāvimus, Vier elſkudum, høfum elſkad, erum buner ad elſka.
amavīstis, þier elſkudud, hafed elſkad, erud buner ad elſka.
amavērunt, vel amavēre, þeir elſkudu, hafa elſkad. eru buner ad elſka; þær, þau.

Præteritum Plusqvamperfectum.

Sa tijme ſem fyrer løngu er umlidenn.

Numerus Singularis.

Amāveram, Eg hafde elſkad, var buenn ad elſka.
amāveras, þu hafder elſkad, varſt buenn ad elſka.
amāverat, hann hafde elſkad, var buenn ad elſka; hun, þad.

Numerus Pluralis.

Amaverāmus, Vier høfdum elſkad, vorum buner ad elſka.
amaverātis, þier høfdud elſkad, vorud buner ad elſka.
amāverant, þeir høfdu elſkad, voru buner ad elſka; þær; þau.

(Merk, þar ſem þeſſe Ord; *Præſens*, *Præteritum Imperfectum*, *Præteritum Perfectum*, *Præteritum Plusqvamperfectum*, og *Futurum*, ſtanda; þar ſkilſt alltijd under þetta Ord, Tempus, tijme; hvørs vegna þad er i þeſſum Modo, i Iſlendſkunne tillagt; ſvo ſem *Præteritum Perfectum*, fullkomlega um̃ lidenn tijme: Sic de cæteris.)

Futurum

Futurum, okommenn tijme.
Numerus Singularis.

Amābo, Eg mun elska, eg vil elska, eg skal elska, eg ætla ad elska.
amābis, þu munt elska, þu villt elska, þu skallt elska, þu ætlar ad elska.
amābit, hañ mun elska, hañ vill elska, hañ skal elska, hañ ætlar ad elska; hun, þad.

Numerus Pluralis.

Amābimus, Vier munum elska, vilium elska, skulum elska, ætlum ad elska.
amābitis, þier munud elska, vilied elska, skulud elska, ætled ad elska.
amābunt, þeir munu elska, vilia elska, skulu elska, ætla ad elska; þær, þau.

(Merk: 1.) þad er adgiætande, bæde um þetta Tempus og önnur, ad þott margslags orda tiltæke, sieu sett vid hvört Latinskt Ord, so sem hier ma sia; þa brwkast þau þo ecke öll i einu, þegar Latinumaaled er utlagt; helldur skrifast þau sierdeiles vegna þeirra; sem eiga ad setia Islendskuna uppa Latinu; svo ad þeir vite, ad hvört hellst sem fyrerfellur i Islendskunne, þa sie þad þess Latinskts ords, sem hier stendur, og eins er þvi vared um öll Verba, hvörrar hellst Conjugationis sem þau kunna ad vera.

2.) Þo ad þetta Ord skal, synest hellst eiga heima i *Futuro* Imperatīvi, sem hier nu strax eptersylger; samt heyrer þad þo stundum til *Futuro* Indicatīvi, bæde af þvi, þad hefur nockurn Befalningar Krapt i sier, þegar þad er sett i þessu *Futuro*, þo

hañ

hañ ſie linare eñ i *Futuro* Imperativi: Svo og liſka fyrer þa grein, ad þad þijder ſtundum ſama, og, mun, og merker Vilia og Aform þeſſ ſem þad brwkar; ſo ſem ef einhvor ſeiger: Eg ſkal ganga a Stijgvielum a morgun, ef GUd loſar, Cras o-creatus incedam, Deo volente; Hañ ſkal ferdaſt a Manudagenn. Die Lunæ iter ſuſcipiet.

IMPERATIVUS MODUS.

Præſens.

Numerus Singularis.

Ama, Elſka þu.
amet, elſke hañ, lat, latid, latum hañ elſka; hun, þad.

Numerus Pluralis.

Amēmus, latum oſſ elſka.
amāte, elſked þier.
ament, elſke þeir, lat, latid, latum þa elſka, þær, þau.

Futurum.

Numerus Singularis.

Amāto (tu) Þu ſkallt elſka.
amāto (ille) hañ ſkal elſka, hun, þad,

Numerus Pluralis.

Amēmus, Vier ſkulum elſka.
amatōte, þier ſkulud elſka.
amānto, þeir ſkulu elſka; þær, þau.

CONJUNCTIVUS MODUS.

Præſens.

Numerus Singularis.

Cùm) Amem, Med þvi eg elſka, elſki, er ad elſka, ſie ad elſka.

Cùm ames,

Cùm) ames, Med þvi þu elſkar, elſkir, ſiert ad elſka.
Cùm) amet, Med þvi hañ elſkar, elſke, er ad elſka, ſie ad elſka, hun, þad.

Numerus Pluralis.

Cùm) Amēmus, Med þvi vier elſkum, erum ad elſka, ſieum ad elſka.
Cùm) amētis, Med þvi þier elſked, erud ad elſka, ſieud ad elſka.
Cùm) amēnt, Med þvi þeir elſka, elſki, eru ad elſka, ſieu ad elſka, þær, þau.

Prætéritum Imperfectum.

Numerus Singularis.

Cùm) Amãrem, Med þvi eg elſkade, var ad elſka, være ad elſka, ſkyllde elſka.
Cùm) amãres, Med þvi þu elſkader, varſt ad elſka, værer ad elſka, ſkyllder elſka.
Cùm) amãret, Med þvi hañ elſkade, var ad elſka, være ad elſka, ſkyllde elſka, hun, þad.

Numerus Pluralis.

Cùm) Amarēmus, Med þvi vier elſkudum, vorum ad elſka, værum ad elſka, ſkylldum elſka, vær, vid.
Cùm) amarētis, Med þvi þier elſkudud, vorud ad elſka, værud ad elſka, ſkylldud elſka.
Cùm) amãrent, Med þvi þeir elſkudu, voru ad elſka, væru ad elſka, ſkylldu elſka, þær, þau.

Prætéritum Perfectum.

Numerus Singularis.

Cùm) Amãverim, Med þvi eg hafe elſkad, hefe elſkad, ſie buenn ad elſka.

Cùm) ama-

Cùm) amāveris, Med þvi þu hafer elſkad, ſiert buenn ad elſka.
Cùm) amāverit, Med þvi hañ hafe elſkad, ſie buenn ad elſka; hun, þad.

Numerus Pluralis.

Cùm)Amavérimus, Med þvi Vier høfum elſkad, ſieum buner ad elſka.
Cùm) amavéritis, Med þvi þier hafed elſkad, ſieud buner ad elſka.
Cùm) amāverint, Med þvi þeir hafa elſkad, ſieu buner ad elſka, þær, þau.

Præteritum Plusqvamperfectum.

Numerus Singularis.

Cùm)Amavīſſem, Med þvi Eg hafde elſkad, hefdi elſkad, var buinn ad elſka, hafde(hefde) vered buinn ad elſka.
Cùm) amavīſſes, Med þvi þu hafder elſkad, hefder elſkad, varſt buenn ad elſka; hafder (hefder) vered buenn ad elſka.
Cùm) amavīſſet, Med þvi hañ hafde elſkad, hefde elſkad, var buenn ad elſka, hafde (hefde) vered buenn ad elſka; hun, þad.

Numerus Pluralis.

Cùm) Amavīſſēmus, Med þvi Vier høfdum elſkad, hefdum elſkad, vorum buner ad elſka, høfdum(hefdum) vered buner ad elſka.
Cùm) amavīſſētis, Med þvi þier høfdud elſkad, hefdud elſkad, vorud buner ad elſka, høfdud (hefdud) vered buner ad elſka.

Cùm) ama-

Cùm) Amavissent, Med þvi þeir hefdu elskad, hefdu elskad, voru buner ad elska, hefdu (hefdu) vered buner ad elska, þær, þau.

Futurum.

Numerus Singularis.

Cùm) Amãvero, Þegar eg mun elska, þegar eg er (verd) buenn ad elska.

Cùm) amãveris, Þegar þu munt elska, þegar þu ert (verdur) buenn ad elska.

Cùm) amãverit, Þegar hañ mun elska, þegar hañ er (verdur) buenn ad elska, hun, þad.

Numerus Pluralis.

Cùm) Amaverĩmus, Þegar vier munum elska, þegar vier erum (verdum) buner ad elska.

Cùm) amaverĩtis, Þegar þier munud elska, þegar þier erud (verded) buner ad elska.

Cùm) amãverint, Þegar þeir munu elska, þegar þeir eru (verda) buner ad elska; þær, þau.

INFINITIVUS MODUS.

Præsens.

Amãre, Ad elska, vera ad elska.

Præteritum Perfectum & Plusqvamperfectum.

Amavisse, Ad hafe elskad, vera buenn ad elska.

Futurum.

Amatũrum esse, Ad mune elska, skule elska, ætla ad elska.

Gerundium.

Amãndi, Ad elska.

Amãndo, i þvi ad elska, med þvi ad elska.

Amãndum, ad elska.

Supinum.

Supinum.

Amātum, Ad elſka, til ad elſka.
Amātu, ad elſka.

Participium præſens

Amans, elſkande, ſa ſem (ſu ſem) (þad ſem) elſkar.

Futurum.

Amatūrus, Sa ſem ætlar (mun) (ſkal) (a) ad elſka.
Amatūra, ſu ſem ætlar (mun) (ſkal) (a) ad elſka.
Amatūrum, þad ſem ætlar (mun) (ſkal) (a) ad elſka.

VERBUM PASSIVUM.

INDICATIVUS MODUS.

Præſens.

Numerus Singularis.

Amor, Eg elſkaſt, verd elſkadur, þad er vered ad elſka mig.
amāris *vel* amāre, þu elſkaſt, verdur elſkadur, þad er vered ad elſka þig.
amātur, hann elſkaſt, verdur elſkadur, þad er vered ad elſka hañ, hana, þad.

Numerus Pluralis.

Amāmur, Vier elſkuſtum, verdum elſkader, þad er vered ad elſka oſſ.
amāmini, þier elſkeſt, verded elſkader, þad er vered ad elſka ydur.
amāntur, þeir elſkaſt, verda elſkader, þad er vered ad elſka þa, þær, þau.

Prætéritum Imperfectum.

Numerus Singularis.

Amābar, Eg elſkadeſt, var elſkadur, þad var vered ad elſka mig. Ama-

amabāris *vel* amabāre, þu elſkadeſt, varſt elſkadur, þad var vered ad elſka þig.
amabātur, hañ elſkadeſt, var elſkadur, þad var vered ad elſka hañ, hana, þad.

Numerus Pluralis.

Amabāmur, Vær elſkuduſtum, vorum elſkader, þad var vered ad elſka oſſ.
amabāmini, þier elſkuduſt, vorud elſkader, þad var vered ad elſka ydur.
amabāntur, þeir elſkuduſt, voru elſkader, þad var vered ad elſka þa, þær, þau.

Prætéritum Perfectum.

Numerus Singularis.

Amātus, (a,) (um,) ſum, Eg er elſkadur, þad er bued ad elſka mig.
amātus, (a,) (um,) es, þu ert elſkadur, þad er bued ad elſka þig.
amatus, (a,) (um,) eſt, hañ er elſkadur, þad er bued ad elſka hañ, hana, þad.

Numerus Pluralis.

Amāti, (æ,) (a,) ſumus, Vier erum elſkader, þad er bued ad elſka oſſ.
amāti, (æ,) (a,) eſtis, þier erud elſkader, þad er bued ad elſka ydur.
amati, (æ,) (a,) ſunt, þeir eru elſkader, þad er bued ad elſka þa, þær, þau.

Einnig ſo leides:

Num. Singularis.

Amātus, (a,) (um,) fui, Eg hefe vered elſkadur, þad hefur vered bued ad elſka mig.

amātus, (a,) (um,) fuisti, þu hefur vered elskadur, þad hefur vered bued ad elska þig.
amātus, (a,) (um,) fuit, [hañ hefur vered elskadur, þad hefur vered bued ad elska hañ; hana, þad.

Numerus Pluralis.

Amāti, (æ,) (a,) fuimus, Vier höfum vered elskader, þad hefur vered bued ad elska oss.
amāti, (æ,) (a,) fuistis, þier hafed vered elskader, þad hefur vered bued ad elska ydur.
amāti, (æ,) (a,) fuērunt, *vel* fuēre, þeir hafa vered elskader, þad hefur vered bued ad elska þa, þær, þau.

Præteritum Plusqvamperfectum.

Numerus Singularis.

Amātus, (a,) (um,) eram, Eg var elskadur, þad var bued ad elska mig.
amātus, (a,) (um,) eras, þu varst elskadur, þad var bued ad elska þig.
amātus, (a,) (um,) erat, hañ var elskadur, þad var bued ad elska, hañ, hana, þad.

Numerus Pluralis.

Amāti, (æ,) (a,) eramus, Vier vorum elskader, þad var bued ad elska oss.
amāti, (æ,) (a,) eratis, þier vorud elskader, þad var bued ad elska ydur.
amāti, (æ,) (a,) erant, þeir voru elskader, þad var bued ad elska þa; þær, þau.

Einnig so leides:

Numerus Singularis.

Amātus, (a,) (um,) fueram, Eg hafde vered elskadur, þad hafdi vered bued ad elska mig.

Amā-

amātus, (a,) (um,) fueras, þu hafder vered elſkadur, þad hafde vered bued ad elſka þig.
amātus, (a,) (um,) fuerat, hañ hafde vered elſkadur, þad hafde vered bued ad elſka hañ, hana, þad.

Numerus Pluralis.

Amāti, (æ,) (a,) fuerāmus, Vier høfdum vered elſkadir, þad hafde vered bued ad elſka oſſ.
amāti, (æ,) (a,) fuerātis, þier høfdud vered elſkader, þad hafde vered bued ad elſka ydur.
amāti, (æ,) (a,) fuerant, þeir høfdu vered elſkader, þad hafde vered bued ad elſka þa, þær, þau.

Futurum.

Numerus Singularis.

Amābor, Eg mun (ſkal) elſkaſt, verda elſkadur.
amāberis *vel* amābere, } þu munt (ſkallt) elſkaſt, verda elſkadur.
amābitur, hañ mun (ſkal) elſkaſt, verda elſkadur, hun, þad.

Numerus Pluralis.

Amābimur, Vier münum (ſkulum) elſkaſt, verda elſkader.
amabímini, þier munud (ſkulud) elſkaſt, verda elſkader.
amabūntur, þeir munu (ſkulu) elſkaſt, verda elſkader.

IMPERATIVUS MODUS.

Præſens.

Numerus Singularis.

Amāre, Lat þig elſkaſt, elſkadann verda.

amētur, Elskest hañ, verde hañ elskadur; lat, lated, latum hañ elskast, elskadann verda.

Numerus Pluralis.

Amēmur, Latum oss elskast, elskada verda.
amāmini, lated ydur elskast, elskada verda.
amentur, elskest þeir, þeir verde elskader, lat, lated, latum þa elskast, elskada verda, þær, þau.

Futurum.

Numerus Singularis.

Amātor (tu,) Þu skallt elskast, þu skallt verda elskadur.
amātor (ille) hañ skal elskast, hañ skal verda elskadur; hun, þad.

Numerus Pluralis.

Amāminor, Þier skulud elskast, þier skulud elskader verda.
amāntor, þeir skulu elskast, þeir skulu verda elskader; þær, þau.

CONJUNCTIVUS MODUS.

Præsens.

Numerus Singularis.

Cùm) Amer, Med þvi Eg elskast, elskest, verd (verde) elskadur.
Cùm) amēris, Med þvi, þu elskast, elskest, verdur (verder) elskadur.
Cùm) amētur, Med þvi hañ elskast, elskest, verdur (verde) elskadur; hun, þad.

Numerus Pluralis.

Cùm) Amēmur, Med þvi Vier elskustum, verdum elskader.
Cùm) amēmini, Med þvi þier elskest, verded elskader.

Cùm) a-

Cùm) amēntur, Med þvi þeir elſkaſt, elſkeſt, verda, (verde) elſkader; þær, þau.

Præteritum Imperfectum.

Numerus Singularis.

Cùm) Amārer, Med þvi Eg elſkadeſt, var elſkadur, þad var vered ad elſka mig.

Cùm) amarēris *vel* Amarēre, Med þvi þu elſkadeſt, varſt elſkadur, þad var vered ad elſka þig.

Cùm) amarētur, Med þvi hañ elſkadeſt, var elſkadur, þad var vered ad elſka hañ; hana, þad.

Numerus Pluralis.

Cùm) Amarēmur, Med þvi Vier elſkuduſtum, vorum elſkader, þad var vered ad elſka oſſ.

Cùm) amarēmini, Med þvi þier elſkuduſt, vorud elſkader, þad var vered ad elſka ydur.

Cùm) amarēntur, Med þvi þeir elſkuduſt, voru elſkader, þad var vered ad elſka þa; þær, þau.

Præteritum Perfectum.

Numerus Singularis.

Amātus, (a,) (um,) ſim, Med þvi Eg er elſkadur, ſie elſkadur.

Cùm) amātus, (a,) (um,) ſis, Med þvi þu ert elſkadur, ſiert elſkadur.

Cùm) amātus, (a,) (um,) ſit, Med þvi hañ er elſkadur, ſie elſkadur; hun, þad.

Numerus Pluralis.

Cùm) Amāti, (æ,) (a,) ſimus, Med þvi Vier erum elſkader, ſieum elſkader.

Cùm) amāti, (æ,) (a,) ſitis, Med þvi þier erud elſkader, ſieud elſkader; þær, þau.

Cùm) amāti, (æ,) (a,) ſint, Med þvi þeir eru elſkader, ſieu elſkader, þær, þau.

Einnig ſo leides:

Numerus Singularis.

Cùm) Amātus, (a,) (um,) fuerim, Med þvi Eg hafe (hefe) elſkaſt, vered elſkadur.
Cùm) amātus, (a,) (um,) fueris, Med þvi þu hafer elſkaſt, hafer vered elſkadur.
Cùm) amātus, (a,) (um,) fuerit, Med þvi hañ hafe elſkaſt, hafe vered elſkadur; hun, þad.

Numerus Pluralis.

Cùm) Amāti, (æ,) (a,) fuérimus, Med þvi Vier høfum elſkaſt, høfum vered elſkader.
Cùm) amāti, (æ,) (a,) fuéritis, Med þvi þier hafed elſkaſt, hafed vered elſkader.
Cùm) amāti, (æ,) (a,) fuerint, Med þvi þeir hafe elſkaſt, hafe vered elſkader; þær, þau.

Præteritum Plusqvamperfectum.

Numerus Singularis.

Cùm) Amātus, (a,) (um,) eſſem, Med þvi Eg var elſkadur, være elſkadur.
Cùm) amātus, (a,) (um,) eſſes, Med þvi þu varſt elſkadur, værer elſkadur.
Cùm) amātus, (a,) (um,) eſſet, Med þvi hañ var elſkadur, være elſkadur.

Numerus Pluralis.

Cùm Amāti), (æ,) (a,) eſſēmus, Med þvi Vier vorum elſkader, værum elſkader.
Cùm) amāti, (æ,) (a,) eſſētis, Med þvi þier vorud elſkader, værud elſkader.
Cùm) amāti, (æ,) (a,) eſſent, Med þvi þeir voru elſkader, væru elſkader; þær, þau.

Einn-

Einnig so leides:

Numerus Singularis.

Cùm) Amātus, (a,) (um,) fuissem, Med þvi Eg hafde (hefde) elskast, vered elskadur.
Cùm) amātus, (a,) (um,) fuisses, Med þvi þu hafder (hefder) elskast, vered elskadur.
Cùm) amātus, (a,) (um,) fuisset, Med þvi hann hafde (hefde) elskast, vered elskadur, hun, þad.

Numerus Pluralis.

Cùm) Amati, (æ,) (a,) fuissēmus, Med þvi vier hofdum (hefdum) elskast, vered elskader.
Cùm) amāti, (æ,) (a,) fuissētis, Med þvi þier hofdud (hefdud) elskast, vered elskader.
Cùm) amāti, (æ,) (a,) fuissent, Med þvi þeir hofdu (hefdu) elskast, vered elskader; þær, þau.

Futurum.

Numerus Singularis.

Cùm) Amātus, (a,) (um,) ero, Þegar Eg mun elskast, mun verda elskadur.
Cùm) amātus, (a,) (um,) eris, Þegar þu munt elskast, munt verda elskadur.
Cùm) amatus, (a,) (um,) erit, Þegar hann mun elskast, mun verda elskadur; hun, þad.

Numerus Pluralis.

Cùm) Amāti, (æ,) (a,) erimus, Þegar vier munum elskast, munum verda elskader.
Cùm) amāti, (æ,) (a,) eritis, Þegar þier munud elskast, munud verda elskader.
Cùm) amāti, (æ,) (a,) erunt, Þegar þeir munu elskast, munu verda elskader,

Einnig so leides:

Numerus Singularis.

Cùm) Amātus, (a,) (um,) fuero, Þegar bued verdur ad elſka mig.
Cùm) amātus, (a,) (um,) fueris, Þegar bued verdur ad elſka þig.
Cùm) amātus, (a,) (um,) fuerit, Þegar bued verdur ad elſka hañ; hana, þad.

Numerus Pluralis,

Cùm) Amāti, (æ,) (a,) fuérimus, Þegar bued verdur ad elſka oſſ.
Cùm) amāti, (æ,) (a,) fuéritis, Þegar bued verdur ad elſka ydur.
Cùm) amāti, (æ,) (a,) fúerint, Þegar bued verdur ad elſka þa; þær, þau.

INFINITIVUS MODUS.

Præſens.

Amāri, Ad verda elſkadur, elſkaſt.

Prætéritum Perfectum & Plusqvamperfectum.

amātum eſſe, *vel* fuiſſe, Ad vera elſkadur, ad hafa vered elſkadur.

Futurum.

amātum iri, *vel* amāndum eſſe, Ad mune, ſkule, elſkaſt; ad mune, ſkule, verda elſkadur.

Participium præteritum.

Amātus, Elſkadur, ſa ſem er elſkadur.
amāta, Elſkud, ſu ſem er elſkud.
amātum, Elſkad, þad ſem er elſkad.

Futurum.

Amāndus, Sa ſem elſkaſt mun, elſkaſt ſkal, elſkaſt a.
amānda, Su ſem elſkaſt mun, elſkaſt ſkal, elſkaſt a.
amāndum, Þad ſem elſkaſt mun, elſkaſt ſkal, elſkaſt a.

CON-

CONJUGATIO SECUNDA.

VERBUM ACTIVUM.

INDICATIVUS MODUS.

Præsens Tempus.

Numerus Singularis.

Móneo, Eg amiñe, er ad aminna.
mones, þu aminner, ert ad aminna.
monet; hañ aminner, er ad aminna; hun, þad.

Numerus Pluralis.

Monēmus, Vier aminnum, erum ad aminna.
monētis, þier aminned, erud ad aminna.
monēnt, þeir aminna, eru ad aminna; þær, þau.

Prætéritum Imperfectum.

Numerus Singularis.

Monēbam, Eg aminnte, var ad aminnta.
monēbas, þu aminnter, varst ad aminna.
monēbat, hañ aminnte, var ad aminna; hun, þad.

Numerus Pluralis.

Monebāmus, Vier aminntum, vorum ad aminna.
monebātis, þier aminntud, vorud ad aminna.
monēbant, þeir aminntu, voru ad aminna; þær, þau.

Prætéritum Perfectum.

Numerus Singularis.

Mónui, Eg aminnte, hefe aminnt, er buinn ad aminna.
monuīsti, þu aminnter, hefur aminnt, ert buenn ad aminna.
mónuit, hañ aminnte, hefur aminnt, er buinn ad aminna; hun, þad.

Nume-

Numerus Pluralis.

Monúimus, Vier aminntum, hofum aminnt, erum buner ad aminna.
monuīstis, þier aminntud, hafed aminnt, erud buner ad ad aminna.
monuērunt, *vel* monuēre, þeir aminntu, hafa aminnt eru bunir ad aminna; þær, þau.

Præteritum Plusqvamperfectum.

Numerus Singularis.

Monúeram, Eg hafde aminnt, hafde vered buinn ad aminna.
monúeras, þu hafder aminnt, hafder vered buenn ad aminna.
monúerat, hañ hafde aminnt, hafde vered buenn ad aminna; hun, þad.

Numerus Pluralis.

Monuerāmus, Vier hofdum aminnt, hofdum vered buner ad aminna.
monuerātis, þier hofdud aminnt, hofdud vered buner ad aminna.
monúerant, þeir hofdu aminnt, hofdu vered buner ad aminna; þær, þau.

Futurum.

Numerus Singularis.

Monēbo, (Eg vil) (eg mun) eg skal (eg ætla ad) aminna.
monēbis, þu munt, þu villt, þu skallt, þu ætlar ad aminna.
monēbit, hañ mun, hann vill, hann skal, hann ætlar ad aminna; hun, þad.

Nume-

Numerus Pluralis.

Monēbimus, Vier munum, vier vilium, vier skulum, vier ætlum ad aminna.
monēbitis, þier munuð, þier vilieð, þier skuluð, þier ætleð ad aminna.
monēbunt, þeir munu, þeir vilia, þeir skulu, þeir ætla ad aminna, þær, þau.

IMPERATIVUS MODUS.

Præsens.

Numerus Singularis.

Mone, Aminntu.
móneat, aminne hann.

Numerus Pluralis.

Moneāmus, Latum oss aminna, aminnum vier.
monēte, aminne þier.
móneant, aminne þeir, lattu (latið)(latum) þa amiña.

Futurum.

Numerus Singularis.

Monēto, Þu skallt aminna.
monēto, Hañ skal aminna, hun, það.

Numerus Pluralis.

Moneāmus, Vier skulum aminna.
monetōte, þier skuluð aminna.
monēnto, þeir skulu aminna; þær, þau. ꝛc.

CONJUNCTIVUS MODUS.

Præsens.

Numerus Singularis.

Cùm) Móneam, Með þvi Eg amiñe, er ad amiña.
Cùm) móneas, Með þvi þu aminner, ert ad aminna.

Cùm mò-

Cùm) mòneat, Med þvi hañ aminner, er ad amínna. hun, þad, 2c.

Numerus Pluralis.

Cùm) Moneāmus, Med þvi Vier aminnum, erum ad aminna.
Cùm) moneātis, Med þvi þier aminned, erud ad aminna.
Cùm) mòneant, Med þvi þeir aminna, eru ad aminna; þær, þau. 2c.

Præteritum Imperfectum.

Numerus Singularis.

Cùm) monērem, Med þvi Eg aminnte, var ad aminna, væri ad aminna, skyllde aminna.
Cùm) monēres, Med þvi þu aminnter, varst ad aminna, værer ad aminna, skyllder aminna.
Cùm) monēret, Med þvi hañ aminnte, var ad aminna, være ad aminna, skyllde aminna; hun, þad. 2c.

Numerus Pluralis.

Cùm) Monerēmus, Med þvi Vier aminntum, vorum ad aminna, værum ad aminna, skylldum aminna.
Cùm) monerētis, Med þvi þier aminntud, vorud ad aminna, værud ad aminna, skylldud aminna.
Cùm) monērent, Med þvi þeir aminntu, voru ad aminna, væru ad aminna, skylldu aminna; þær, þau. 2c.

Prætéri-

Præteritum Perfectum.
Numerus Singularis.

Cùm) Monúerim, Med þvi Eg hefe aminnt, hafe aminnt.
Cùm monúeris, Med þvi þu hefur aminñt, hafer aminñt
Cùm) monúerit, Med þvi hañ hefur aminnt, hafe aminnt; hun, þad. &c.

Numerus Pluralis.

Cùm) Monuérimus, Med þvi Vier høfum aminnt.
Cùm) monuéritis, Med þvi þier hafed aminnt.
Cùm) monúerint, Med þvi þeir hafa aminnt, þær, þau. &c.

Præteritum Plusqvamperfectum.
Numerus Singularis.

Cùm)Monuiſſem, Med þvi Eg hafde aminnt, hefde aminnt, var buenn ad aminna, hafde, hefde, verid buinn ad aminna,
Cùm) monuiſſes, Med þvi þu hafder aminnt, hefder aminnt, varſt buenn ad aminna, hafder, hefder, vered buenn ad aminna.
Cùm) monuiſſet, Med þvi hañ hafde aminnt, hefde aminnt, var buenn ad aminna, hafde, hefde vered buenn ad aminna; hun, þad.

Numerus Pluralis.

Cùm) Monuiſſēmus, Med þvi Vier hefdum, hefdum aminnt, vorum buner ad aminna hefdum, hefdum vered buner ad amiña.
Cùm) monuiſſētis, Med þvi þier hefdud, hefdud aminnt, vorud buner ad aminna, hefdud, hefdud, vered buner ad aminna.

Cùmm)o-

Cùm) monuïssent, Med þvi þeir hofdu, hefdu amiñt, voru buner ad aminna, hofdu, hefdu vered buner ad aminna; þær, þau. &c.

Futurum.

Numerus Singularis.

Cùm) Monúero, Þegar Eg mun aminna, þegar eg er (verd) buinn ad aminna.

Cùm) monúeris, Þegar þu munt aminna, þegar þu ert (verdur) buenn ad aminna.

Cùm) monúerit, Þegar hañ mun aminna, þegar hañ er (verdur) buenn ad aminna; hun, þad.

Numerus Pluralis.

Cùm) Monuerĩmus, Þegar vier munum aminna, þegar vier erum (verdum) buner ad aminna.

Cùm) monuerĩtis, Þegar þier munud aminna, þegar þier erud (verded) buner ad aminna.

Cùm) monúerint, Þegar þeir munu aminna, þegar þeir eru (verda) (buner) ad aminna; þær, þau. &c.

INFINITIVUS MODUS.

Præsens.

Monẽre, Ad aminna, vera ad aminna.

Præteritum Perfectum & Plusquamperfectum.

Monuisse, Ad hafa aminnt, vera buinn ad aminna.

Futurum.

Monitũrum esse, Ad mune aminna, skule aminna, ætla ad aminna.

Gerun-

Gerundium.

Monēndi, Ad aminna.
monēndo, i þvi ad aminna, med þvi ad aminna.
monēndum, ad aminna.

Supinum.

Mónitum, Ad aminna, til ad aminna.
mónitu, ad aminna.

Participium, præsens,

Monens, Aminnande, ſa ſem aminner, ſu ſem aminner, þad ſem aminner.

Futurum.

Monitūrus, Sa ſem ætlar (mun) (ſkal) (a) ad amiña.
monitūra, ſu ſem ætlar (mun) (ſkal) (a) ad aminna.
monitūrum, þad ſem ætlar (mun) (ſkal) (a) ad amiña.

VERBUM PASSIVUM.

INDICATIVUS MODUS.

Præsens.

Numerus Singularis.

Móneor, Eg aminneſt, verd aminntur, þad er vered ad aminna mig.
monēris *vel* monēre, þu aminneſt, verdur aminntur, þad er vered ad aminna þig.
monētur, hañ aminneſt, verdur aminntur, þad er vered ad aminna hañ, hana, þad.

Numerus Pluralis.

Monēmur, Vier aminnuſtum, verdum aminnter, þad er vered ad aminna oſſ.
monēmini, þier aminneſt, verded aminnter, þad er vered ad aminna ydur.

D monēn-

monēntur, þeir aminnast, verda aminnter, þad er bued ad aminna þa; þær, þau.

Præteritum Imperfectum.

Numerus Singularis.

Monēbar, Eg aminntest, var aminntur, þad var vered ad aminna mig.

monebāris *vel* monebāre, þu aminntest, varst aminntur, þad var vered ad aminna þig.

monebātur, hañ aminntest, var aminntur, þad var vered ad aminna hañ; hana, þad.

Numerus Pluralis.

Monebāmur, Vier aminntustum, vorum aminnter; þad var vered ad aminna oss.

monebāmini, þier aminntust, vorud aminnter; þad var vered ad aminna ydur.

monebāntur, þeir aminntust, voru aminnter; þad var vered ad aminna þa; þær, þau.

Præteritum Perfectum.

Numerus Singularis.

Mónitus (a,) (um,) sum, Eg er aminntur, þad er bued ad aminna mig.

mónitus (a,) (um,) es, þu ert aminntur, þad er bued ad aminna þig.

mónitus (a,) (um,) est, hañ er aminntur, þad er bued ad aminna hañ.

Numerus Pluralis.

Móniti (æ,) (a,) sumus, Vier erum aminnter, þad er bued ad aminna oss.

móniti (æ,) (a,) estis, þier erud aminnter, þad er bued ad aminnna ydur.

móniti

móniti (æ,) (a,) sunt, þeir eru aminnter, þad er bued ad aminna þa; þær, þau.

Einnig þannig:

Numerus Singularis.

Mónitus (a,) (um,) fui, Eg hefe vered aminntur, þad hefur vered bued ad aminna mig.

mónitus (a,) (um,) fuisti, þu hefur vered aminntur, þad hefur vered bued ad aminna þig.

mónitus (a,) (um,) fuit, hañ hefur vered aminntur, þad hefur vered bued ad aminna hañ, hana, þad.

Numerus Pluralis.

Móniti (æ,) (a,) fuimus, Vier høfum vered aminnter, þad hefur vered buid ad aminna oss.

móniti (æ,) (a,) fuistis, þier hafed vered aminnter, þad hefur vered bued ad aminna ydur.

móniti (æ,) (a,) fuerunt *vel* fuēre, þeir hafa vered aminnter, þad hefur vered bued ad aminna þa; þær, þau.

Prætéritum Plusqvamperfectum.

Numerus Singularis.

Mónitus (a,) (um,) eram, Eg var aminntur, þad var bued ad aminna mig.

mónitus (a,) (um,) eras, þu varst aminntur, þad var bued ad aminna þig.

mónitus (a,) (um,) erat, hañ var aminntur, þad var bued ad aminna hañ.

Numerus Pluralis.

Móniti (æ,) (a,) eramus, Vier vorum aminnter, þad var buid ad aminna oss.

móniti (æ,) (a,) eratis, þier voruð aminnter, það vat
bueð að aminna yður.
móniti (æ,) (a,) erant, þeir voru aminnter, það vat
bueð að aminna þa; þær, þau.

Einnig þannig:

Numerus Singularis.

Mónitus (a,) (um,) fueram, Eg hafðe vereð
aminntur, það hafðe vereð bu-
ið að aminna mig.
mónitus (a,) (um,) fueras, þu hafðer vereð aminnt-
ur, það hafðe vereð bueð að aminna þig.
mónitus (a,) (um,) fuerat, hañ hafðe vereð aminnt-
ur, það hafðe vereð buið að aminna hañ.

Numerus Pluralis.

Móniti (æ,) (a,) fueramus, Vier høfðum vereð a-
minntir, það hafðe vereð buið að a-
minna oss.
móniti (æ,) (a,) fueratis, þier høfðuð vereð aminnt-
er, það hafðe vereð bueð að aminna yður.
móniti (æ,) (a,) fuerant, þeir høfðu vereð aminnter,
það hafðe vereð bueð að a-
minna þa; þær, þau.

Futurum.

Numerus Singularis.

Monēbor, Eg mun, eg skal, eg a, að amiñast,
verda aminntur.
monēberis *vel* monēbere, þu munt, þu skallt, þu
att, að aminnast, verda aminntur.
monēbitur, hañ mun, hañ skal, hañ a, að aminnast,
verda aminntur; hun, það.

Numerus Pluralis.

Monēbimur, Vier munum, vier skulum, vier eigum ad aminnast, verda aminnter.
monebímini, þier munud, þier skulud, þier eiged ad aminnast, verda aminnter.
monebūntur, þeir munu, þeir skulu, þeir eiga ad ad aminnast, verda aminnter; þær, þau.

IMPERATIVUS MODUS.

Præsens.

Numerus Singularis.

Monēre, Lat þig aminnast, lat þig aminntann verda.
moneātur, aminnest hañ, verde hañ aminntur; lattu, lated, latum hañ aminnast; lattu, lated, latum hañ aminntann verda; hana, þad.

Numerus Pluralis.

Moneāmur, Latum oss aminnast, latum oss aminnta verda.
monēmini, lated ydur aminnast, lated ydur aminnta verda.
moneāntur, aminnest þeir, verde þeir aminnter, lattu, lated, latum þa aminnast, lattu, lated, latum þa aminnta verda; þær, þau.

Futurum.

Numerus Singularis.

Monētor, Þu skallt aminnast, þu skallt aminntur verda.
monētor, hañ skal aminnast, hañ skal aminntur verda, hun, þad.

Numerus Pluralis.

Monēminor, Þier skulud aminnast, þier skulud aminnter verda.

monēntor, þeir skulu aminnast, þeir skulu aminter, verda; þær, þau.

CONJUNCTIVUS MODUS.

Præsens.

Numerus Singularis.

Cùm) Monear, Med þvi Eg aminnest, verd amintur.

Cùm) moneāris *vel* moneāre, Med þvi þu aminnest, verdur aminntur.

Cùm) moneātur, Med þvi hañ aminnest, verdur aminntur; hun, þad.

Numerus Pluralis.

Cùm) Moneāmur, Med þvi Vier aminnustum, verdum aminnter.

Cùm) moneāmini, Med þvi þier aminnest, verded aminnter.

Cùm) moneāntur, Med þvi þeir aminnast, verda aminnter; þær, þau.

Prætéritum Imperfectum.

Numerus Singularis.

Cùm) Monērer, Med þvi Eg aminntest, med þvi þad var verid ad aminna mig.

Cùm) monerēris *vel* monerēre, Med þvi þu aminntest, med þvi þad var vered ad aminna þig.

Cùm) monerētur, Med þvi hañ aminntest, med þvi þad var vered ad aminna hañ, hana, þad.

Numerus Pluralis.

Cùm) Monerēmur, Med þvi Vier aminntustum, med þvi þad var vered ad aminna oss.

Cùm)mo-

Cùm)moneremini, Med þvi þier aminntuſt, ađ
var vered ad aminna ydur.
Cùm)monerentur, Med þvi þeir aminntuſt, þad
var vered ad aminna þa; þær, þau.

Pratéritum Perfectum.
Numerus Singularis.

Cùm)Mónitus (a,) (um,) ſim, Med þvi Eg er
aminntur, ſie aminntur.
Cùm) mónitus (a,) (um,) ſit, Med þvi þu ert a-
minntur, ſiert aminntur.
Cùm) mónitus, (a,) (um,) ſit, Med þvi hañ er a-
minntur, ſie aminntur.

Numerus Pluralis.

Cùm) Móniti (æ,) (a,) ſimus, Med þvi Vier erum
aminnter, ſieum aminnter.
Cùm) móniti (æ,) (a,) ſitis, Med þvi þier erud a-
minnter, ſieud aminnter.
Cùm) móniti (æ,) (a,) ſint, Med þvi þeir eru aminnt-
er, ſieu aminnter; þær, þau.

Einnig þannig:
Numerus Singularis.

Cùm)Mónitus (a,)(um,) fuerim, Med þvi Eg
hefe vered aminntur, hafe vered
aminntur.
Cùm) mónitus (a,) (um,) fueris, Med þvi þu hefur
vered aminntur, þu hafer vered aminntur.
Cùm) mónitus (a,) (um,) fuerit, Med þvi hañ hefur
vered aminntur; hañ hafe vered
aminntur; hun, þad.

Numerus Pluralis.

Cùm) Móniti (æ,) (a,) fuerimus, Med þvi Vier höf-um vered aminnter.
Cùm) móniti (æ,) (a,) fueritis, Med þvi þier hafed vered aminnter.
Cùm) móniti (æ,) (a,) fuerint, Med þvi þeir hafe vered aminnter; þær, þau.

Præteritum Plusqvamperfectum.

Numerus Singularis.

Cùm) Mónitus (a,) (um,) essem, Med þvi Eg var aminntur, være aminntur.
Cùm) mónitus (a,) (um,) esses, Med þvi þu varst aminntur, værer aminntur.
Cùm) mónitus (a,) (um,) esset, Med þvi hañ var a-minntur; være aminntur.

Numerus Pluralis.

Cùm) Móniti (æ,) (a,) essēmus. Med þvi Vier vor-um aminnter, værum aminnter.
Cùm) móniti (æ,) (a,) essētis, Med þvi þier vorud aminnter; værud aminnter.
Cùm) móniti (æ,) (a,) essent, Med þvi þeir voru a-minnter, væru aminnter; þær, þau.

Einnig þannig:

Numerus Singularis.

Cùm) Mónitus (a,) (um,) fuissem, Med þvi Eg hafde, hefde, vered aminntur.
Cum) mónitus (a,) (um,) fuisses, Med þvi þu hafd-er, hefder vered aminntur.
Cum) mónitus (a,) (um,) fuisset, Med þvi hañ haf-de, hefde vered aminntur.

Nume-

Numerus Pluralis.

Cum) Móniti (æ,)) (a,) fuissemus, Med þvi Vier hefdum, hefdum vered aminnter.
Cum) móniti (æ,) (a,) fuissetis, Med þvi þier hefdud, hefdud vered aminnter.
Cum) móniti (æ,) (a,) fuissent, Med þvi þeir hefdu, hefdu vered aminnter; þær, þau.

Futurum.

Numerus Singularis.

Cùm) Mónitus (a,)(um,) ero, Þegar Eg mun verda aminntur.
Cum) mónitus (a,) (um,) eris, Þegar þu aminnest, verdur, munt verda aminntur.
Cum) mónitus (a,)(um,) erit, Þegar hañ aminnest, verdur; mun verda amintur; hun, had.

Numerus Pluralis.

Cùm) Móniti (æ,)(a,) erimus, Þegar Vier aminnustum, verdum, munum verda aminnter.
Cum) móniti (æ,) (a,) eritis, Þegar þier aminnest, verded, munud verda aminnter.
Cum) móniti (æ,) (a,) erunt, Þegar þeir aminnast, verda, munu verda aminnter; þær, þau.

Einnig þannig:

Numerus Singularis.

Cùm) Mónitus (a,) (um,) fuero, Þegar bued er (verdur) ad aminna mig.
Cum) mónitus (a,) (um,) fueris, Þegar bued er, verdur, ad aminna þig.

Cum) mónitus (a,) (um,) fuerit, Þegar bued er, verdur, ad aminna hañ.

Numerus Pluralis.

Cum) Móniti (æ,) (a,) fuerimus, Þegar bued er, verdur, ad aminna oss.
Cum) móniti (æ,) (a,) fueritis, Þegar bued er, verdur, ad aminna ydur.
Cum) móniti (æ,) (a,) fuerint, Þegar buid er, verdur, ad aminna þa; þær, þau.

INFINITIVUS MODUS.

Præsens.

Monēri, Ad aminnast, verda aminntur.

Prætéritum Perfectum & Plusqvamperfectum.

Mónitum } esse Ad vera aminntur,
mónitam } *vel*
mónitum } fuisse, ad hafa vered aminntur.

Futurum.

Mónitum iri, *vel* } Ad munne, edur
monēndum, (am,) (um,) esse, } skule aminnast.

Participium prætéritum.

Mónitus, (a,) (um,) Aminntur, sa sem er aminntur.

Futurum.

Monēndus, (a,) (um,) Sa sem, su sem, þad sem a, edur skal aminnast.

Madur kañ og svo ad bruka Participia Futūra, Actīva, & Passiva a þennann hatt.

ACTI-

ACTIVUM.

INDICATIVUS MODUS.

Præsens.

Numerus Singularis.

Monitūrus ſum, Eg ætla ad aminna, mun, ſkal aminna.
monitūrus es, þu ætlar ad aminna.
monitūrus eſt, hañ ætlar ad aminna, hun, þad.

Numerus Pluralis.

Monitūri ſumus, Vier otlum ad aminna.
monitūri eſtis, þier ætled ad aminna.
monitūri ſunt, þeir ætla ad aminna; þær, þau.

Præteritum Imperfectum.

Numerus Singularis.

Monitūrus eram, Eg ætlade ad aminna.
monitūrus eras, &c.

Præteritum Perfectum.

NumerusSingularis.

Monitūrus fui, Eg hefe ætled ad aminna.
monitūrus fuiſti, &c.

Præteritum Plusqvamperfectum.

Monitūrus fueram, Eg hafde ætlad ad amiña.
monitūrus fueras, &c.

CONJUNCTIVUS MODUS.

Præsens.

Numerus Singularis.

Cùm) Monitūrus ſim, Med þvi Eg ætla ad (ætli ad) (mun) (mune) aminna.
Cum) monitūrus ſis, Med þvi þu ꝛc.

Præte-

Præteritum Imperfectum.
Numerus Singularis.

Cùm) Monitūrus essem, Med þvi Eg ætlade að (munde) aminna.
Cum) monitūrus esses, Med þvi þu 2c.

Præteritum Perfectum.
Numerus Singularis.

Cùm) Monitūrus fuerim, Med þvi Eg hefe (hafe) ætlad ad aminna.
Cum) monitūrus fueris, &c.

Præteritum Plusqvamperfectum.
Numerus Singularis.

Cùm) Monitūrus fuissem, Med þvi Eg hafde (hefde) ætlad ad aminna.
Cùm) monitūrus fuisses, Med þvi þu 2c.

PASSIVUM.

INDICATIVUS MODUS.

Præsens.
Numerus Singularis.

Monēndus sum, Eg a ad aminnast, verda aminntur, Eg er aminningar verdur.
monēndus es, þu att ad aminnast, verda aminntur, 2c.

Præteritum Imperfectum.
Numerus Singularis.

Monēndus eram, Eg atte ad aminnast, verda aminntur, eg var aminningar verdur.
monēndus eras, &c.

Præte-

Præteritum Perfectum.

Numerus Singularis.

Monēndus fui, Eg hefe att ad aminnast, verda aminntur.

monēndus fuisti, &c.

Præteritum Plusqvamperfectum.

Numerus Singularis.

Monēndus fueram, Eg hafde att ad aminnast, verda aminntur.

monēndus fueras, &c.

CONJUNCTIVUS MODUS.

Præsens.

Numerus Singularis.

Cùm) Monēndus sim, Med þvi Eg a (eige) (skal) (skule) ad aminnast, verda aminntur.

Cum) monēndus sis, &c.

Præteritum Imperfectum.

Numerus Singularis.

Cùm) Monēndus essem, Med þvi Eg atte (ætte) (skyllde) ad aminnast, verda aminntur.

Cum) monēndus esses, &c.

Præteritum Perfectum.

Numerus Singularis.

Cùm) Monēndus fuerim, Med þvi Eg hafe (hefe) att ad aminnast, verda aminntur.

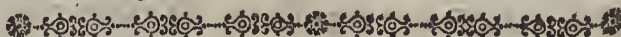
Cum) monēndus fueris, &c.

Præté-

Præteritum Plusqvamperfectum;
Numerus Singularis.

Cùm Monēndus fuissem, Med þvi Eg hafde (hefde) att ad aminnast, verda aminntur.
Cum) monēndus fuisses, Med þvi þu ꝛc.

Med sama mote kunna og einnenn ad hneigiast, øll ønnur Participia, og kañ Meistarenn, ad venia sinn Læresvein þar vid, og taka fyrer sig ymisleg Participia, þegar hañ hefur þar til hentugleika; Eñ hann þarf ei ad lata Barned læra þennann Vidurauka; Hitt er nog, hañ lætur þad flectera eitt Participium epter annad, þo ecke sir eñ þad tekur til ad giora Styl.

TERTIA CONJUGATIO.

VERBUM ACTIVUM.

INDICATIVUS MODUS.

Præsens Tempus.
Numerus Singularis.

Lego, Eg les, er ad lesa.
legis, þu lest, ert ad lesa.
legit, hañ les, er ad lesa; hun, þad.

Numerus Pluralis.

Legímus, Vier lesum, erum ad lesa.
legítis, þier lesed, erud ad lesa.
légunt, þeir lesa, eru ad lesa; þær, þau.

Enn Rapio

Eñ Rapio, eg hripsa, og þau önnur Verba, in IO, Tertiæ Conjugationis, endast uppa iunt i tertiâ persona plurali, svo sem rapiunt, ecke rapunt.

Præteritum Imperfectum.

Numerus Singularis.

Legēbam, Eg las, var ad lesa.
legēbas, þu last varst ad lesa.
legēbat, hañ las, var ad lesa; hun, þad.

Numerus Pluralis.

Legebāmus, Vier lasum, vorum ad lesa.
legebātis, þier lasud, vorud ad lesa.
legēbant, þeir lasu, voru ad lesa; þær, þau.

Eñ Rapio, &c. hefur hier Rapiebam, rapiebas, rapiebat, &c.

Præteritum Perfectum.

Numerus Singularis.

Legi, Eg las, hefe lesid, er buenn ad lesa.
legīsti, þu last, hefur lesed, ert buenn ad lesa.
legit, hann las, hefur lesed, er buenn ad lesa.

Numerus Pluralis.

Legĭmus, Vier lasum, hofum lesed, erum buner ad lesa.
legīstis, þier lasud, hafed lesed, erud buner ad lesa.
legērunt } þeir lasu, hafa lesed,
vel legēre, } eru buner ad lesa. þær, þau.

Præteritum Plusqvamperfectum.

Numerus Singularis.

Legéram, Eg hafde lesid, var buinn ad lesa, hafde verid buenn ad lesa.

légeras,

legéras, þu hafðer leſeð, várſt buenn að leſa, hafð-
er vereð buenn að leſa.
legérat, hann hafðe leſeð, var buenn að leſa, haf-
ðe vereð buenn að leſa; hun, það.
Numerus Pluralis.
Legerāmus, Vier høfðum leſeð, vorum buner að
leſa, høfðum vereð buner að leſa.
legerātis, þier høfðuð leſeð, voruð buner að leſa,
legérant, þeir høfðu leſeð, voru buner að leſa, høf-
ðu vereð buner að leſa; þær, þau.

Futurum.

Numerus Singularis.
Legam, Eg mun, eg vil, eg ſkal, eg ætla að leſa.
leges, þu munt, þu villt, þu ſkallt, þu ætlar að leſa.
leget, hann mun, hann vill, hann ſkal, hann ætlar
að leſa; hun, það.
Numerus Pluralis.
Legēmus, Vier munum, vier vilium, vier ſkulum,
vier ætlum að leſa.
legētis, þier munuð, þier vilieð, þier ſkuluð, þier
ætleð að leſa.
legēnt, þeir munu, þeir vilia, þeir ſkulu, þeir æt-
la að leſa; þær, þau.
Rapiam, -ies, -iet. *Pl.* rapiemus, -ietis, -ient.

IMPERATIVUS MODUS.

Præſens.

Numerus Singularis.
Lege, Les Þu.
legat, leſe hann, lat, lateð, latum hann leſa; hun, það.
Plura-

Numerus Pluralis.

Legāmus, Latum oss lesa, lesum vier.
legite, lese þier.
legant, lese þeir, lat, lated, latum þa lesa; þær, þau.
Sing. rapiat, *Pl.* rapiant.

Futurum.

Numerus Singularis.

Légito, Þu skallt lesa.
légito, hañ skal lesa; hun, þad.

Numerus Pluralis.

Legāmus, Vier skulum lesa.
legitōte, þier skulud lesa.
legunto, þeir skulu lesa; þær, þau.
(rapiunto.)

CONJUNCTIVUS MODUS.

Præsens.

Numerus Singularis.

Ut) Legam, Ad Eg lese, sie ad lesa, mune lesa, skule lesa.
Ut) legas, Ad þu leser, siert ad lesa, muner lesa, skuler lesa.
Ut) legat, Ad hañ lese, sie ad lesa, mune lesa, skule lesa, hun, þad.

Numerus Pluralis.

Ut) Legāmus, Ad Vier lesum, sieum ad lesa, munum lesa, skulum lesa.
Ut) legātis, Ad þier lesed, sieud ad lesa, munud lesa, skulud lesa.
Ut) legant, Ad þeir lese, sieu ad lesa, mune lesa, skule lesa; þær, þau.

Præteritum Imperfectum.

Numerus Singularis.

Ut) Légerem, Ad Eg læse, være ad lesa, skyllde lesa, skyllde vera ad lesa, munde lesa.

Ut) légeres, Ad þu læser, værer ad lesa, skyllder lesa, skyllder vera ad lesa, munder lesa.

Ut) légeret, Ad hañ læse, være ad lesa, skyllde lesa, skyllde vera ad lesa, munde lesa; hun, þad.

Numerus Pluralis.

Ut) Legerēmus, Ad vier læsum, værum ad lesa, skylldum lesa, skylldum vera ad lesa, mundum lesa.

Ut) legerētis, Ad þier læsud, værud ad lesa, skylldud lesa, skylldud vera ad lesa, mundud lesa.

Ut) légerent, Ad þeir læsu, væru ad lesa, skylldu lesa, skylldu vera ad lesa, mundu lesa; þær, þau.

Præteritum Perfectum.

Numerus Singularis.

Qvòd) Légerim, Ad Eg hafe lesid, sie buinn ad lesa, hafe verid buinn ad lesa.

Qvòd) légeris, Ad þu hafer lesed, siert buenn ad lesa, hafer vered buenn ad lesa.

Qvòd) légerit, Ad hañ hafe lesed, sie buenn ad lesa, hafe vered buenn ad lesa; hun, þad.

Numerus Pluralis,

Qvòd) Legérimus, Ad Vier hofum lesed, sieum buner ad lesa, hofum vered buner ad lesa.

Qvòd) legéritis, Ad þier hafed lesed, sieud buner ad lesa, hafed vered buner ad lesa.
Qvòd) légerint, Ad þeir hafe lesed; sieu buner ad lesa, hafe vered buner ad lesa; þær, þau.

Præteritum Plusqvamperfectum.

Numerus Singularis.

Qvòd) Legissem, Ad Eg hefde lesid, hafe (hefde) verid buinn ad lesa.
Qvòd) legisses, Ad þu hefder lesed, hafer (hefder) vered buinn ad lesa.
Qvòd) legisset, Ad hañ hefde lesed, hafe (hefde) vered buinn ad lesa.

Numerus Pluralis.

Qvòd) Legissemus, Ad Vier hefdum lesed, hofum (hefdum) vered buner ad lesa.
Qvòd) Legissetis, Ad þier hefdud lesed, hafed (hefdud) vered buner ad lesa.
Qvòd) legissent, Ad þeir hefdu lesed, hafe (hefde) vered buner ad lesa; þær, þau.

Futurum.

Numerus Singularis.

Cùm) Légero, Þegar Eg les, hefe lesed, þegar eg er (verd) buenn ad lesa.
Cùm) légeris, Þegar þu les, hefur lésed, ert (verdur) buenn ad lesa.
Cùm) légerit, Þegar hañ les, hefur lesed, er (verdur) buenn ad lesa; hun, þad.

Numerus Pluralis.

Cùm) Legerimus, Þegar Vier lesum, hofum lesed, erum (verdum) buner ad lesa.

Cùm) legeritis, Pegar þier lesed, hafed lesed, erud (verded) buner ad lesa.
Cùm) légerint, Pegar þeir lesa, hafa lesed, eru (verda) buner ad lesa; þær, þau.

INFINITIVUS MODUS.

Præsens.

Numerus Singularis.

Légere, Ad lesa, ad vera ad lesa.

Præteritum Perfectum & Plusquamperfectum.

Legisse, Ad hafa lesed, vera buenn ad lesa.

Futurum.

Lectūrum (am,) (um,) esse, Ad mune lesa, skule lesa, ætla ad lesa.

Gerundium.

Legēndi, Ad lesa.
legēndo, i þvi ad lesa, med þvi ad lesa.
legēndum, ad lesa.
(Rapiendi, rapiendo, rapiendum.)

Supinum.

Lectum, Ad lesa, til ad lesa.
lectu, ad lesa.

Participium præsens.

Legēns, Lesande, sa sem les, su sem les, þad sem les.
(Eñ Rapio, &c. hefur hier rapiens.

Futurum.

Lectūrus, Sa sem ætlar (mun,) (skal,) (a) ad lesa.
lectūra, su sem ætlar, (mun) (skal,) (a) ad lesa.
lectūrum, þad sem ætlar (mun) (skal) (a) ad lesa.

VER-

VERBUM PASSIVUM.

INDICATIVUS MODUS.

Præsens.

Numerus Singularis.

Legor, Eg verd lesenn, þad er verid ad lesa mig.
légeris *vel* legere, þu verdur lesenn, þad er vered ad lesa þig.
légitur, hañ verdur lesenn, þad er vered ad lesa hañ; hana, þad.

Numerus Pluralis.

Légimur, Vier verdum lesner, þad er vered ad lesa oss.
legimini, þier verded lesner, þad er vered ad lesa ydur.
legũntur, þeir verda lesner, þad er vered ad lesa þa; þær, þau.

(Rapio, &c. hefur hier rapior, og i *tertia personâ Plurali* rapiuntur, ecke rapor, rapuntur.

Præteritum Imperfectum.

Numerus Singularis.

Legēbar, Eg var lesinn, þad var verid ad lesa mig.
legebāris *vel* legebāre, þu varst lesenn, þad var vered ad lesa þig.
legebātur, hañ var lesenn, þad var vered ad lesa hañ; hana, þad.

Numerus Pluralis.

Legebāmur, Vier vorum lesner, þad var vered ad lesa oss

legebāmini, þier vorud lesner, þad var vered ad lesa ydur.
legebāntur, þeir voru lesner, þad var vered ad lesa þa; þær, þau.
(Rapio &c. hefur hier Rapiēbar, rapiebaris *vel* rapiebare, rapiebatur; *Pl.* Rapiebāmur, rapiebāmini, rapiebāntur.

Præteritum Perfectum.

Numerus Singularis.

Lectus, (a,) (um,) sum, Eg er lesenn, þad er buid ad lesa mig.
lectus, (a,) (um,) es, þu ert lesenn, þad er bued ad lesa þig.
lectus, (a,) (um,) est, hañ er lesenn, þad er bued ad lesa hañ; hana, þad.

Numerus Pluralis.

Lecti (æ,) (a,) sumus, Vier erum lesner, þad er bued ad lesa oss.
lecti, (æ,) (a,) estis, þier erud lesner, þad er bued ad lesa ydur.
lecti, (æ,) (a,) sunt, þeir eru lesner, þad er bued ad lesa þa; þær, þau.

Einnig so leides:

Numerus Singularis.

Lectus, (a,) (um,) fui, Eg hefe vered lesenn, þad hefur vered bued ad lesa mig.
lectus, (a,) (um,) fuisti, þu hefur vered lesenn, þad hefur vered bued ad lesa þig.
lectus, (a,) (um,) fuit, hañ hefur vered lesenn, þad hefur vered bued ad lesa hañ; hana, þad.

Nume-

Numerus Pluralis.

Lecti, (æ,) (a,) fuimus, Vier hofum vered lesner, þad hefur vered bued ad lesa oss.
lecti, (æ,) (a,) fuistis, þier hafed vered lesner, þad hefur vered bued ad lesa ydur.
lecti, (æ,) (a,) fuērunt, *vel* fuēre, þeir hafa vered lesner, þad hefur vered bued ad lesa þa; þær, þau.

Præteritum Plusqvamperfectum.

Numerus Singularis.

Lectus, (a,) (um,) eram, Eg var lesenn, þad var bued ad lesa mig.
lectus, (a,) (um,) eras, þu varst lesenn, þad var bued ad lesa þig.
lectus, (a,) (um,) erat, hañ var lesenn, þad var bued ad lesa hañ; hana, þad.

Numerus Pluralis.

Lecti, (æ,) (a,) eramus, Vier vorum lesner, þad var bued ad lesa oss.
lecti, (æ,) (a,) eratis, þier vorud lesner, þad var bued ad lesa ydur.
lecti, (æ,) (a,) erant, þeir voru lesner, þad var bued ad lesa þa; þær, þau.

Einnig so leides:

Numerus Singularis.

Lectus, (a,) (um,) fúeram, Eg hafde vered lesenn, þad hafdi vered bued ad lesa mig.
lectus, (a,) (um,) fúeras, þu hafder vered lesenn, þad hafde vered bued ad lesa þig.

lectus, (a,) (um,) fuerat, hañ hafde vered lesenn, þad hafdi vered bued ad lesa hañ; hana, þad.

Numerus Pluralis.

Lecti, (æ,) (a,) fuerāmus, Vier hofdum vered lesner, þad hafde vered bued ad lesa oss.
lecti, (æ,) (a,) fuerātis, þier hofdud vered lesner, þad hafde vered bued ad lesa ydur.
lecti, (æ,) (a,) fuerant, þeir hofdu vered lesner, þad hafde vered bued ad lesa þa; þær, þau.

Futurum.

Legar, Eg mun (skal) lesast, verda lesenn.
legēris *vel* legēre, þu munt (skallt) lesast, verda lesenn.
legētur, hañ mun (skal) lesast, verda lesēn; hun, þad.

Numerus Pluralis.

Legēmur, Vier munum (skulum) lesast, verda lesner.
legēmini, þier munud (skulud) lesast, verda lesner.
legēntur, þeir munu (skulu) lesast, verda lesner, þær, þau.

(Rapio hefur hier Rapiar, rapieris *vel* rapiere, rapietur. Rapiemur, rapiemini, rapientur.

IMPERATIVUS MODUS.

Præsens.

Numerus Singularis.

Légere, Lat þig lesast, lat þig lesenn verda.
legātur, lesest hañ, verde hañ lesenn, lat (lated) (latum) hañ lesast, lat (lated) (latum) hañ lesenn verda; hana, þad.

Numerus Pluralis.

Legāmur, Latum oss lesast, latum oss verda lesna.
legimini, Lated ydur lesast, lated ydur verda lesna.
legāntur, lesest þeir, verde þeir lesner, lat (lated) (latum) þa lesast, lat (lated) (latum) þa verda lesna; þær, þau.
(Rapiantur.)

Futurum.

Numerus Singularis.

Légitor (tu,) Þu skallt lesast, verda lesenn.
légitor (ille,) hañ skal lesast, verda lesenn; hun, þad.

Numerus Pluralis.

Legíminor, þier skulud lesast, verda lesner.
legūntor, þeir skulu lesast verda lesner; þær, þau.
(rapiuntor.)

CONJUNCTIVUS MODUS.

Præsens.

Numerus Singularis.

Ut) Legar, Ad Eg lesest, sie, verde lesenn, mune (skule) lesast, muni (skule) verda lesenn.
Ut) legāris *vel* legāre, Ad þu lesest, siert (verder) lesenn, muner (skuler) lesast, muner (skuler) verda lesenn.
Ut) legātur, Ad hañ lesest, sie, verde lesenn, mune (skule) lesast, mune (skule) verda lesenn; hun, þad.

Numerus Pluralis.

Ut) Legāmur, Ad Vier lesustum, sieum (verdum) lesner, munum (skulum) lesast, munum (skulum) verda lesner.

Ut) legāmini, Ad þier leſeſt, ſieud (verded) leſnet, munud (ſkulud) leſaſt, munud (ſkulud) verda leſnet.

Ut) legāntur, Ad þeir leſeſt, ſieu, verde leſnet, mune (ſkule) leſaſt, mune (ſkule) verda leſnet; þær, þau.

(Rapio hefur hier Rapiar, rapiāris *vel* rapiāre, rapiātur. Rapiāmur, rapiāmini, rapiantur.

Præteritum Imperfectum.

Numerus Singularis.

Ut) Légerer, Ad Eg læſeſt, yrde leſenn, ſkyllde leſaſt, ſkyllde verda leſenn.

Ut) legerēris *vel* legerēre, Ad þu læſeſt, yrder leſenn, ſkyllder leſaſt, ſkyllder verda leſenn.

Ut) legerētur, Ad hañ læſeſt, yrde leſenn, ſkyllde leſaſt, ſkyllde verda leſenn; hun, þad.

Numerus Pluralis.

Ut) legerēmur, Ad Vier læſuſtum, yrdum leſnet, ſkylldum leſaſt, ſkylldum verda leſnet.

Ut) legerēmini, Ad þier læſuſt, yrdud leſnet, ſkylldud leſaſt, ſkylldud verda leſnet.

Ut) legerēntur, Ad þeir læſeſt, yrdu leſnet, ſkylldu leſaſt, ſkylldu verda leſnet; þær, þau.

Præteritum Perfectum.

Numerus Singularis.

Qvòd) Lectus, (a,) (um,) ſim, Ad Eg ſie leſenn, þad ſie bued ad leſa mig.

Qvòd) lectus, (a,) (um,) ſis, Ad þu ſiert leſenn, þad ſie bued ad leſa þig.

Qvod

Qvòd) lectus, (a,) (um,) sit, Ad hañ sie lesenn, þad sie bued ad lesa hañ; hana, þad.

Numerus Pluralis.

Qvòd) Lecti, (æ,) (a,) simus, Ad Vier sieum lesner, þad sie bued ad lesa oss.

Qvòd) lecti, (æ,) (a,) sitis, Ad þier sieud lesner, þad sie bued lesa ydur.

Qvòd lecti, (æ,) (a,) sint, Ad þeir sieu lesner, þad sie bued ad lesa þa; þær, þau.

Einnig so leides:

Numerus Singularis.

Qvòd) Lectus, (a,) (um,) fuerim, Ad Eg hafe vered lesenn.

Qvòd) lectus, (a,) (um,) fueris, Ad þu hafer vered lesenn.

Qvòd) lectus, (a,) (um,) fuerit, Ad hañ hafe vered lesenn; hun, þad.

Numerus Pluralis.

Qvòd) Lecti, (æ,) (a,) fuérimus, Ad Vier høfum vered lesner.

Qvòd) lecti, (æ,) (a,) fuéritis, Ad þier hafed vered lesner.

Qvòd) lecti, (æ,) (a,) fúerint, Ad þeir hafe vered lesner; þær, þau.

Præteritum Plusqvamperfectum.

Numerus Singularis.

Qvòd) Lectus, (a,) (um,) essem, Ad Eg være lesenn, þad være bued ad lesa mig.

Qvòd) lectus, (a,) (um,) esses, Ad þu værer lesenn, þad være bued ad lesa þig.
Qvòd) lectus, (a,) (um,) esset, Ad hann være lesenn, þad være bued ad lesa hann; hana, þad.

Numerus Pluralis.

Qvòd) Lecti), (æ,) (a,) essēmus, Ad vier værum lesner, þad være bued ad lesa oss.
Qvòd) lecti, (æ,) (a,) essētis, Ad þier værud lesner, þad være bued ad lesa ydur.
Qvòd) lecti, (æ,) (a,) essent, Ad þeir væru lesner, þad være bued ad lesa þa; þær, þau.

Einnig so leides:

Num, Singularis.

Qvòd) Lectus, (a,) (um,) fuissem, Ad Eg hefde vered lesenn, þad hefde vered bued ad lesa mig.
Qvòd) lectus, (a,) (um,) fuīsses, Ad þu hefder vered lesenn, þad hefde vered bued ad lesa þig.
Qvòd) lectus, (a,) (um,) fuisset, Ad hann hefde vered lesenn, þad hefde vered bued ad lesa hann; hana, þad.

Numerus Pluralis.

Qvòd) lecti, (æ,) (a,) fuissēmus, Ad Vier hefdum vered lesner, þad hefde vered bued ad lesa oss.
Qvòd) lecti, (æ,) (a,) fuissētis, Ad þier hefdud vered lesner, þad hefde vered bued ad lesa ydur.

Qvòd) lecti, (æ,) (a,) fuissent, Ad þeir hefdu vered lesner, þad hefde vered bued ad lesa þa; þær, þau.

Futurum.

Numerus Singularis.

Cùm) Lectus, (a,) (um,) ero, Þegar Eg verd lesenn, þegar ég mun verda lesenn.
Cùm) lectus, (a,) (um,) eris, Þegar þu verdur lesenn, þegar þu munt verda lesenn.
Cùm) lectus, (a,) (um,) erit, Þegar hann verdur lesenn, þegar hann mun verda lesenn.

Numerus Pluralis.

Cùm) Lecti, (æ,) (a,) erimus, Þegar Vier verdum lesner, þegar vier munum verda lesner.
Cùm) lecti, (æ,) (a,) eritis, Þegar þier verded lesner, þegar þier munud verda lesner.
Cùm) lecti, (æ,) (a,) erunt, Þegar þeir verda lesner, þegar þeir munu verda lesner, þær, þau.

Einnig so leides:

Numerus Singularis.

Cùm) Lectus, (a,) (um,) fuero, Þegar bued verdur ad lesa mig.
Cùm) lectus, (a,) (um,) fueris, Þegar bued verdur ad lesa þig.
Cùm) lectus, (a,) (um,) fuerit, Þegar bued verdur ad lesa hann.

Numerus Pluralis.

Cùm) Lecti, (æ,) (a,) fuerimus, Þegar bued verdur ad lesa oss.

Cùm) lecti, (æ,) (a,) fuéritis, Þegar bued verdur ad lesa ydur.
lecti, (æ,) (a,) fuerint, Þegar bued verdur ad lesa þa; þær, þau.

INFINITIVUS MODUS.

Præsens.

Legi, Ad lesast, ad verda lesenn.

Præteritum Perfectum & Plusqvamperfectum.

Lectum } esse Ad vera lesenn.
lectam } *vel*
lectum } fuisse, Ad hafa vered lesenn.

Futurum.

Lectum iri, *vel* } Ad mune lesast, skule lesast.
legendum } esse, Ad mune (skule) verda lesenn.
(am,) (um,) } (rapiendum, (am,) (um) esse,)

Participium præteritum.

Lectus, (a,) (um,) lesenn, sa sem er lesenn, su sem er lesenn, þad sem er lesed.

Futurum.

Legendus, (a,) (um,) Sa sem, su sem, þad sem lesast mun, lesast a, lesast skal.
(Rapiendus, rapienda, rapiendum.)

QVARTA CONJUGATIO.

VERBUM ACTIVUM.

INDICATIVUS MODUS.

Præsens Tempus.

Numerus Singularis.

Audio, Eg heyre. Audis Audit.

Plu-

Numerus Pluralis.

Audīmus, Audītis, Aūdiunt.

Prætéritum Imperfectum.

Numerus Singularis.

Audiēbam, Eg heyrde, var ad heyra.
Audiēbas, Audiēbat.

Numerus Pluralis.

Audiebāmus, Audiebātis, Audiēbant.

Prætéritum Perfectum.

Numerus Singularis.

Audīvi, Eg heyrde, hefe heyrt, er buenn ad heyra.
Audivīsti, Audīvit.

Numerus Pluralis.

Audivīmus, Audivīstis, Audivērunt *vel* audivēre.

Prætéritum Plusqvamperfectum.

Numerus Singularis.

Audīveram, Eg hafde heyrt, var buinn ad heyra.
Audīveras, Audīverat.

Numerus Pluralis.

Audiverāmus, Audiverātis, Audīverant.

Futurum.

Numerus Singularis.

Aūdiam, Eg mun, vil, skal, ætla ad heyra.
Audies, Audiet.

Numerus Pluralis.

Audiēmus, Audiētis, Audient.

IMPERATIVUS MODUS.

Præsens.

Numerus Singularis.

Audi, Heyr Þu.

Audiat, heyre hañ, lat, lated, latum hañ heyra.

Numerus Pluralis.

Audiāmus, Heyrum vier, latum oss heyra.
audīte, heyre þier
audiant, heyre þeir, lat, lated, latum þa heyra; þær, þau

Futurum.

Numerus Singularis.

Audito (tu,) Þu skallt heyra.
audito (ille,) hañ skal heyra.

Numerus Pluralis.

Audiāmus, Vier skulum heyra.
auditote, þier skulud heyra.
audiunto, þeir skulu heyra; þær, þau.

CONJUNCTIVUS MODUS.

Præsens.

Numerus Singularis.

Ut) Audiam, Ad Eg heyre, mune heyra, skule heyra
Audias, Audiat.

Numerus Pluralis.

Audiāmus, Audiātis, Audiant.

Prætéritum Imperfectum.

Numerus Singularis.

Ut) Audīrem, Ad Eg heyrde, skyllde heyra.
Audīres, Audīret.

Numerus Pluralis.

Audirēmus, Audirētis, Audīrent.

Prætéritum Perfectum.

Numerus Singularis.

Qvód) Audīverim, Ad Eg hafe heyrt, sie buenn
Audīveris, Audiverit. (ad heyra.

Nume-

Numerus Pluralis.

Qvòd) Audiverīmus, Audiverītis, Audīverint.

Præteritum Plusqvamperfectum.

Numerus Singularis.

Qvòd) Audivissem, Ad Eg hefde heyrt, hafe (hefde) vered buenn ad heyra.

Audivīsses, Audivīsset.

Numerus Pluralis.

Audivissēmus, Audivissētis, Audivīssent.

Futurum.

Numerus Singularis.

Cùm) Audīvero, Þegar Eg heyre, hefe heyrt, þegar eg (er) verd buinn ad heyra.

Audīveris, Audiverit.

Numerus Pluralis.

Cum) Audiverīmus, Audiverītis, Audīverint.

INFINITIVUS MODUS.

Præsens.

Audīre, Ad heyra.

Præteritum Perfectum & Plusqvamperfectum.

Audivīsse, Ad hafa heyrt, vera buenn ad heyra.

Futurum.

Auditūrum, auditūram, auditūrum esse, Ad mund / skulu / ætla ad heyra.

Gerundium.

Audiēndi, Ad heyra.

audiēndo, J þvi ad heyra, med þvi ad heyra.

audiēndum, Ad heyra.

Supi-

Supinum.

Audītum, Ad heyra, til ad heyra.
auditu, Ad heyra.

Participium, præsens,

Audiens, Heyrande, sa sem (su sem) (þad sem) heyrer

Futurum.

Auditūrus, Sa sem ætlar ad heyra.
auditūra, Su sem mun, ætlar ad heyra.
auditūrum, Þad sem (skal) (ætlar) a ad heyra.

VERBUM PASSIVUM.

INDICATIVUS MODUS.

Præsens.

Numerus Singularis.

Audior, Eg heyrest, verd heyrdur, þad er vered ad heyra mig.
Audīris *vel* audīre, Audītur.

Numerus Pluralis.

Audīmur, Audīmini, Audiūntur.

Prætéritum Imperfectum.

Numerus Singularis.

Audiēbar, Eg var heyrdur, þad var verid ad heyra mig.
Audiebāris *vel* Audiebāre, Audiebātur.

Numerus Pluralis.

Audiebāmur, Audiebāmini, Audiebāntur.

Prætéritum Perfectum.

Numerus Singularis.

Audītus (a,) (um,) sum, Eg er heyrdur, þad er buid ad heyra mig.

Audi-

Audītus, (a,) (um,) es, Audītus, (a,) (um,) eſt.

Numerus Pluralis.

Audīti, (æ,) (a,) ſumus, Vier erum heyrder, þad er bued ad heyra oſſ.

Audīti, (æ,) (a,) eſtis, Audīti, (æ,) (a,) ſunt.

Einnig þannig:

Numerus Singularis.

Audītus, (a,) (um,) fui, **Eg hefe vered heyrdur**, þad hefur vered bued ad heyra mig.

Audītus, (a,) (um,) fuiſti, Audītus, (a,) (um) fuit.

Numerus Pluralis.

Audīti (æ,) (a) fúimus, Vier hofum vered heyrder, þad hefur vered buid ad heyra oſſ.

Audīti, (æ,) (a,) fuīſtis, Audīti, (æ,) (a,) fuērunt *vel* fuēre.

Prætéritum Plusqvamperfectum.

Numerus Singularis.

Audītus, (a,) (um,) eram, **Eg var heyrdur**, þad var bued ad heyra mig.

Audītus, (a,) (um,) eras Audītus (a,) (um), erat.

Numerus Pluralis.

Audīti, (æ,) (a,) eramus, Vier vorum heyrder, þad var bued ad heyra oſſ.

Audīti, (æ,) (a,) eratis, Audīti, (æ,) (a,) erant.

Einnig þannig:

Numerus Singularis.

Audītus, (a,) (um,) fúeram, **Eg hafde vered heyrdur**, þad hafde vered bued ad heyra mig.

Audītus, (a,) (um, fúeras,

Audītus, (a,) (um,) fúerat.

Numerus Pluralis.

Audīti,(æ,)(a,)fuerāmus, Vier høfdum vered heyrd- er, þad hafde vered bued ad heyra oss.
Audīti, (æ,)(a,)fuerātis. Audīti, (æ,)(a,) fuerant.

Futurum.

Numerus Singularis.

Audiar, Eg mun (skal) heyrast, verda heyrdur.
Audiēris *vel* audiēre, Audiētur.

Numerus Pluralis.

Audiemur, Audiēmini, Audiēntur.

IMPERATIVUS MODUS.

Præsens.

Numerus Singularis.

Audīre, Lat þig heyrast, lat þig heyrdann verda.
Audiātur, heyrest hañ, verde hañ heyrdur, lat, latid, latum hañ heyrast, lat, lated, latum hañ heyrdann verda.

Numerus Pluralis.

Audiāmur, Latum oss heyrast, latum oss heyrda verda.
audīmini, Lated ydur heyrast, lated ydur heyrda verda.
audiāntur, Heyrest þeir, verde þeir heyrder, lat, lated, latum þa heyrast, lat, lated, latum þa heyrda verda.

Futurum.

Numerus Singularis.

Audītor (tu,) Þu skallt heyrast, verda heyrdur.
audītor (ille,) hañ skal heyrast, verda heyrdur.

Numerus Pluralis.

Audīminor, Þier skulud heyrast, verda heyrder.
audiuntor. þeir skulu heyrast, verda heyrder.

CON-

CONJUNCTIVUS MODUS.

Præsens.

Numerus Singularis.

Ut) Aūdiar, Ad Eg heyrest, sie, verde heyrdur, mune, skule heyrast.

Audiāris *vel* audiāre, Audiātur.

Numerus Pluralis.

Ut) Audiāmur, Audiāmini, Audiāntur.

Præteritum Imperfectum.

Numerus Singularis.

Ut) Audīrer, Ad Eg heyrdest, yrde heyrdur, skyllde heyrast, skyllde verda heyrdur.

Audirēris *vel* audirēre, Audirētur.

Numerus Pluralis.

Ut) Audirēmur, Audirēmini, Audirēntur.

Prætéritum Perfectum.

Numerus Singularis.

Qvod) Audītus, (a,) (um,) sim, Ad Eg sie heyrdur, þad sie bued ad heyra mig.

Audītus, (a,)(um,) sis. Audītus, (a,)(um) sit.

Numerus Pluralis.

Qvod) Audīti, (æ,)(a,) simus, Ad Vier sieum heyrder, þad sie bued ad heyra oss.

Audīti, (æ,) (a,) sitis, Audīti, (æ,) (a,) sint.

Einnig þannig:

Numerus Singularis.

Qvòd) Audītus, (a,)(um,) fúerim, Ad Eg hafe vered heyrdur.

Audītus, (a,) (um,) fúeris,

Audītus, (a,) (um,) fúerit,

Numerus Pluralis.

Qvòd) Audīti, (æ,) (a,) fuérimus, Ad vier høfum vered heyrder.

Audīti, (æ,) (a,) fuéritis. Auditi, (æ,) (a,) fuerint

Præteritum Plusqvamperfectum.

Numerus Singularis.

Qvòd) Audītus, (a,) (um,) essem, Ad Eg være heyrdur, þad være bued ad heyra mig.

Audītus, (a,) (um,) esses, Audītus, (a,) (um) esset.

Numerus Pluralis.

Qvòd) Audīti, (æ, (a,) essēmus, Ad Vier værum heyrder, þad være bued ad heyra oss.

Audīti, (æ,) (a, essētis, Audīti, (æ,) (a,) essent.

Einnig þannig:

Numerus Singularis.

Qvòd) Audītus, (a)(um,) fuissem, Ad Eg hefde vered heyrdur, þad hafe (hefde) vered bued ad heyra mig.

Audītus, (a,) (um,) fuisses.

Audītus, (a,) (um,) fuisset.

Numerus Pluralis.

Qvòd) Audīti, (æ,) (a,) fuissēmus, Ad Vier hefdum vered heyrder, þad hafe (hefde) vered bued ad heyra oss.

Audīti, (æ,) (a,) fuissētis, Audīti, (æ,) (a,) fuissent.

Futurum.

Numerus Singularis.

Cùm) Audītus, (a,) (um,) ero, Þegar Eg verd heyrdur, þegar eg mun verda heyrdur.

Audītus,

Audītus, (a,) (um,) eris. Audītus, (a,) (um,) erit.
Numerus Pluralis.
Cum) Audīti, (æ,) (a,) erimus, Þegar vier verdum heyrder, þegar vier munum verda heyrder
Audīti, (æ,) (a,) eritis, Audīti, (æ,) (a) erint.

Einnig þannig:
Numerus Singularis.
Cùm) Audītus, (a,) (um,) fúero, Þegar bued verdur ad heyra mig.
Audītus (a) (um) fúeris. Audītus (a) (um) fúerit.
Numerus Pluralis.
Cùm) Audīti, (æ,) (a,) fuērimus, Þegar bued verdur ad heyra oss.
Audīti, (æ,) (a,) fueritis. Audīti, (æ,) (a,) fuerint.

INFINITIVUS MODUS.
Præsens.
Audīri, Ad heyrast, verda heyrdur.
Præteritum Perfectum & Plusqvamperfectum.
Audītum, audītam, audītum esse, *vel* fuisse, Ad vera heyrdur. Ad hafa vered heyrdur.
Futurum.
Audītum iri, *vel* audiēndum esse, (am) (um) Ad mune (skule) verda heyrdur.
Participium præteritum.
Audītus, Sa sem er heyrdur.
audīta, Su sem er heyrd.
audītum, Þad sem er heyrt.

Futurum.

Audiēndus, Sa sem heyrast mun.
audienda, Su sem heyrast a.
audiēndum, Pad sem heyrast skal.

Merk.

1.) Pott þesse Conjunctio, UT, setiest ecke nema med Præsenti, og Præterito Imperfecto Conjunctivi, i tveimur undanngangande Conjugationibus, þa er þad þo ecke Meiningen, ad hun kunne ecke og so ad brwkast med, i þeim seinne Temporibus, þegar þau Verba ganga a undann, sem hana utheimta, og sijdar umgietur: Helldur hefur hun hia þeim vered einasta sett þessvegna, ad þad fellur optar til i Rædunne, ad hana þarf ad brwka med þeim Temporibus, eñ hinum sijdare; hun a og so eins skyllt vid øll verba, hverrar Conjugationis sem þau kunna ad vera. Sama er ad segia uñ Conjunctionem QVOD, ad hun setst og so med Præsenti og Præterito Imperfecto Conjunctivi, i øllum Conjugationibus, þott þad kome skialldnar frañ.

2.) Indicatīvus Activus Primæ & Qvartæ Conjugationis, lydur stundum Syncopen, edur svipter eins Adkvædes i burt ur midiu Ordenu, bæde i Secunda Persona Singulāri, Prætériti Perfecti, og lijka i Secunda og Tertia Pluralibus; so þa verdur sagt Amâsti, Þu hefur elskad, i stadenn fyrer amavīsti, amâstis, Þier hafed elskad, i stadenn fyrer amavīstis; amārunt, Þeir hafa elskad, fyrer amavē-

mavērunt. Audîſti, fyrer audivīſti, Þu hefur heyrt; audîſtis, fyrer audivīſtis, Þier hafed heyrt; audiêrunt, fyrer audivērunt, Þeir hafa heyrt. Med ſama hætte, miſſa og einnenn, allar Perſonurnar; vi, eda ve, i þeim Temporibus, ſem koma af Prætérito Perfecto in Prima Conjugatione; Svo ſem til dæmes; Amâram pro amāveram; Amârim, pro amāverim; Amâſſem pro amavīſſem; Amâro pro amāvero; Amâſſe pro amavīſſe.

3.) Prætéritum Perfectum Tertiæ & Qvartæ Conjugatiōnis, ſleppa þralega v. burt ur ollum ſijnum Perſonum i Indicatīvo Actīvo, ſo ad ſagt verdur, Petii pro petivi, petiiſti pro petivīſti, petiit pro petivit; &c. Eins lijka þau Tempora, ſem koma af Prætérito Perfecto, ſo ſem Petieram; Petiiſſem, Petiiſſe; i ſtadenn fyrer petiveram; &c. Sic Audíeram, &c. pro audīveram, &c.

4.) Verbum Do, Eg gief, hefur hvorke i Præſenti Indicativi, nie Conjunctīvi Paſſivi, primam Perſōnam, þvi ecke ſegeſt Dor, og ecke Der.

Um Verba Neutra og Deponentia er adgiætande.

1.) Verbum Neutrum er þad verbum, ſem endaſt uppa O, eins og Verbum Actīvum, eñ giefur þo ecke af ſier Paſſivum uppa OR; ſo ſem er Dormio, Eg Sef; þad hefur og ecke helldur Supinum, in U.

2.) Verbum Deponens, er ſoddann eitt Verbum, ſem conjugeraſt einaſta ſo ſem Verbum Paſ-

sivum in OR, eñ hefur þo Merckinguna eins og Activum, so sem Precor, Eg oska, bid.

3.) Futurum Infinitivi endast hier þo lijka, sem Verba Activa & Neutra, uppa ūrum esse, svo sem precatūrum, am, um, esse, ad mune bidia.

4.) Eitt Verbum Depōnens hefur Gerūndium, og stundum Supīnum in UM, svo sem Gerundium, Precandi, precando, precandum. Supīnum precātum.

5.) Verbum Deponens hefur og fiegur Participia, ef þad stiornar Accusatīvo, ellegar Ablatīvo, so sem, Precans bidiande, sa sem bidur; Precātus sa sem hefur beded; Precatūrus, sa sem ætlar ad bidia; Precāndus, sa sem bidiast skal.

Annars, ef þad stiornar ecke Accusatīvo eda Ablatīvo, þa hefur þad eckert Futūrum in Dus.

Stutt undervysun fyrir þa, sem fyrst taka til ad giora Styl, hvernen þeir eige ad brwka þessar Conjunctiones. UT, NE, CUM, QVOD.

Þo ad þessar Tvær Conjunctiones, QVOD og UT, mercke hid sama, sem er, AD; þa meiga þær þo ecke brwkast i Rædunne, med sama mote badar; helldur a QVOD ad setiast.

1.) Þegar vered er ad tala um̄ Um̄lidenn Hlut.

2.) Þeg-

2.) Þegar þesse Ord, Af þvi, edur søkum þess, (er merkia tilknyande Orsok) koma fram̃ i Rædunne. Til dæmes um̃ þad fyrra. Skriften seger, ad GUd hafe skapad alla Hlute af eingu efne; Scriptura dicit, qvod Deus creaverit omnia ex nihilo. Hier brwkast QVOD, eñ ecke Ut, þvi þad er vered ad tala um̃ þad sem um̃lided er, sem er Skøpun allra hluta.

Epterdæme uppa þad sijdara.

Eg skrifa, af þvi hañ Fader minn skipade mier þad; scribo, qvod Pater jusserit. Hier brukast QVOD, þvi þad hefur tilknyande Orsok i sier, og gefur ad merkia, ad eg skrife, af þvi mier hafe vered þad skipad.

Þegar QVOD hefur þessa Merking, setst þad bæde med Conjunctivo og Indicativo, Til dæmes. Qvod convaluisti gaudeo; af þvi þu ert ordenn heilbrigdur, þa gled eg mig.

Eñ UT, brwkast alltijd þa vered er ad tala um̃ Epterkomande Hlut, og þegar menn vilia syna Tilgang sinn, uppa hvad þeir giøre eitt og annad. Til dæmes. Hañ bidur, ad hañ fae Braud; rogat, ut panem accipiat. Hañ trwer, so hañ verde saluholpenn; Credit, ut salvus fiat. Hier brukast UT, eñ ecke Qvod, þvi þad er epterkomande, ad hañ fae Brauded, og verde saluholpenn. Hluturenn til hvørs hañ lytur i Huganum, þegar hañ bidur, og trwer, er Brauded og Saluhialpen, sem hañ vill giarnann fa.

Af þessu, sem nu hefur sagt vered, kemur þad, ad

ad UT, og NE, setiast giarnañ med Præsenti, og Prætérito Imperfecto Conjunctivi; En QVOD med Prætérito Perfecto, og Prætérito Plusqvamperfecto. CUM eda QVUM, setst med øllum Temporibus Conjunctivi. Og svo-ad þetta verde en þa liosara fyrer Vidvæningana, set eg hier Islendsku ordenn fyrst, og þau Latinsku sijdar: So ad þeir siae, þegar þvi lijk orda tiltæke koma fyrer, edur ønnur vid lijk, hveria Conjunctionem þeir eige þa ad brwka.

UT med Conjunctivo.

CONJUNCTIVUS MODUS.

Præsens.

Ad hañ lese, sie ad lesa,
So ad hañ skule lesa,
Uppa þad hañ skule vera ad lesa. } Ut légat.

Prætéritum Imperfectum.

Ad hañ læse, være ad lesa,
Svo ad hañ skyllde lesa,
Uppa þad hañ skyllde, vera ad lesa, } Ut légeret.

Prætéritum Perfectum.

Ad hañ hafe lesed,
Ad hañ sie buenn ad lesa,
Ad hañ hafe vered buenn ad lesa, } Qvod légerit.

Prætéritum Plusqvamperfectum.

Ad hañ hefde lesed
Ad hañ hefde vered buenn ad lesa, } Qvod legisset.

CON-

CONJUNCTIVUS MODUS.

Præsens Passivé.

Ad hañ leseſt, ſie leſenn, Svo ad hañ ſkule leſaſt, Uppa þad hañ ſkule verda leſenn,	Ut legātur.

Prætéritum Imperfectum.

Ad hañ læseſt, ſkyllde leſaſt, So ad hañ yrde leſenn, Uppa þad hañ ſkyllde verda leſenn,	Ut legerētur.

Prætéritum Perfectum.

Ad han ſie leſenn, Ad þad ſie bued ad leſa hann,	Qvod lectus ſit.
Ad hañ hafe vered leſenn, Ad þad hafe vered bued ad leſa hañ,	Qvod lectus fuerit.

Prætéritum Plusqvamperfectum.

Ad hañ være leſen, Ad bued være ad leſa hañ,	Qvod lectus eſſet.
Ad hañ hefde vered leſenn, Ad bued hefde vered ad leſa hañ,	Qvod lectus fuiſſet.

NE med Conjunctvo Activé.

Præsens.

Ad hañ leſe ecke, So ad hañ ſie ecke ad leſa, Uppa þad hañ ſkule ecke leſa,	Ne legat.

Prætéritum Imperfectum.

Ad hañ læſe ecke, So ad hañ ſkyllde ecke leſa, Uppa þad hañ ſkyllde ecke vera ad leſa,	Ne légeret.

Prætéritum Perfectum.

Ad hañ hafe ecke lesed, Ad hañ sie ecke buinn ad lesa, Ad hañ hafe ecke vered buenn ad lesa,	Qvod non légerit.

Prætéritum Plusqvamperfectum.

Ad hañ hefde ecke lesed, Ad hañ hefde ecke vered buinn ad lesa,	Qvod non legisset.

Conjunctivus Passivé.

Præsens.

Ad hañ lesest ecke, skule ecke lesast, So ad hañ verde ecke lesenn, Uppa þad hañ skule ecke verda lesenn,	Ne legātur.

Prætéritum Imperfectum.

Ad hañ læsest ecke, yrde ecke lesenn, So ad hañ skyllde ecke lesast, Uppa þad hañ skyllde ecke verda lesenn,	Ne legerētur.

Prætéritum Perfectum.

Ad hañ sie ecke lesenn, Ad þad sie ecke bued ad lesa hañ,	Qvod non lectus sit.
Ad hañ hafe ecke vered lesenn, Ad þad hafe ecke vered bued ad lesa hañ,	Qvod non lectus fuerit.

Prætéritum Plusqvamperfectum.

Ad hañ være ecke lesenn, Ad ecke være bued ad lesa hañ,	Qvod non lectus esset,
Ad hañ hefde ecke vered lesenn, Ad ecke hefde vered bued ad lesa hañ,	Qvod non lectus fuisset.

CUM edur QVUM med Conjunctivo.

Conjunctivus Activé.

Præsens.

Med þvi hañ elskar. Cum Amet,

Med þvi hañ er, ſie, ad elſka.
Þar hañ elſkar, elſke
Þar hañ er, ſie, ad elſka.
Þegar hañ elſkar.
Þegar hañ er, ſie, ad elſka.
Cùm Amet.

Prætéritum Imperfectum.

Med þvi hañ elſkade.
Med þvi hañ var ad elſka.
Med þvi hañ være ad elſka.
Þar hann elſkade.
Þar hann være ad elſka.
Þegar hann elſkade.
Þegar hann være ad elſka.
Cùm Amãret,

Prætéritum Perfectum.

Med þvi hann hafe elſkad.
Med þvi hann er, ſie, buenn ad elſka.
Med þvi hañ hafe vered buenn ad elſka.
Þar hann hafe elſkad.
Þar hann er, ſie, buenn ad elſka.
Þegar hann hafe elſkad.
Þegar hann hafe vered buenn ad elſka.
Cùm Amãverit.

Prætéritum Plusqvamperfectum.

Med þvi hann hafde, hefde elſkad.
Med þvi hañ hafde, hefde vered buenn ad elſka.
Þar hann hafde, hefde elſkad.
Þar hann hefde, hafde vered buenn ad elſka.
Þegar hann hafde, hefde elſkad.
Þegar hann hafde, hefde vered buenn ad elſka.
Cùm Amaviſſet.

Futurum.

Med þvi hann mun elſka. Cùm Amãverit.

Med

Med þvi hann verdur buenn ad elſka. Med þvi hann mun verda buenn ad elſka. Þegar hann hefur nu elſkad. Þegar hann er nu buenn ad elſka. Þegar hann elſkar nu.	Cùm Amāverit.

Conjunctivus Paſſivè.

Præſens Tempus.

Med þvi hann elſkaſt, elſkeſt. Med þvi þad er, ſie, vered ad elſka hann. Þar hann elſkaſt, elſkeſt. Þar vered er, ſie, ad elſka hann. Þegar hann elſkaſt. Þegat vered er, ſie, ad elſka hann.	Cùm Amētur.

Prætéritum Imperfectum.

Med þvi hann elſkadeſt. Med þvi hann være ad elſkaſt. Med þvi þad være vered ad elſka hann. Þar hann elſkadeſt. Þar hann være ad elſkaſt. Þar vered være ad elſka hann. Þegar hann elſkadeſt. Þegar vered være ad elſka hann.	Cùm Amarētur.

Prætéritum Perfectum.

Med þvi hann ſie elſkadur. Med þvi bued ſie ad elſka hann. Þar hann ſie elſkadur. Þar bued ſie ad elſka hann. Þegar hann ſie elſkadur. Þegar bued ſie ad elſka hann.	Cùm Amātus ſit.

Med þvi hañ hafe vered elſkadur. Med þvi þad hafe vered bued ad elſka hañ. Þar hañ hafe vered elſkadur. Þar bued hafe vered ad elſka hañ. Þegar hañ hafe vered elſkadur. Þegar bued hafe vered ad elſka hann.	Cùm Amātus fuerit.

Præteritum Plusqvamperfectum.

Med þvi hañ var elſkadur. Med þvi hañ være elſkadur. Þar hañ var, være elſkadur. Þegar hañ var, være elſkadur.	Cùm Amātus eſſet.
Med þvi hañ hafde, hefde, vered elſkadur. Med þvi þad hafde, hefde, vered bued ad elſka hañ. Þar hañ hafde, hefde, vered elſkadur. Þar bued hafde, hefde, vered ad elſka hañ. Þegar hañ hafde, hefde, vered elſkadur. Þegar bued hafde, hefde, vered ad elſka hañ.	cum amā-tus fuīs-ſet.

Futurum.

Med þvi hañ mun verda elſkadur. Med þvi bued verdur, mun verda, ad elſka hañ. Þar hañ mun verda elſkadur. Þar bued mun verda ad elſka hañ. Þegar hañ mun verda elſkadur. Þegar bued verdur, mun verda ad elſka hañ.	Cùm Amā-tus erit, fuerit.

Hvad ſem nu fyrerfellur, af øllum þeſſum Js-lendſkum Orda-tiltækum, ſem hier hafa nu ſkrifud vered; þa a ſu Latinſka Conjunctio þar vid, ſem ſtendur alltijd til hægre handar:; og þad ſem hier er ſagt, um þa Þridiu Perſonuna in Singulāri Numero, þad ſama a heima hia øllum Perſonunum

i ſier-

i sierhveriu Tempore, hvada Verbum sem fyrerfellur.

Nu ef einn Vidvaningur verdur enn þa ecke nogu viis, af ollu þvi, sem adur er framfært, þar umm, hvort hann skule bruka Ut eda Qvod, þegar þetta Ord (AD) kiemur fyrer i Islendskunne; þa skal hann vita ad þar eru viss Verba til, sem vilia hafa Qvod epter sig; og onnur sem vilia hafa Ut epter sig; er þvi naudsinlegt ad gefa gaum ad þessu tvennu.

1.) Verba Sensuum (þad eru þau, hvorra Merking a skillt vid Skilningarvitenn,) vilia, ad Conjunctio Qvod, filge sier giarnann epter, svo sem eru epterfilgiande. Opinor, Eg meina; Puto, Eg meina; Spero, Eg vona; Suspicor, Mig grunar; Audio, Eg heyre; Video, Eg sie; Sentio, Eg formerke; Cognosco, Eg þecke, kannast vid; Scio, Eg veit; Credo, Eg true; Confido, Eg treiste, reide mig uppa; Censeo, Eg alikta; Existimo, Eg meina; Judico, Eg dæme; Dico, Eg sege; Affirmo, Eg jata; Ajo, Eg sege; Nego, Eg neita; Memini, Eg minnest; Reminiscor, Eg endurminnest; Gaudeo, Eg fagna; Lætor, Eg gledst.

Þesse og onnur þviumliik hafa Qvod, med sier filgiande, þegar þau hondla umm þann hlut, sem er skiedur, eda Ummlidenn, og sa same hlutur afyser til þess giornings, sem merktur er i Verbo. Enn ef þau hondla umm Endannlega Orsok, eda epterkomande hlut, þa heimta þau Ut; Til dæmes: Eg heyre hann hafe ferdast igiær: Audio, qvod heri profectus fuerit.

Au-

Audio er eitt af Verbis Sensuum, Med þvi Heyrnenn er utvortis Skilningarvit, þar fyrer hefur þad epter sier Qvod, nær menn tala um̃ þañ hlut, sem Umlidenn er, so sem var Reisann Mannsens i giærdag. Eñ ef eg tala um̃ Etperkomande hlut, þa hefur þetta Ord Audio med sier Ut. Svo sem til dæmes; Audio Præceptorem, ut erudiar, Eg heyre a Ord mins Scholameistara, so ad eg frædest: Þegar eg segest heyra a Ord mins Scholameistara, þa hefe eg Tillit til epterkomande hlutar, sem er Uppfrædingen.

2.) Heyrer Ut giarnann til Causæ finali, edur ókomnum hlut, sem er orsøk edur tilgangur til þess, sem eiñ giører; og setst þessvegna epter verba petendi, jubendi, metuendi, faciendi, og hvør ønnur sem merckia Vilia, edur hentugleika til einhvørs. So sem eru þesse: Oro, Eg bid; Precor, Eg bid; Rogo, Eg bid; Svadeo, Eg radlegg; Moneo, Eg aminne; Hortor, Eg afyse, aeggia; Jubeo, Eg skipa; Mando, Eg byd; Exigo, Eg utheimte; Postulo, Eg heimte; Sino, Eg leife; Permitto, Eg leife; Debeo, Eg a; Timeo, Eg ottast; Vereor, Eg ottast; Cupio, Eg girnest; Volo, Nolo, Malo. Opto, Eg æske; Cogito, Eg þeinke; Curo, Eg hyxa um; Laboro, Eg erfida; Paro, Eg tiloy; Incipio, Eg byrja; Instituo, Eg stipta; Audeo, Eg voga; Possum, Eg megna; Facio, Eg giøre; Efficio, Eg verka; Enitor, Eg leitast vid; og ønnur þessum lijk, ad þvi leite, sem þau tala um̃ Causam finalem.

Eñ þegar þau alyta tilknyande orsøk, sem und-

ann er geingenn, þa heimta þau med sier Qvod, sem hefur i þvi falle nockud ødruvijse merking, eñ Ut, þvi þad þyder þa, so miked sem, af þvi, sokum þess, fyrer þa skulld ꝛc. Til dæmes: Strenuè labōro, qvod video ingruere vesperam: Eg erfida nu ørduglega, af þvi eg sie, ad komed er under Kvølld.

Hier hefur Labōro, epter sier Qvod, sem syner tilknyande orsok þessa til Erfidesens; ad so miked er umlided af deigenum, og komed fram ad Kvøllde.

Ut brukast og einnen epter þau Verba, sem merkia nockurskonar tilfelle edur hendingu, so sem er; accidit, evenit, fit, factum est, og ønnur vidlijk, sem og einnen med þeim ordum sem hafa i sier Intendendi Significationem, edur herdingarmerkingu, so sem eru, talis, tantus, tam magnus, tam multus, is, tot, toties, tanti, tam, adeo, sic, ita, og ønnur samaslags: Einslijka brukast þad epter orded ejusmodi, eda Comparatīvum med ordenu qvam; til dæmes. Hoc majus est qviddam, qvam ut ab iis postulandum sit; Þetta er nockud meira, eñ þad sie heimtande af þeim. Hæc dicta sunt subtilius, qvam ut qvivis possit agnoscere: Þetta er diupsettare ræda, eñ ad hana kunne hvør eiñ ad skilia.

De VERBIS ANOMALIS.

Þad er:

Um þau Verba sem hneigiast ødruvijs eñ undanngangande Conjugationes.

VERBA ANOMALA eru fierdeilis Tvennslags Variantia og Defectiva.

Verba variantia kallast þau, sem umbreita Conjugationi, og eru þesse Atta.

1. Fero, Eg ber, fære.	5. Nolo, Eg vil ecke,
2. Sum, Eg er,	6. Malo, Eg vil helldur,
3. Possum, Eg giet, kan, megna, orka, duge.	7. Eo, Eg fer, geing,
4. Volo, Eg vil.	8. Fio, Eg verd.

Merk hier.

1.) Dico, Eg sege; Duco, Eg leide; Facio, Eg giøre; Fero, Eg ber, fære; kasta E i burtu ur Endanum a Imperativo Activo Secūnda Persōna Præsentis Temporis, svo sem Dic, Duc, Fac, Fer, eñ ecke Dice, Duce, &c.

Eins lijka missa þau E i Endanum a sijnum Compōsitis, so sem Edico hefur edic; Reduco, reduc; Benefacio, benefac; Perfero, perfer.

Eñ þau Composita af Verbo Facio, sem i Præsenti Tempore um̄breita a, til i, þau behallda E i endanum; so sem, Afficio, affice; Conficio, confice; Deficio, defice. &c.

De VERBIS VARIANTIBUS.

Conjugatio Verbi Fero.

VERBUM ACTIVUM.

INDICATIVUS MODUS.

Præsens.

Numerus Singularis.

Fero, Eg fære, ber, er ad bera. Fers. Fert.

Numerus Pluralis.

Ferimus. Fertis. Ferunt. *Præte-*

Præteritum Imperfectum.

Numerus Singularis.

Ferēbam, Eg bar, var ad bera. Ferēbas. Ferēbat.

Numerus Pluralis,

Ferebāmus. Ferebātis. Ferēbant.

Præteritum Perfectum.

Numerus Singularis.

Tuli, Eg bar, hefe bored, er buenn ad bera.
Tulisti, Tulit.

Numerus Pluralis.

Tulimus, Tulistis, Tulerunt *vel* tulere.

Præteritum Plusqvamperfectum.

Numerus Singularis.

Tuleram, Eg hafde bored, hafde vered buenn ad bera.
Tuleras. Tulerat.

Numerus Pluralis.

Tulerāmus. Tulerātis. Tulerant.

Futurum.

Numerus Singularis.

Feram, Eg mun, vil, skal, ætla ad bera.
Feres. Feret.

Numerus Pluralis.

Ferēmus. Ferētis. Ferent.

IMPERATIVUS MODUS.

Præsens.

Numerus Singularis.

Fer, Ber þu. Ferat, bere hañ, lattu, lated, latum hann bera

Numerus Pluralis.

Ferāmus, Latum oss bera, berum vier.

Ferte

Ferte, Bered þier.
Ferant, Bere þeir, lat, lated, latum þa bera.

Futurum.

Numerus Singularis.

Ferto (tu,) Þu skallt bera.
Ferto (ille,) Hann skal bera.

Numerus Pluralis.

Ferāmus, Vier skulum bera.
Fertōte, þier skulud bera.
Ferunto, þeir skulu bera.

CONJUNCTIVUS MODUS.

Præsens.

Numerus Singularis.

Cùm) Feram, Þegar eg ber, er ad bera.
Feras. Ferat.

Numerus Pluralis.

Cùm) Ferāmus. Ferātis. Ferant

Prætéritum Imperfectum.

Numerus Singularis.

Cùm) Ferrem, Þegar eg bar, þegar eg var ad bera, þegar eg være ad bera.
Ferres. Ferret.

Numerus Pluralis.

Cùm) Ferrēmus. Ferrētis. Ferrent.

Prætéritum Perfectum.

Numerus Singularis.

Cùm) Tulerim, Þegar eg bar, þegar eg hefe (hafe) bored, hafe (hefe) vered buenn ad bera.
Tuleris. Tulerit.

Numerus Pluralis.

Cùm) Tulerĭmus. Tulerĭtis. Tulērint.

Præteritum Plusqvamperfectum.

Numerus Singularis.

Cùm) Tulĭssem, Þegar eg hafde (hefde) bored, hafde (hefde) vered buenn ad bera.
Tulĭsses. Tulĭsset.

Numerus Pluralis.

Cùm) Tulissēmus. Tulissētis. Tulĭssent

Futurum.

Numerus Singularis.

Cùm) Tulero, Þegar eg mun bera, verd buenn ad (bera.
Tuleris. Tulerit.

Numerus Pluralis.

Cùm) Tulerĭmus Tulerĭtis. Tulerint.

INFINITIVUS MODUS.

Præsens.

Ferre, Ad bera, vera ad bera.

Præteritum Perfectum & Plusqvamperfectum.

Tulĭsse, Ad hafa bored, vera buenn ad bera.

Futurum.

Laturum, (am,) (um,) esse, Ad mune bera, skule bera, ætla ad bera.

Gerundium.

Ferēndi, Ad bera.
Ferendo, J þvi ad bera, med þvi ad bera.
Ferēndum, Ad bera.

Supinum.

Latum, Ad bera, til ad bera. Latu, Ad bera.

Participium præsens

Ferens, Berande, sa sem ber, su sem, þad sem 2c.

Futurum.

Latūrus, Sa sem (ætlar) (mun) (skal) a ad bera.
latūra, Su sem (ætlar) (mun) (skal) a ad bera.
latūrum, Þad sem (ætlar) (mun) (skal) a ad bera.

VERBUM PASSIVUM.

INDICATIVUS MODUS.

Præsens.

Numerus Singularis.

Feror, Eg færest, berst, verd færdur, borenn.
Ferris *vel* ferre. Fertur.

Numerus Pluralis.

Ferimur. Ferimini. Feruntur.

Prætéritum Imperfectum.

Ferēbar, Eg barst, var borenn, þad var vered ad bera (mig.
Ferebāris *vel* ferebāre, Ferebātur.

Numerus Pluralis.

Ferebāmur. Ferebāmini. Ferebāntur.

Prætéritum Perfectum.

Numerus Singularis.

Latus, (a,) (um,) sum, Eg er borenn, þad er bued ad bera mig.
Latus, (a,) (um,) es. Latus, (a,) (um,) est.

Numerus Pluralis.

Lati, (æ,) (a,) sumus, Vier erum bornir, þad er bued ad bera oss.
Lati, (æ,) (a,) estis. Lati, (æ,) (a,) sunt.

Einnig so leides:

Numerus Singularis.

Latus, (a,) (um,) fui, Eg hefe vered borinn, þad hefur vered bued ad bera mig.

Latus, (a,) (um,) fuisti. Latus, (a,) (um) fuit.

Numerus Pluralis.

Lati, (æ,) (a,) fuimus, Vier høfum vered bornir, þad hefur vered bued ad bera oss.

Lati, (æ,) (a,) fuistis.

Lati, (æ,) (a,) fuerunt *vel* fuere.

Præteritum Plusqvamperfectum.

Numerus Singularis.

Latus, (a,) (um,) eram, Eg var borinn, þad var bued ad bera mig.

Latus, (a,) (um,) eras. Latus, (a,) (um,) erat.

Numerus Pluralis.

Lati, (æ,) (a,) eramus, Vier vorum bornir, þad var bued ad bera oss.

Lati, (æ,) (a,) eratis. Lati, (æ,) (a,) erant.

Einnig so leides:

Numerus Singularis.

Latus, (a,) (um,) fueram, Eg hafde vered borinn, þad hafde vered bued ad bera mig.

Latus, (a,) (um,) fueras. Latus, (a,) (um,) fuerat.

Numerus Pluralis.

Lati, (æ,) (a,) fueramus, Vier høfdum vered bornir, þad hafde vered bued ad bera oss.

Lati, (æ,) (a,) fueratis. Lati, (æ,) (a,) fuerant.

Futurum.

Numerus Singularis.

Ferar, Eg mun, eg skal, eg a, ad berast, verda borenn.

Ferēris *vel* ferēre, Ferētur.

Numerus Pluralis.

Ferēmur, Eerēmini, Ferentur.

IMPE-

IMPERATIVUS MODUS.

Præsens.

Numerus Singularis.

Ferre, Lat þig berast, lat þig borenn verda. Feratur.

Numerus Pluralis.

Ferāmnr. Ferēmini. Ferāntur.

Futurum.

Numerus Singularis.

Fertor (tu,) Þu skallt berast, þu skallt borenn ver-
Fertor (ille,) (da.

Numerus Pluralis.

Ferēminor. Feruntor.

CONJUNCTIVUS MODUS.

Præsens.

Numerus Singularis.

Cùm) Ferar, Þegar eg berst, verd borenn, þegar vered er ad bera mig.

Ferāris *vel* ferāre. Ferātur.

Numerus Pluralis.

Cùm) Ferāmur. Ferāmini. Ferāntur.

Præteritum Imperfectum.

Numerus Singularis.

Cum) Ferrer, Þegar Eg var borenn, þegar vered var ad bera mig.

Ferrēris *vel* ferrēre. Ferrētur.

Numerus Pluralis.

Cùm) Ferrēmur. Ferrēmini. Ferrentur.

Præteritum Perfectum.

Numerus Singularis.

Cum) Latus, (a,) (um,) sim, Þegar Eg er, sie, borinn,

Latus,

Latus, (a,) (um,) sis, Latus, (a,) (um,) sit.

Numerus Pluralis.

Cùm) Lati, (æ,) (a,) simus, Þegar Vier erum, sie-um, bornir.

Lati, (æ,) (a,) sitis. Lati, (æ,) (a,) sint.

Einnig so leides:

Numerus Singularis.

Cùm) Latus, (a,) (um,) fuerim, Þegar Eg hafe, hefe vered borinn.

Latus, (a,)(um,) fueris. Latus, (a,)(um,) fuerit.

Numerus Pluralis.

Cùm) Lati, (æ,) (a,) fuerimus, Þegar Vier hafum vered bornir.

Lati, (æ,) (a,) fueritis. Lati, (æ,)(a,) fuerint.

Præteritum Plusqvamperfectum.

Numerus Singularis.

Cùm) Latus, (a,) (um,) essem, Þegar Eg var bor-inn, være borinn.

Latus, (a,) (um,) esses. Latus, (a,) (um,) esset.

Numerus Pluralis.

Cùm) Lati, (æ,) (a,) essēmus, Þegar Vier vorum bornir, værum bornir.

Lati, (æ,) (a,) essētis Lati, (æ) (a,) essent.

Einnig so leides:

Num. Singularis.

Cùm) Latus, (a,) (um,) fuissem, Þegar eg hafde, hefde vered borinn.

Latus, (a,) (um,) fuisses, Latus, (a,) (um,) fuisset.

Nume-

Numerus Pluralis.

Cùm) Lati, (æ,) (a,) fuissēmus, Þegar Vier hefð-
um, hefðum, vered bornir.
Lati, (æ,) (a,) fuissētis Lati, (æ,) (a,) fuissent.

Futurum.

Numerus Singularis.

Cùm) Latus, (a,) (um, ero, Þegar eg berst, verd borenn.
Latus, (a,) (um,) eris. Latus, (a,) (um,) erit.

Numerus Pluralis.

Cùm) Lati, (æ,) (a,) erimus, Þegar Vier berustum,
verdum bornir.
Lati, (æ,) (a,) eritis. Lati, (æ,) (a,) erint.

Einnig so leides:

Numerus Singularis.

Cùm) Latus, (a,) (um,) fuero, Þegar bued er (verd-
ur) ad bera mig.
Latus, (a,) (um,) fueris. Latus, (a,) (um,) fuerit.

Numerus Pluralis.

Cùm) Lati, (æ,) (a,) fuerimus, Þegar bued er (verd-
ur) ad bera oss.
Lati, (æ,) (a,) fueritis. Lati, (æ,) (a,) fuerint.

INFINITIVUS MODUS.

Præsens.

Ferri, Ad berast, verda borinn.

Præteritum Perfectum & Plusqvamperfectum.

Latum } esse, Ad vera borenn.
Latam } *vel*
Latum } fuisse, Ad hafa vered borenn.

Futu-

Futurum.

Latum iri, *vel* Ferendum esse, (am,) (um,)	Ad mune edur skule berast.

Participium præteritum.

Latus, (a,) (um,) Borenn, sa sem er borenn.

Futurum.

Ferēndus, Sa sem a edur skal berast.
Ferēnda, Su sem a edur skal berast.
Ferēndum, Pad sem a edur skal berast.

Med sama mote conjugerast Affero, Eg kiem med, ber til; Confero, Eg ber samann; Defero, Eg fære i einhvorn stad, it. Eg rogber. &c.

CONJUGATIO VERBI SUBSTANTIVI *SUM.*

INDICATIVUS MODUS.

Præsens.

Numerus Singularis.	*Numerus Pluralis.*
Sum, Eg er.	Sumus, Vier erum.
es, Pu ert.	estis, Pier erud.
est, Hann er.	sunt, Peir eru.

Prætéritum Imperfectum.

Numerus Singularis.	*Numerus Pluralis.*
Eram, Eg var.	Eramus, Vier vorum.
eras, Pu varst.	erātis, Pier vorud.
erat, Hann var.	erant, Peir voru.

Præte-

Præteritum Perfectum.

Numerus Singularis.

Fui, Eg hefe vered.
fuiſti, þu hefur vered.
fuit, hann hefur vered.

Numerus Pluralis.

Fuimus, Vier høfum vered
fuiſtis, þier hafed vered.
fuērunt *vel* fuēre, þeir hafa vered.

Præteritum Plusqvamperfectum.

Numerus Singularis.

Fueram, Eg hafde vered.
fueras, þu hafder vered.
fuerat, hann hafde vered.

Numerus Pluralis.

Fuerāmus, Vier høfdum vered.
fuerātis, þier høfdud vered.
fuerant, þeir høfdu vered.

Futurum.

Numerus Singularis.

Ero, Eg mun, vil, ſkal vera.
eris, þu munt, villt, ſkallt vera.
erit, hann mun, vill, ſkal, vera.

Numerus Pluralis.

Erimus, Vier munum, vilium, ſkulum vera.
eritis, þier munud, ſkulud, vilied vera.
erunt, þeir munu, vilia, ſkulu vera.

IMPERATIVUS MODUS.

Præſens.

Numerus Singularis.

Sis, Siertu, vertu.
ſit, Sie hann, vere hann, lat hann vera.

Numerus Pluralis.

Simus, Sieum vier, verum vier, latum oſſ vera.
ſitis, ſieud þier, vere þier.
ſint, ſieu þeir, vere þeir, lat þa vera.

Futu-

Futurum.

Numerus Singularis.	*Numerus Pluralis.*
Esto (tu,) Þu ſkal vera.	Estōte, Þier ſkulud vera.
esto (ille,) hann ſkal vera.	ſunto, þeir ſkulu vera.

CONJUNCTIVUS MODUS.

Præſens.

Numerus Singularis.

Cùm) Sim, Þar ed eg er, ſie.
ſit, þar ed þu ert, ſiert.
ſit, Þar ed hann er, ſie.

Numerus Pluralis.

Cùm) Simus, Þar ed vier erum, ſieum.
ſitis, Þar ed þier erud, ſieud.
ſint, Þar ed þeir eru, ſieu.

Prætéritum Imperfectum.

Numerus Singularis.

Cùm) Eſſem, Þar ed eg var, være.
eſſes, Þar ed þu varſt, værer.
eſſet, Þar ed hann var, være.

Numerus Pluralis.

Cùm) Eſſēmus, Þad ed vier vorum, værum.
eſſētis, Þar ed þier vorud, værud.
eſſent, Þar ed þeir voru, væru.

Prætéritum Perfectum.

Numerus Singularis.

Cùm) Fuerim, Þar eg hefe, hafe vered.
fúeris, Þar þu hafer vered.
fúerit, Þar hann hafe vered.

Numerus Pluralis.

Cúm) Fuérimus, Þar ed vier hofum vered.
fuéritis, Þar ed þier hafed vered.
fúerint, Þar ed þeir hafa vered.

Præteritum Plusqvamperfectum.

Numerus Singularis.

Cùm) Fuissem, Þar ed Eg hafde, hefde vered.
fuisses, Þar ed þu hafder, hefder vered.
fuisset, Þar ed hañ hafde, hefde vered.

Numerus Pluralis.

Cum) Fuissemus, Þar ed Vier hofdum, hefdum vered
fuissetis, Þar ed þier hofdud, hefdud vered.
fuissent, Þar ed þeir hofdu, hefdu vered.

Futurum.

Numerus Singularis.

Cùm) fuero, Þegar Eg mun verda.
fueris, Þegar þu munt verda.
fuerit, Þegar hañ mun verda.

Numerus Pluralis.

Cùm) Fuerimus, Þegar Vier munum verda.
fueritis, Þegar þier munud verda.
fuerint, Þegar þeir munu verda.

INFINITIVUS MODUS.

Præsens.

Esse, Ad vera.

Præteritum Perfectum & Plusqvamperfectum.

Fuisse, Ad hafa vered.

Futurum.

Fore, } Ad mune verà.
Futurum esse, } Ad skule vera.
(am,) (um) } Ad ætla ad være.

Participium Futurum.

Futūrus, Sa sem mun, skal, ætlar, ad vera.
Futūra, Su sem mun, skal, ætlar ad vera.
Futūrum, Pad sem mun, skal, ætlar ad vera.

Med sama mote conjugerast og Absum, Eg er fraverande; Adsum, Eg er nærstaddur; Desum, Mig vantar, Eg er ei tilstadar; Insum, Eg er i; Intersum, Eg er vid; Obsum, Eg er til baga; Præsum, Eg er fyrer, er settur yfer; Prosum, Eg stoda, gagna; Subsum, Eg er under; Supersum, Eg er yfer: Nema þess er ad giæta um Prosum, ad þegar einn Vocālis, filger næst epter Pro, þa setst þar d a millum, svo sem Prodes, en ecke proes, Prōderam, en ecke proeram, &c.

CONJUGATIO VERBI *POSSUM.*

INDICATIVUS MODUS.

Præsens Tempus.

Numerus Singularis.

Possum, Eg kan, get, megna, formaa, duge, orka.
potes, þu getur. potest, Han getur, hun, þad.

Numerus Pluralis.

Possumus, Vier getum. potestis, þier geted.
possūnt, þeir geta; þær, þau.

Prætéritum Imperfectum.

Numerus Singularis.	*Numerus Pluralis.*
Poteram, Eg gat.	Poterāmus, Vier gatum.
poteras, þu gatst.	poterātis, þier gatud.
poterat, Han gat.	pōterant, þeir gatu.

Praté-

Præteritum Perfectum.

Numerus Singularis.

Potui, Eg hefe getad. potuīsti, þu hefur getad.
potuit, hañ hefur getad.

Numerus Pluralis.

Potuimus, Vier høfum getad.
potuīstis, þier hafed getad.
potuērunt *vel* potuēre, þeir hafa getad.

Præteritum Plusqvamperfectum.

Numerus Singularis.

Potueram, Eg hafde getad.
potueras, þu hafder getad.
potuerat, hañ hafde getad.

Numerus Pluralis.

Potuerāmus, Vier høfdum getad.
Potuerātis, þier høfdud getad.
Potuerant, þeir høfdu getad.

Futurum.

Numerus Singularis.

Potero, Eg mun geta. poteris, þu munt geta.
Poterit, hañ mun geta.

Numerus Pluralis.

Poterimus, Vier munum geta.
Poteritis, þier munud geta.
Poterint, þeir munu geta.

IMPERATIVUS MODUS.

Præsens.

Numerus Singularis.

Possis, Megna þu, þu skyllder geta.
Possit, Megne hañ, hañ skyllde geta.

Numerus Pluralis.

Possimus, Vier skylldum geta.
poteste, Megne þier, þier skylldud geta.
possint, Megne þeir, þeir skylldu geta.

Futurum.

Numerus Singularis.

Potesto (tu,) Þu skallt geta.
potesto (ille,) hañ skal geta.

Numerus Pluralis.

Potestote, Þier skulud geta.
possunto, þeir skulu geta.

Merk: J stadenn fyrer þennann Imperativum, brwkast Præsens Conjunctivi, med þessum und- anngangande ordum. Fac ut possis. Labora ut possis.

CONJUNCTIVUS MODUS.

Præsens.

Numerus Singularis.

Cùm) Possim, Þar Eg megna.
possis, Þar þu megnar.
possit, Þar hañ megnar.

Numerus Pluralis.

Cùm) Possimus, Þar Vier megnum.
possitis, Þar þier megned.
possint, Þar þeir megna.

Prætéritum Imperfectum.

Numerus Singularis.

Cùm) Possem, Þar eg megnade.

Cùm) pos-

Cùm) posses, Þar þu megnader.
posset, Þar hañ megnade.
Numerus Pluralis.
Cùm) Possemus, Þar Vier megnudum.
possetis, Þar þier megnudud.
possent, Þar þeir megnudu.
Præteritum Perfectum.
Numerus Singularis.
Cùm) Potuerim, Þar Eg hefe, hafe megnad.
potueris, Þar þu hafer megnad.
potuerit, Þar hañ hafe megnad.
Numerus Pluralis.
Cùm) Potuerimus, Þar Vier høfum megnad.
potueritis, Þar þier hafed megnad.
potuerint, Þar þeir hafe megnad.
Præteritum Plusqvamperfectum.
Numerus Singularis.
Cùm) Potuissem, Þar Eg hafde, hefde megnad.
potuisses, Þar þu hafder, hefder megnad.
potuisset, Þar hañ hafde, hefde megnad.
Numerus Pluralis.
Cùm) Potuissēmus, Þar vier høfdum, hefdum megnad
potuissētis, Þar þier høfdud, hefdud megnad.
potuissent, Þar þeir høfdu, hefdu megnad.
Futurum.
Numerus Singularis.
Cùm) Potuero, Þegar Eg mun megna.
potueris, Þegar þu munt megna.
potuerit, Þegar hañ mun megna.

Numerus Pluralis.

Cùm) Potuerimus, Þegar Vier munum megna.
potueritis, Þegar þier munud megna.
potuerint, Þegar þeir munu megna.

INFINITIVUS MODUS.

Præsens

Posse, Ad geta.

Præteritum Perfectum & Plusquamperfectum.

Potuisse, Ad hafa getad.

Participium, præsens,

Potens, Mattugur, } Sa sem kañ, getur.
Su sem megnar, formaa.
Pad sem orkar, duger.

CONJUGATIO VERBI.
VOLO.

INDICATIVUS MODUS.

Præsens.

Numerus Singularis.	*Numerus Pluralis.*
Volo, Eg vil.	Volumus, Vier viljum.
vis, þu villt.	vultis, þier vilied.
vult, hañ vill.	volunt, þeir vilia.

Præteritum Imperfectum.

Numerus Singularis.	*Numerus Pluralis.*
Volēbam, Eg villde.	Volebāmus, Vier villdum.
volēbas, þu villder.	volebātis, þier villdud.
volēbat, hañ villde.	volēbant, þeir villdu.

Præt-

Præteritum Perfectum.

Numerus Singularis.	*Numerus Pluralis.*
Volui, Eg hefe viliad.	Voluimus, vier høfum viliad.
voluisti, þu hefur viliad.	voluistis, þier hafed viliad.
voluit, hañ hefur viliad.	voluērunt *vel* voluēre, þeir hafa viliad.

Præteritum Plusqvamperfectum,

Numerus Singularis.

Volueram, Eg hafde viliad.
volueras, þu hafder viliad.
voluerat, hañ hafde viliad.

Numerus Pluralis.

Voluerāmus, Vier høfdum viliad.
voluerātis, þier høfdud viliad.
voluerant, þeir høfdu viliad.

Futurum.

Numerus Singularis.	*Numerus Pluralis.*
Volam, Eg mun vilia.	Volēmus, Vier munum vilia.
voles, þu munt vilia.	volētis, þier munud vilia.
volet, hañ mun vilia.	volent, þeir munu vilia.

CONJUNCTIVUS MODUS,

Præsens.

Numerus Singularis.	*Numerus Pluralis.*
Cùm) Velim, Par Eg vil.	Velimus, Par Vier vilium.
velis, Par þu villt.	velitis, Par þier vilied.
velit, Par hañ vill.	velint, Par þeir vilia.

Præteritum Imperfectum.

Numerus Singularis.

Cùm) Vellem, Par Eg villde.
velles, Par þu villder.
vellet, Par hañ villde.

Nume-

Numerus Pluralis.

Cùm) Vellemus, Þar vier villdum.
velletis, Þar þier villdud.
vellent, Þar þeir villdu.

Præteritum Perfectum.

Numerus Singularis.

Cùm) Voluerim, Þar Eg hafe viliad.
volueris, Þar þu hafer viliad.
voluerit, Þar hañ hafe viliad.

Numerus Pluralis.

Cùm) Voluerimus, Þar Vier høfum viliad.
volueritis, Þar þier hafed viliad.
voluerint, Þar þeir hafe viliad.

Præteritum Plusqvamperfectum.

Numerus Singularis.

Cùm) Voluissem, Þar Eg hafde viliad.
voluisses, Þar þu hafder viliad.
voluisset, Þar hañ hafde viliad.

Numerus Pluralis.

Cùm) Voluissēmus, Þar Vier høfdum viliad.
voluissētis, Þar þier høfdud viliad.
voluissent, Þar þeir høfdu viliad.

Futurum.

Numerus Singularis.

Cùm) Voluero, Þegar Eg mun vilia.
volueris, Þegar þu munt vilia.
voluerit, Þegar hañ mun vilia.

Numerus Pluralis.

Cùm) Voluērimus, Þegar Vier munum vilia.

Cùm) voluĕritis, Þegar þier munud vilia.
voliierint, Þegar þeir munu vilia.

INFINITIVUS MODUS.

Præsens

Velle, Ad vilia.

Prætéritum Perfectum & Plusqvamperfectum.

Voluisse, Ad hafa viliad.

Participium.

Volens, Viliande, sa sem, su sem, þad sem vill.

CONJUGATIO VERBI. NOLO.

INDICATIVUS MODUS.

Præsens.

Numerus Singularis.	*Numerus Pluralis.*
Nolo, Eg vil ecke.	Nolumus, Vier vilium ecke.
non vis, þu villt ecke.	non vultis, þier vilied ecke.
non vult, hañ vill ecke.	nolunt, þeir vilia ecke.

Prætéritum Imperfectum.

Numerus Singularis.	*Numerus Pluralis.*
Nolēbam, Eg villde ecke.	Nolebāmus, vier villdum ecke
nolēbas, þu villder ecke.	nolebātis, þier villdud ecke.
nolēbat, hañ villde ecke.	nolēbant, þeir villdu ecke.

Prætéritum Perfectum.

Numerus Singularis.

Nolui, Eg hefe ecke viliad.
noluisti, þu hefur ecke viliad.
noluit, hañ hefur ecke viliad.

Numerus Pluralis.

Noluimus, Vier høfum ecke viliad.
noluistis, þier hafed ecke viliad.
noluērunt *vel* noluēre, þeir hafa ecke viliad.

Præteritum Plusqvamperfectum.

Numerus Singularis.

Nolueram, Eg hafde ecke viliad.
nolueras, þu hafder ecke viliad.
noluerat, hañ hafde ecke viliad.

Numerus Pluralis.

Noluerāmus; Vier høfdum ecke viliad.
noluerātis, þier høfdud ecke viliad.
nolūerant, þeir høfdu ecke viliad.

Futurum.

Numerus Singularis.

Nolam, Eg mun ecke vilia.
noles, þu munt ecke vilia.
nolet, hañ mun ecke vilia.

Numerus Pluralis.

Nolēmus, Vier munum ecke vilia.
nolētis, þier munud ecke vilia.
nolent, þeir munu ecke vilia.

IMPERATIVUS MODUS.

Præsens.

Numerus Singularis.

Noli, Hird þu ecke um̃, þu skyllder ecke hafa vilia til þess.
nolit, hañ skyllde ecke hafa vilia þar til, hirda um̃ þad.

Nume-

Numerus Pluralis.

Nolimus, Vier skylldum ecke hafa vilia þar til, hirda um þad.
nolite, hirded ecke um̄, hafed ecke vilia til þess.
nolint, þeir skylldu ecke hirda um̄, hafa vilia til þess.

Futurum.

Numerus Singularis.

Nolito (tu,) Þu skallt ecke hirda um̄, hafa vilia til þess
nolito (ille,) hañ skal ecke hirda um̄, hafa vilia til þess.

Numerus Pluralis.

Nolitōte, Þier skulud ecke hirda um̄, hafa vilia til þess.
nolunto, þeir skulu ecke hirda um̄, hafa vilia til þess.

CONJUNCTIVUS MODUS.

Præsens.

Numerus Singularis.

Cùm) Nolim, Þar Eg vil ecke.
nolis, Þar þu villt ecke.
nolit, Þar hañ vill ecke.

Numerus Pluralis.

Cùm) Nolimus, Þar Vier vilium ecke.
nolitis, Þar þier vilied ecke.
nolint, Þar þeir vilia ecke.

Præteritum Imperfectum.

Numerus Singularis.

Cùm) Nollem, Þar Eg villde ecke.
nolles, Þar þu villder ecke.
nollet, Þar hañ villde ecke.

Numerus Pluralis.

Cùm) Nollemus, Þar Vier villdum ecke.
nollētis, Þar þier villdud ecke.
nollent, Þar þeir villdu ecke.

Præteritum Perfectum.

Numerus Singularis.

Cùm) Noluerim, Þar Eg hafe ecke viliað.
nolueris, Þar þu hafer ecke viliað.
noluerit, Þar hañ hafe ecke viliað.

Numerus Pluralis.

Cùm) Noluerimus, Þar Vier hofum ecke viliað.
nolueritis, Þar þier hafeð ecke viliað.
noluerint, Þar þeir hafa ecke viliað.

Præteritum Plusqvamperfectum.

Numerus Singularis.

Cùm) Noluïſſem, Þar Eg hafðe ecke viliað.
noluïſſes, Þar þu hafðer ecke viliað.
noluïſſet, Þar hañ hafðe ecke viliað.

Numerus Pluralis.

Cùm) Noluiſſēmus, Þar Vier hofðum ecke viliað.
noluiſſētis, Þar þier hofðuð ej viliað.
noluïſſent, Þar þeir hofðu ecke viliað.

Futurum.

Numerus Singularis.

Cùm) Nolùero, Þegar Eg mun ecke vilia.
nolueris, Þegar þu munt ecke vilia.
noluerit, Þegar hañ mun ecke vilia.

Numerus Pluralis.

Cùm) Noluērimus, Þegar Vier munum ecke vilia.
noluēritis; Þegar þier munuð ecke vilia.
noluerint, Þegar þeir munu ecke vilia.

INFINI-

INFINITIVUS MODUS.

Præsens.

Nolle, Ad vilia ecke.

Præteritum Perfectum & Plusqvamperfectum.

Noluisse, Ad hafa ecke viliad.

Participium præsens

Nolens, Naudugur {Sa sem / Su sem / Pad sem} ecke vill.

CONJUGATIO VERBI *MALO.*

INDICATIVUS MODUS.

Præsens.

Numerus Singularis.	*Numerus Pluralis.*
Malo, Eg vil helldur.	Malumus, vier vilium helldur.
mavis, þu villt helldur.	mavultis, þier vilied helldur.
mavult, hañ vill helldur.	malunt, þeir vilia helldur.

Præteritum Imperfectum.

Numerus Singularis.

Malēbam, Eg villde helldur.
malēbas, þu villder helldur.
malēbat, hañ villde helldur.

Numerus Pluralis,

Malebāmus, Vier villdum helldur.
malebātis, þier villdud helldur.
malēbant, þeir villdu helldur.

Præte-

Præteritum Perfectum.

Numerus Singularis.

Malui, Eg hefe helldur viliad.
maluīsti, þu hefur helldur viliad.
maluit, hañ hefur helldur viliad.

Numerus Pluralis.

Maluimus, Vier høfum helldur viliad.
maluīstis, þier hafed helldur viliad.
maluērunt *vel* maluēre, þeir hafa helldur viliad.

Præteritum Plusqvamperfectum.

Numerus Singularis.

Malueram, Eg hafde helldur viliad.
malueras, þu hafder helldur viliad.
maluerat, hañ hafde helldur viliad.

Numerus Pluralis.

Maluerāmus, Vier høfdum helldur viliad.
maluerātis, þier høfdud helldur viliad.
maluerant, þeir høfdu helldur viliad.

Futurum.

Numerus Singularis.

Magis volam, Eg mun helldur vilia.
magis voles, þu munt helldur vilia.
magis volet, hañ mun helldur vilia.

Numerus Pluralis.

Magis volemus, Vier munum helldur vilia.
magis voletis, þier munud helldur vilia.
magis volent, þeir munu helldur vilia.

CON-

CONJUNCTIVUS MODUS.

Præsens.

Numerus Singularis.

Cùm) Malim, Þar Eg vil helldur.
malis, Þar þu villt helldur.
malit, Þar hañ vill helldur.

Numerus Pluralis.

Cùm) Malimus, Þar Vier vilium helldur.
malitis, Þar þier vilied helldur.
malint, Þar þeir vilia helldur.

Præteritum Imperfectum.

Numerus Singularis.

Cùm) Mallem, Þar Eg villde helldur.
malles, Þar þu villder helldur.
mallet, Þar hañ villde helldur.

Numerus Pluralis.

Cùm) Mallemus, Þar Vier villdum helldur.
malletis, Þar þier villdud helldur.
mallent, Þar þeir villdu helldur.

Præteritum Perfectum.

Numerus Singularis.

Cùm) Maluerim, Þar Eg hafe helldur viliad.
malueris, Þar þu hafer helldur viliad.
maluerit, Þar hañ hafe helldur viliad.

Numerus Pluralis.

Cùm) Maluerimus, Þar Vier høfum helldur viliad.
malueritis, Þar þier hafed helldur viliad.
maluerint, Þar þeir hafe helldur viliad.

Præte-

Præteritum Plusqvamperfectum.

Numerus Singularis.

Cùm) Maluīſſem, Þar Eg hafde, hefde helldur viliad.
maluīſſes, Þar þu hafder, hefder helldur viliad.
maluīſſet, Þar hañ hafde, hefde helldur viliad.

Numerus Pluralis.

Cùm) Maluiſſēmus, Þar Vier høfdum, hefdum helldur viliad.
maluiſſētis, Þar þier høfdud, hefdud helldur viliad.
maluīſſent, Þar þeir høfdu, hefdu helldur viliad.

Futurum.

Numerus Singularis.

Cùm) Malüero, Þegar Eg mun helldur vilia.
malueris, Þegar þu munt helldur vilia.
maluerit, Þegar hañ mun helldur vilia.

Numerus Pluralis.

Cùm) Maluerimus, Þegar Vier munum helldur vilia.
malueritis, Þegar þier munud, helldur vilia.
maluerint, Þegar þeir munu helldur vilia.

INFINITIVUS MODUS.

Præſens.

Malle, Ad vilia helldur.

Præteritum Perfectum & Plusqvamperfectum.

Maluīſſe, Ad hafa helldur viliad.

CONJU-

CONJUGATIO VERBI *EO*.

INDICATIVUS MODUS.

Præsens.

Numerus Singularis.

Eo, Eg fer, eg geing. Is, It.

Numerus Pluralis.

Imus, Itis, Eunt.

Prætéritum Imperfectum.

Num. Singularis.

Ibam, Eg for, Ibas. Ibat.

Numerus Pluralis.

Ibāmus. Ibātis. Ibant.

Prætéritum Perfectum.

Numerus Singularis.

Ivi *vel* ii, Eg hefe fared. Ivisti, (iisti,) Ivit, (iit,)

Numerus Pluralis.

Ivimus (iimus,) Ivistis (iistis,) Ivērunt (iērunt,) ivēre (iere.)

Prætéritum Plusquamperfectum.

Numerus Singularis.

Iveram *vel* ieram, Eg hafde fared.
Iveras (ieras,) Iverat (ierat.)

Numerus Pluralis.

Iverāmus (ierāmus,) Iverātis (ierātis) Iverant (ierant.)

Futurum.

Numerus Singularis.

Ibo, Eg mun fara. Ibis, Ibit.

Numerus Pluralis.

Ibimus, Ibitis, Ibunt.

IMPERATIVUS MODUS.

Præsens.

Numerus Singularis.

I, Far þu. Eat.

Numerus Pluralis.

Eamus, Ite, Eant.

Futurum.

Numerus Singularis.

Ito (tu,) Þu skallt fara. Ito (ille,)

Numerus Pluralis.

Itōte, Eunto.

CONJUNCTIVUS MODUS.

Præsens.

Numerus Singularis.

Cùm) Eam, Med þvi Eg fer. Eas, Eat,

Numerus Pluralis.

Cùm) Eamus, Eatis, Eant.

Prætéritum Imperfectum.

Numerus Singularis.

Cùm) Irem, Med þvi Eg for. Ires. Iret,

Numerus Pluralis.

Cùm) Irēmus, Irētis, Irent.

Prætéritum Perfectum.

Numerus Singularis.

Cùm) Iverim *vel* ierim, Med þvi Eg hafe fared.
Iveris (ieris,) Iverit (ierit.)

Numerus Pluralis.

Cùm) Iverimus (ierimus,) Iveritis (ieritis,)
Iverint (ierint.)

Praté-

Præteritum Plusqvamperfectum.

Numerus Singularis.

Cùm) Ivissem *vel* iissem, Med þvi Eg hafde fared.
Ivisses (iisses,) Ivisset (iisset.)

Numerus Pluralis.

Cùm) Ivissemus (iissemus,) Ivissetis (iissetis,)
Ivissent (iissent.)

Futurum.

Numerus Singularis.

Cùm) Ivero *vel* iero, Med þvi Eg mun fara.
Iveris (ieris,) Iverit (ierit.)

Numerus Pluralis.

Cùm) Iverimus (ierimus,) Iveritis (ieritis,)
Iverint (ierint.)

INFINITIVUS MODUS.

Præsens.

Ire, Ad fara.

Præteritum Perfectum & Plusqvamperfectum.

Ivisse *vel* iisse, Ad hafa fared.

Futurum.

Itūrum
Itūram esse, } Ad mune edur skule fara.
Itūrum

Gerundium.

Eundi, Ad fara.
Eundo, J þvi ad fara, med þvi ad fara.
Eundum, Ad fara.

Supinum.

Itum, Til ad fara.

Participium præsens.

Iens, Farande, sa sem, su sem, þad sem fer.
Genit. euntis, *Dativ.* eunti. &c.

Futurum.

Itūrus, Itūra, Itūrum, } Sa sem { mun, skal, ætlar } ad fara.

Eins hneigiast øll Composita ab Eo; so sem Abeo, Eg fer i burt; Circumeo, Eg fer i kring, &c. Eñ Ambio, Eg geing i kring, stunda epter; conjugeraſt eins og Audio.

CONJUGATIO VERBI *FIO*.

INDICATIVUS MODUS.

Præsens.

Numerus Singularis.

Fio, Eg verd. Fis, þu verdur. Fit, hañ verdur, skedur.

Numerus Pluralis.

Fimus, Fitis, Fiunt.

Prateritum Imperfectum.

Numerus Singularis.

Fiēbam, Eg vard. Fiēbas, þu varst.
Fiēbat, hañ vard, skede.

Numerus Pluralis.

Fiebāmus, Fiebātis, Fiēbant.

Prateritum Perfectum.

Numerus Singularis.

Factus, (a,) (um,) } sum, Eg er ordenn, eg er giordur. *vel* fui, Eg hefe vered giordur.

Factus

Factus { es, vel fuisti. Factus { est, hañ var, ſkede; vel fuit. hañ hefur orded, ſked.

Numerus Pluralis.

Facti { ſumus, vel fuimus. Facti { eſtis, vel fuiſtis, Facti { ſunt, fuerunt vel fuere.

Præteritum Plusqvamperfectum.

Numerus Singularis.

Factus, (a,) (um,) { eram, Eg var ordenn, var, giordur. vel fueram, Eg hafde vered ordenn, giordur.

Factus, { eras, vel fueras, Factus, { erat, vel fuerat.

Numerus Pluralis.

Facti { eramus, vel fueramus. Facti { eratis, vel fueratis. Facti { erant vel fuerant.

Futurum.

Numerus Singularis.

Fiam, Eg mun verda. Fies, þu munt verda.
Fiet, hañ mun verda, ſke.

Numerus Pluralis.

Fiemus, Fietis, Fient.

CONJUNCTIVUS MODUS.

Præſens.

Numerus Singularis.

Cùm) Fiam, Med þvi Eg verd.

Cùm) Fias, Med hvi þu verdur.
Fiat, Med hvi hañ verdur, ſkedur.
Numerus Pluralis.
Cùm) Fiamus, Fiatis, Fiant.

Prætéritum Imperfectum.
Numerus Singularis.
Cùm) Fierem, Med hvi Eg vard.
Fieres, Med hvi þu varſt.
Fieret, Med hvi hañ vard, ſkede.
Numerus Pluralis.
Cùm) Fieremus, Fieretis, Fierent.

Prætéritum Perfectum.
Numerus Singularis.
Cùm) Factus, (a,) (um,) ſim, Med hvi Eg er ordenn, er giordur. *vel* fuerim, Eg hafe ordid, hafe vered giordur.
Factus, ſis, *vel* fueris, Factus, ſit, *vel* fuerit.
Numerus Pluralis.
Cùm) Facti, ſimus, *vel* fuerimus, Facti, ſitis, *vel* fueritis, Facti ſint, *vel* fuerint

Prætéritum Plusqvamperfectum.
Numerus Singularis.
Cùm) Factus, (a,) (um,) eſſem, Med hvi Eg var ordenn, var giordur. *vel* fuiſſem, Med hvi eg hafde ordid, hafe vered giordur.
Cùm)

Cùm) Factus, { esses, *vel* fuisses, } Factus, { esset, *vel* fuisset. }

Numerus Pluralis.

Cùm) Facti, { essemus, *vel* fuissemus. } Facti, { essetis, *vel* fuissetis, }

Facti essent, *vel* fuissent.

Futurum.

Numerus Singularis.

Cùm) Factus, (a,) (um,) { ero, *vel* fuero, } Þegar Eg mun verda giørdur.

Factus, { eris, *vel* fueris } Factus, { erit, *vel* fuerit, }

Numerus Pluralis.

Cùm) Facti, { erimus, *vel* fuerimus, } Facti, { eritis, *vel* fueritis, }

Facti erint, *vel* fuerint.

INFINITIVUS MODUS.

Præsens.

Fieri, Ad vera.

Prætéritum Perfectum & Plusqvamperfectum.

Factum, Factam, Factum { esse, *vel* fuisse, } Ad hafa orded, hafa vered giørdur. hafa sked.

Futurum.

Factum iri, Ad mune verda, mune ske.

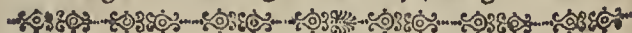
Participium præteritum.

Factus, (a,)(um,) Giordur, ordenn, skedur.

Futurum.

Faciēndus, Sa sem gioraſt a.
Faciēnda, Su sem gioraſt a.
Faciēndum, Pad sem gioraſt a.

Merk: Petta Verbum Fio, er Passivum, af Verbo Activo, Facio feci factum. Med sama mote conjugeraſt og oll Composita af Facio, sem behallda a i Facio i Præsenti, so sem Malefacio, hefur i Passivo malefio; Calefacio, hefur calefio; Madefacio, madefio; Patefacio, patefio; &c. Eñ þau Composita af Facio, sem umbreita A, til I, i Facio Præsenti, þau conjugeraſt i Passivo, epter almeñelegum hætte, so sem Afficio, affeci, affectum, afficere; hafa i Passivo Afficior, &c. Significo, significāvi, significātum, significare; hefur Significor. &c.

De VERBIS DEFECTIVIS.

Defectiva kallaſt þau Verba, sem ecke conjugeraſt i ollum Modis, Temporibus og Personis, og eru þau Nijtian.

1. Memini, Mier kemur i hug, (eda) mier hefur komed i hug.
2. Odi, Eg hata, (eda) eg hefe hatad.
3. Novi, Eg kannaſt vid, (eda) eg hefe kannaſt vid, hefe vitad.

4. Cœpi, Eg hefe byriad.
5. Ajo, Eg sege.
6. Inqvam, Eg sege.
7. Ausim, Eg voga, þore.
8. Faxo, Eg mun edur vil giora.
9. Forem, Eg var, eg bleif.
10. Cedo, Riettu hingad, seg fram.
11. Desit, Þad vantar.
12. Infit, Hañ seger.
13. Qvæso, Kiære eg bid.
14. Faris, Þu talar.
15. Apage, Gack burt, packa þig hiedann.
16. Salve, Vertu sæll.
17. Ave, Siertu sæll.
18. Vale, Far vel.
19. Ovat, Hañ gledur sig af einne litille Sigurvinningu.

Merk:

1. Þesse Fiogur Verba, Memini, Odi, Novi, Cœpi, conjugerast ecke, nema i Præterito, og þeim Temporibus, sem koma af Præterito.
2. Þesse Verba, Memini, Odi, Novi, hafa bæde Merkingu Præsentis og Prætériti, eñ Cœpi ecke utann Prætériti.

I. CONJUGATIO VERBI *MEMINI.*

INDICATIVUS MODUS.

Prætéritum Perfectum.

Numerus Singularis.

Memini, Mier kiemur i hug (eda) mier hefur komed (i hug.
Meministi, Meminit.

Numerus Pluralis.

Meminimus, Meministis, Meminerunt.

Præteritum Plusqvamperfectum.

Numerus Singularis.

Memineram, Mier kom i hug, (eda) mier hafde komed (i hug.

Memineras, Meminerat.

Numerus Pluralis.

Memineramus, Memineratis, Meminerant.

IMPERATIVUS MODUS.

Futurum.

Numerus Singularis.

Memento (tu,) Lat þier koma i hug, minstu þess.

Memento (ille,) *Plural.* Mementote.

CONJUNCTIVUS MODUS.

Præteritum Perfectum.

Numerus Singularis.

Cùm) Meminerim, Med þvi Mier kemur i hug, (eda) mier hefur komed i hug.

Memineris, Meminerit.

Numerus Pluralis.

Cùm) Meminerimus, Memineritis, Meminerint.

Præteritum Plusqvamperfectum.

Numerus Singularis.

Cùm) Meminissem, Þar Mier kom i hug, (eda) hafde komed i hug.

Meminisses, Meminisset,

Numerus Pluralis.

Cùm) Meminissemus, Meminissetis, Meminissent.

Futu-

Futurum.

Numerus Singularis.

Cùm) Meminero, Þegar Mier mun koma i hug, (e-da) þegar eg hefe lated mier koma þad i hug.
Memineris, Meminerit.

Numerus Pluralis.

Cùm)Meminerīmus, Memineritis, Meminerint.

INFINITIVUS MODUS.

Prætéritum Perfectum.

Meminisse, Ad koma i hug,(eda) ad hafa komed i hug.

II. CONJUGATIO VERBI.

ODI.

INDICATIVUS MODUS.

Prætéritum Perfectum.

Numerus Singularis.

Odi, Eg hata, (eda) hefe hatad. Odisti, Odit.

Numerus Pluralis.

Odimus, Odistis, Oderunt *vel* odere.

Prætéritum Plusqvamperfectum.

Numerus Singularis.

Oderam, Eg hatade, (eda) hafde hatad.
Oderas, Oderat.

Numerus Pluralis.

Oderāmus, Oderātis, Oderant.

CONJUNCTIVUS MODUS.

Prætéritum Perfectum.

Numerus Singularis.

Cùm) Oderim, Med þvi Eg hata, (eda) hefe hatad.
Oderis, Oderit.

Nume-

Numerus Pluralis.

Cùm) Oderimus, Oderitis, Oderint.

Præteritum Plusqvamperfectum.

Numerus Singularis.

Cùm) Odissem, Med þvi Eg hatade, (eda) hafde hatad.
Odisses, Odisset.

Numerus Pluralis.

Cùm) Odissēmus, Odissētis, Odissent.

Futurum.

Numerus Singularis.

Cùm) Odero, Þegar Eg mun hata, hefe vered buenn (ad hata.
Oderis, Oderit.

Numerus Pluralis.

Cùm) Oderimus, Oderitis, Oderint.

INFINITIVUS MODUS.

Præteritum Perfectum & Plusqvamperfectum.

Odisse, Ad hata, (eda) hafa hatad.

Participium præteritum.

Osus, Sa sem hatar, (eda) er hatadur.

Futurum.

Osūrus, (a)(um) Sa sem hata mun, su sem, þad sem ꝛc.

Merk: Osus brwkast sialldann, eñ Exosus, Perosus, Hatursfullur, eru brwkanleg.

III. CONJUGATIO VERBI *NOVI.*

INDICATIVUS MODUS.

Præteritum Perfectum.

Numerus Singularis.

Novi, Eg veit, kannast vid, (eda) hefe vitad, kannast (vid.
Novisti *vel* nosti, Novit.

Nume-

Numerus Pluralis.

Novimus, Noviſtis *vel* noſtis, Noverunt *vel* norunt.

Præteritum Plusqvamperfectum.

Numerus Singularis.

Novēram *vel* noram, Eg viſſe, (eda) hafdi vitad.
Noveras *vel* noras, noverat *vel* norat.

Numerus Pluralis.

Noverāmus, Noverātis, Noverant *vel* norant.

CONJUNCTIVUS MODUS.

Prætèritum Perfectum.

Numerus Singularis.

Cùm) Noverim *vel* norim, Med þvi Eg veit, (eda) hefe vitad.
Noveris *vel* noris, Noverit *vel* norit.

Numerus Pluralis.

Cùm) Noverimus, Noveritis, Noverint *vel* norint.

Præteritum Plusqvamperfectum.

Numerus Singularis.

Cum) Noviſſem *vel* noſſem, Med þvi Eg viſſe, (eda) hafde vitad.
Noviſſes *vel* noſſes, Noviſſet *vel* noſſet.

Numerus Pluralis.

Cùm) Noviſſemus, Noviſſetis, Noviſſent *vel* noſſent

Futurum.

Numerus Singularis.

Cùm) Novero *vel* noro, Pegar Eg mun vita, hefe vered buenn ad vita.
Noveris *vel* noris, Noverit *vel* norit.

Nume-

Numerus Pluralis.

Cùm)Noverīmus, Noveritis, Noverint *vel* norint.

INFINITIVUS MODUS.

Prætéritum Perfectum & Plusqvamperfectum.

Novisse *vel* nosse, Ad vita, (eda) hafa vitad.

IV. CONJUGATIO VERBI.

COEPI.

INDICATIVUS MODUS.

Prætéritum Perfectum.

Numerus Singularis.

Cœpi, Eg hefe byriad, Cœpisti, Cœpit.

Numerus Pluralis.

Cœpīmus, Cœpīstis, Cœperunt *vel* cœpere.

Prætéritum Plusqvamperfectum.

Numerus Singularis.

Cœperam, Eg hafde byriad. Cœperas, Cœperat.

Numerus Pluralis.

Cœperamus, Cœperatis, Cœperant.

CONJUNCTIVUS MODUS.

Prætéritum Perfectum.

Numerus Singularis.

Cùm) Cœperim, Med þvi Eg hefe byriad.
Cœperis, Cœperit.

Numerus Pluralis.

Cùm) Cœperimus, Cœperitis, Cœperint.

Prætéritum Plusqvamperfectum.

Numerus Singularis.

Cùm) Cœpissem, Med þvi Eg hafde byriad.
Cœpisses, Cœpisset.

Nume-

Numerus Pluralis.

Cùm) Cæpissemus, Cœpissetis, Cœpissent.

Futurum.

Numerus Singularis.

Cùm) Cœpero, Þegar Eg hefe nu byriad.

Cœperis, Cœperit.

Numerus Pluralis.

Cùm) Cœperimus, Cœperitis, Cœperint.

INFINITIVUS MODUS.

Præteritum Perfectum & Plusqvamperfectum.

Cœpisse, Ad hafa byriad.

Participium Passivum.

Cœptus, (a,) (um,) Byriadur.

Futurum Activi.

Cœptūrus, (a,) (um,) Sa sem byria skal.

V. CONJUGATIO VERBI,

AJO.

INDICATIVUS MODUS.

Præsens.

Numerus Singularis.

Ajo, Eg sege, Ais, Ait. *Plural.* Ajunt.

Præteritum Imperfectum.

Numerus Singularis.

Ajebam, Eg sagde. Ajebas, Ajebat.

Numerus Pluralis.

Ajebāmus, Ajebātis, Ajebant.

Prætéritum Perfectum.

Numerus Singularis.

Aisti, Þu hefur sagt. *Plural.* Aistis.

IM-

IMPERATIVUS MODUS.

Præsens.

Numerus Singularis.

Ai, Seg þu.

CONJUNCTIVUS MODUS.

Præsens.

Numerus Singularis.

Ajas, Þu seger. Ajat. *Plural.* Ajamus, Ajant.

INFINITIVUS MODUS.

Præsens.

Ajens, Segiande.

VI. CONJUGATIO VERBI
INQVAM.

INDICATIVUS MODUS.

Præsens.

Numerus Singularis.

Inqvam, Eg sege.
Præteritum Imperfectum. } Conjugerast eins og Audio.
Inqviebam, Eg sagde.

Præteritum Perfectum.

Numerus Singularis.

Inqvisti, Þu hefur sagt. Inqvit.]

Futurum.

Numerus Singularis.

Inqvies, Þu skallt segia. Inqviet.

IM-

IMPERATIVUS MODUS.

Præf. Sing. Inqve, Seg þu.
Fut. Sing. Inqvito; Þu skalt segia.

VII. AUSIM, J stadenn fyrer Audeam.

CONJUNCTIVUS MODUS.

Præsens.

Sing. Ausim, Jeg þore, voga, ausis, ausit.

VIII. FAXO, þad er Faciam.

INDICATIVUS MODUS.

Futurum.

Sing. Faxo, Eg skal giora.

CONJUNCTIVUS MODUS.

Præsens.

Sing. Cùm) Faxim, Þar Eg giore, faxis, faxit.
Plur. Cùm) Faximus, faxitis, faxint.

FOREM, þad er, Eg var, yrde.

CONJUNCTIVUS MODUS.

Præteritum Imperfectum.

Sing. Cùm) Forem, Þar Eg var, yrde, fores, foret.
Plur. Cùm) Forent.

INFINITIVUS MODUS.

Præsens & Futurum.

Fore, Ad verda; mune vera; mune verda.

Med sama mote hneigast Abförem, Eg var fra. Afförem, Eg var vid. Confórem, Eg verd. Defórem, Mig vantar.

X. CEDO.
IMPERATIVUS MODUS.
Præsens.
Sing. Cedo, Riettu ad; seg fram! *Plur.* Cedite.

XI. DEFIT.
INDICATIVUS MODUS.
Præsens. *Sing.* Defit, Pad vantar.
Futurum. *Sing.* Defiet, Pad mun vanta.
CONJUNCTIVUS MODUS.
Præsens. *Sing.* Cùm) Defiat, Med þvi þad vantar.
INFINITIVUS MODUS.
Præsens. Defieri, Ad vanta.

XII. INFIT.
INDICATIVUS MODUS.
Præsens. *Sing.* Infit, Hañ seger.

XIII. QVÆSO.
INDICATIVUS MODUS.
Præsens.
Sing. Qvæso, Kiære eg bid. *Plur.* Qvæsumus?

XIV. FARI.
INDICATIVUS MODUS.
Præsens.
Sing. Faris, Pu talar; seger. fatur.
Præteritum Perfectum.
Sing. Fat*us*, (*a*, *um*,) sum, Eg hefe talad. fatus es; fatus est.
Plur. Fat*i*, (*æ*, *a*,) sumus, fati estis, fati sunt.

CON-

CONJUNCTIVUS MODUS.

Præsens.

Numerus Singularis.

Cùm) Fat*us*, (*a*,*um*,) sim, Med þvi Eg hefe talad,
fatus sis, fatus sit.

Numerus Pluralis.

(Cùm) Fat*i*, (*æ*, *a*,) simus, fati sitis, fati sint.

Præteritum Plusqvamperfectum.

Numerus Singularis.

Cùm) Fat*us*, (*a*,*um*,) essem, Med þvi Eg hafde talad,
fatus esses, fatus esset.

Numerus Pluralis.

Cùm) Fat*i*, (*æ*,*a*,) essemus, fati essetis, fati essent.

Futurum.

Numerus Singularis.

Cùm) Fat*us*, (*a*,*um*,) fuero, Þegar Eg mun tala,
fatus fueris, fatus fuerit.

Numerus Pluralis.

Cùm) Fat*i*,(*æ*,*a*,)fuerimus, fati fueritis, fati fuerint.

INFINITIVUS MODUS.

Præsens.

Fari, Ad tala, segia.

Participium Præteritum.

Fat*us*, (*a*, *um*,) Sa sem talar.

Svo hneigiast og þesse Composita, Affaris, Þu talar vid. Effaris, Þu uttalar. Interfaris, Þu talar fram i. Præfaris, Þu giorer Formala. Profaris, Þu seger fram.

XV. APAGE.

IMPERATIVUS MODUS.

Præsens.

Sing. Apage, Packa þig, gack burt. *Plur.* Apagete.

XVI. SALVE. XVII. AVE. XVIII. VALE.

IMPERATIVUS MODUS.

Præsens.

Numerus Singularis.	*Numerus Pluralis.*
Salve, Vertu sæll.	Salvete.
Ave, Heill vertu.	Avete.
Vale, Far vel.	Valete.

Futurum.

Sing. Salveto, Þu skallt vera sæll.
Aveto, Þu skallt vera heill.
Valeto, Þu skallt fara vel.

INFINITIVUS MODUS.

Præsens.

Salvere, Ad vera sæll.
Avere, Ad vera heill.
Valere, Ad fara vel.

Eñ Valeo, (ui,) (fyrer utann Supinum) ēre, Eg er heilbrigdur, conjugerast ad øllu leite.

XIX. OVAT.

INDICATIVUS MODUS.

Præsens.

Sing. Ovat, Hañ er miog gladur af einnre litillre Sigurvinningu.

CON-

CONJUNCTIVUS MODUS.

Præs. Ovet, *Imperf.* Ovaret, *Gerund.* Ovandi, *Participium. Præsens.* Ovans.
Præterit. Ovatus, (*a*,*um*,)

Imperativus Sci af Scio, Eg veit, er ecke brwkanlegur.

* *

IMPERSONALIA.

Nockur Verba eru þau, sem ecke brwkast nema i Tertia Persona Singulari, og i Infinitivo, og þau kallast Impersonalia.

IMPERSONALIA ACTIVA eru þesse Tiju.

Decet,	*decuit*,	decere,	Pad hæfer.
Libet,	*libuit*, & *libitum est*,	libere,	Pad þocknast.
Licet,	*licuit*, & *licitum est*,	licere,	Pad leifest.
Liqvet,	——	liqvere,	Pad er auglioſt.
Miseret,	*misertum est*,	——	Pad aumkar.
Oportet,	*oportuit*,	oportere,	Pad byriar.
Piget,	*piguit* & *pigitum est*,	pigere,	Pad angrar.
Pœnitet,	*pœnituit*,	pœnitere,	Pad idrar.
Pudet,	*puduit*, & *puditum est*,	pudere,	Pad er bligdunarlegt.
Tædet,	*pertæsum est*,	——	Pad er leidesamt.

Þesse Impersonalia þneigiast i øllum Temporibus Secundæ Conjugationis, eins og Moneo. Svo sem: Decebat, decuit, decuerat, decebit, deceat, deceret, decuerit, decuisset, decuerit, decere, decuisse. Licet, licebat. &c.

ADVERBIUM.

Adverbia kallast þau ord sem setiast vid Verba og Nomina, og utmala þau af tijmanum, stadnum og ødrum-krijngumstædum: A medal hverra þesse eru hin almenneleguſtu. Ubi, hvar. Ibi, þar. Hic, hier. Hodie, i dag. Heri, i giær. Nunc, nu. Cras, a morgun. Semper, alltijd. Statim, strax. Semel, einuſinne. Non, nei, ecke. Ita, ja. Primò, fyrſt. Latine, i latinu. Danicè, i dønſku. Bene, vel. Male, illa. Sicut, ſvo ſem, lijka ſem. Ut, ſo ſem. Multùm, miked. Parùm, lijted.

CONJUNCTIO.

Conjunctio brwkaſt til ad teingia Ord og greiner til ſamans. A medal Conjunctiones eru þeſſar hinar almenneleguſtu.

Et, og. Ac, og. Etiam, einnen, og ſo. Sive, eda, ellegar. Tamen, þo, ſamt ſem adur. Si, ef ad. Niſi, nema, utann ſo ſie. Ideo, þar fyrer, þeſſ vegna. Nam, þviad. Enim, þviad. Ut, ad, ſo ad, uppa þad. Ne, ad ecke, ſo ad ecke. Qvòd, ad, af þvi. Qvin, ad ecke, og þad meira er. Cùm, þar ed, med þvi, epter þvi.

PRÆPOSITIO.

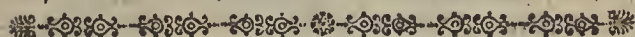
Præpoſitio er þad Ord, ſem ecke um̄breiteſt, en̄ ſetſt fyrer framann onnur ord, til ad merkia kringumſtædu hlutarens, ſo ſem, til Scholans, fra Scholanum. Þær Præpoſitiones, ſem ſetiaſt med Accuſativo eru þriatiju. Ad, til, ad. Adverſùs, adverſùm,

fûm, a mote. Apud, vid, hia. Ante, fyrer framann, Cis, þessu meigenn, vid, a þessa siidu. Citra, fyrer utañ, a þessa siidu. Circiter, hier um. Circa, hia. Circum, i kringum. Contra, þvert i mot, giegnt, anspænis. Erga, vid. Extra, fyrer utann. Intra, fyrer innann. Inter, a medann. Infra, fyrer nedann, nedann til. Item, siidar. Juxta, hia. Ob, vegna. Penes, hia, i vallde. Prope, nærre, nalægt. Per, fyrer. Pone, a baka til. Post, epter. Præter, fyrer utann, auk þess. Propter, vegna, fyrer. Secus, langsettis med, hia, vid. (ødruvisse) Secundùm, epter. Supra, yfer. Trans, yfer um i giegnum, hinu meigenn, a hina siiduna, fyrer handann; Versùs, a mot. Ultra, a hina siiduna, fyrer utann.

Præpositiones, sem setiast med Ablativo eru Fimtan. A, Ab, Abs, af, fra. Absqve, an, fyrer utann. Cùm, med. Coram, framme fyrer. Clam, leinelega. De, af, um. E, Ex, af ut af. Præ, framar. Item, fyrer framann. Pro, i stadenn, fyrer, item vegna. Palam, opennberlega, auglioslega. Sine, an, fyrer utañ. Tenus, allt ad.

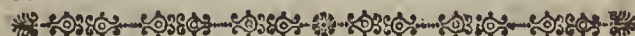
Þær sem setiast bæde med Accusativo, og Ablativo eru Sex. In, a, i, til. Sub, under. Super, yfer. Supter, nedann under. Þegar þessar merkia ferd til einhvers stadar, þa setiast þær med Accusativo, so sem; Eo in Scholam, eg fer til Skolans, eg geing i Skolann; Eñ þegar þær merkia ad vera i einum stad, þa setiast þar med Ablativo, so sem; Sum in Schola, eg er i Skolanum; Jaceo in Terra, eg

ligg a Jordunne. Clam og Tenus ſetiaſt og einn eu ſtundum med Accuſativo.

INTERJECTIO.

Interjectiones eru þau ord, med hverium vier geſum ad merkia innvortis Hræringar Giedsmunanna; So ſem, Heus, Hei, Hei, heyr, hei. Ah, ah, &c. Væ, vei.

SYNTAXIS.

1.) Subſtantivum cum Subſtantivo, diverſæ rei, Genitivo Caſu jungitur. Þegar tvø Subſtantiva, ſetiaſt hvert hia ødru, og merker ſiñ hlutenn hvert, þa ſkal annad vera i Genitivo, ut, Liber Patris, Bok Fødurſens: Lorum Heri, Keire Husbondans.

Sed Subſtantivum cum Subſtantivo, ejusdem rei, eodem Caſu jungitur. Eñ þegar tvø Subſtantiva, ſem tala uñ eiñ og hiñ ſama hlut, ſetiaſt hvert hia ødru, þa ſkulu þau vera i ſama Caſu, So ſem, Deus Pater, Gud Fader. Deus Filius, Gud Sonur.

2.) Adjectivum & Subſtantivum Genere, Numero, & Caſu convenient. Adjectivum ſkal ſetiaſt i ſama Genere, ſama Numero, og ſama Caſu, og Subſtantivum, hveriu þad tilheyrer: ut Deus bonus, ſa gode Gud. Negligentia mala, vond Forſomun, vondt Hirduleiſe. Peccatum peſſimum, ſu veſta Synd.

3.) Pronomen Relativum, *Qui*, *Ipſe*, *Ille*, *Is*, cum antecedente Subſtantivo convenit, Genere & Numero;

mero; Casu non semper, nam Casus Verbo, Nomini vel Præpositioni respondet.

Pronomen Relativum, so sem, hvored, saed, hañ sialfur, hañ, sa, a alltijd ad koma samann vid undanngangande Substantivum i Genere og Numero, eñ ecke alltijd i Casu, þvi Casus andsvarar Verbo, Nomini eda Præpositioni. ut, Odi Sapientem, qvi sibi non sapit, Eg hata þañ Speking, sem ei brukar Spekena, sier sialfum til goda. Amicus est, qvem omnes homines constantem dicunt, Hañ er sa vinur, hvern aller meñ segia stødugann. Video rem, cui liber utilis est, Eg sie þañ Hlut, til hvers Boken er hentug. Amat patrem, â qvo amatur, Hañ elskar Fødurenn, af hvørium hañ elskast.

4.) Nominativus præcedit Verbum Activum & Passivum, simili Numero & Persona, Þegar Nominativus, geingur undann Verbo Activo og Passivo, þa skal Verbum vera sama Numeri og sømu Personæ, og hañ; so ef ad Nominativus er Tertiæ Personæ Singularis Numeri, þa a Verbum sem kemur a epter, og svarar þeim Nominativo, ad vera Tertiæ Personæ, og Singularis Numeri, ut, Puer ludit, Barned leikur sier. Puer verberatur, Sveinnenn verdur sleigenn.

Þarsem Nominativus er tertiæ personæ Pluralis Numeri, þa a Verbum og svo ad vera tertiæ personæ og Pluralis Numeri. Þetta hidsama er og so meint uñ þa adra og fyrstu Persónu, bæde i Numero Singulari og Plurali.

5.) Sum, Eg er. Forem, Eg skyllde vera. Fio, Eg verd. Existo, Eg er, hafa Nominativum a badar siidur vid sig: ut; Deus est bonus, Sed homines existunt mali, GUD er godur, eñ mennenner eru vonder. Omnes ignavi fiunt impii, nimiâ licentiâ, Aller Letingiar verda ogudhrædder, af ofmiklu Sialfrædе.

6.) Dativus est Casus ejus, cui aliqvid fit, tribuitur, vel adimitur, Þad skal vera i Dativo, hvoriuñ madur gefur nockud, eda fra hvoriuñ madur tekur nockud, item hvoriu eitthvad þienar, er til einhvors, ut; Do Puero poma, Eg gief Barnenu Eple. Eripio puero nuces, Eg tek Niturnar fra Pilltenuñ. Liber utilis Puero, Bok hentug fyrer Sveinenn.

7.) Verba Activa vel Actionem Significantia reguntAccusativum, Þau Verba sem merkia giorning taka til siin Accusativum: Ellegar svo; þad skal standa i Accusativo, vid hvort madur giorer eitthvad; ut; verbero canem, Eg slæ Hundenn. Adorior hostem, Eg rædst a Ovinenn.

8.) Vocativus est Casus ejus, qvi vocatur, J Vocativo skal sa standa, a hvorn vier kolluñ; eda avorpum med Nafne. Ut, heusPetre! heir þu Petur.

9.) Ablativus est Casus Modi, Instrumenti & Causæ, â qvâ, per & propter qvam aliqvid est vel fit. J Ablativo setst sa hlutur, med hvoriuñ madur giorer eitthvad, item: sa, hvoriuñ vier lilleggium i Jslendskunne, af, edur i, ut, verberare lapide

de, ad ſla med ſteine. Æger pedibus, veikur i Fotunum. Grandis ætate, ſtor af (gamall ad) Alldre.

10.) Comparativus regit Ablativum, qvi exponi ſolet per *qvàm*: Comparativus ſtyrer Ablativo, þegar ſagt verdur i Jſlendſkunne, eñ, ut; Aurum eſt vilius virtute, þad er: qvàm virtus, Gulled er lakara eñ Dygden. Præceptorem habeo doctiorem Diſcipulo; þad er, qvàm diſcipulum, Jeg hefe þañ Skolameiſtara ſem er lærdare eñ Læreſveinnenn.

11.) Interrogandi & reſpondendi voces, Caſu convenire debent, þau Ord, med hvorium ſpurt er, og ſvarad er, eiga ad vera i ſama Caſu. Ut; qvis eſt Pater tuus? Hvor er þiñ Fader? Petrus, Petur. Cui dediſti Librum? hvorium gafſtu Bokena? Petro, (honum) Petre.

12.) Nomen Temporis, qvo qværi poteſt, *qvando?* gaudet Ablativo, Þad nafn ſem merker tijma ſetſt i Ablativo, med hvoriu ſpurt verdur, hvenær? ut; Hâc horâ didici duodecim vocabula, a þeſſare ſtundu hefe eg lært tolf Gloſur. Hâc hebdomadâ te non vidi, J þeſſare Viku hefe eg ecke ſied þig. Eñ þegar ſpurt verdur **Hvad leinge?** þa ſkal tijmans nafn ſtanda i Accuſativo.

13.) Qvando duo Verba concurrunt absqve Conjunctione, alterum erit Infinitivi, Þegar tvo Verba, fyrer utann nockurt ſamteingingar-ord, koma ſamann, þa ſkal annad ſetiaſt i Infinitivo, ut, Cupio ſcribere, Eg gyrneſt ad ſkrifa.

14.) Accuſativus præcedit Infinitivum, qvi exponitur per Nominativum & Verbum Finitum, addi-

addito *qvod*, vel *ut*, Accusativus geingur undann Infinitivo, hvored utleggiast kañ, fyrer Nominativum og Verbum Finitum, þegar *qvòd* ellegar *ut* tilleggst: Til dæmes. Ajo probos Adoleſcentes depravari conſvetudine Malorum. Pad er: Ajo, qvod probi adoleſcentes depraventur conſvetudine malorum, þad ſege eg, ad ungar Perſonur ſerdiarfast af umgeingne þeirra vondu. Hunc jubet ſine cura eſſe, þad er: jubet ut hic ſine cura ſit, hañ bydur ad han ſkule vera fyrer utann Sorg og Ahiggiu.

Merk hier:

1.) Madur brwkar ecke þa Adferd, ad wtelikia *qvòd*, eda *ut*, nema ad eins, ad þar gange undan eitt Verbum, ſem merker Sogn, Formerkingu, eda Giedsmune; og þa wtleggst Infinitivus med ordenu *qvòd*: Ellegar þar geingur undañ eitt Verbum, ſem merker Vilia, Hentugleika, eda Imperſonale verbum, og þa wtleggia meñ Infinitivum med þeſſu litla orde *ut*: Til Dæmes. Audio Patrem eſſe bonum, þad er: *qvod* Pater ſit bonus, Eg heyre ad Faderenn er godur. Volo te hoc facere, þad er: *ut* hoc facias, Jeg vil þu giører þetta. Præſtat tacere qvàm male loqvi, þad er betra ad madur þeige eñ tali illa, præſtat, *ut* taceas, qvàm male loqvaris.

2.) Pad Nomen ſem kemur epter Infinitivum, *eſſe*, og adra; hvort helldur þad er Subſtantivum eda Adjectivum, ſkal ſetiast i ſama Caſu og þad ord ſem geingur undann Infinitivo *eſſe*: ut: Cato male-

malebat esse, qvam videri bonus; Cato villde helldur verá, eñ synast godur. Patrem video incedere tristem, Jeg sie, ad Faderenn geingur sórgande. Expedit mihi esse bono, þad er gott fyrer mig sialfann, ad vera godur.

APPENDIX.

De METHODO RECTE CONSTRUENDI & resolvendi Periodum, sive de Ordine Grammatico.

Þad er:

Um̃ þa Adferd sem brwkast a, þegar einhvør Klausa skal riett utleggiast.

Þegar madur vill riett wtleggia edur þiida, þa skal hañ skipta einne klausu i so margar Propositiones, edur meiningar, sem þar inne finnast *Verba Finita*; þad er, þau Verba, sem merkia vissa Persónu og Numerum, so sem eru, Verba Indicativi, Imperativi, edur Conjunctivi, Modi; Eñ Verba Infinita, eru Infinitivi Modi, af þvi þau merkia einga vissa Persónu, edur Numerum, (so sem; Amāre:) og tekst þa hvør Propositio, edur meining fyrer sig, sem er adgreind i Commata (,) Semicola (;) og Cola (:); endast so klausan ad ollu leite um̃ siider med þessu teikne Punctum (.) Þegar nu Constructio, edur Þydingen skal skie, þa ber þetta epterskrifad vel i agt ad taka.

1.) Sie

1.) Sie teken Interjectio med sijnum Casu, so framt hañ annars þar med filger, edur og Adverbia Vocandi (*o! heu!*) Hortandi, (*eja, agedum?*) Demonstrandi (*en, ecce!*) Interrogandi, (*cur, qvare,*) Prohibendi, (*neqvaqvàm, minimè,*) Similitudinis, (*ita, ficut,*) og þau Adverbia sem hafa Relativam Significationem (*ubi, qvo, unde, qvâ, qvorſum, qvando, qvoties, qvomodo,*) &c.

2.) Vocatívus, ásamt med Verbo Imperativi Modi ef hañ er þa til.

3.) Verbum Imperſonale, med sijnum Casu, ef þad hvortveggia er þar ad finna.

4.) Eñ sie eckert til i Klausunne (greininne) af þessu hier ofannskrifudu, þa sie fyrst teken Nominatívus, edur þad sem stendur i hans stad.

5.) Sie nu Nominatívus Subſtantivum, þa takest þad næsta Adjectivum, sem þar epter kemur, asamt med Genitivo edur Ablativo, sem stiornast af undanngangande Subſtantivo edur Adjectivo, &c.

6.) Þar sem Nominativus er ecke til (ſcil. *expreſſus*, nam *ſuppreſſus* ſemper adeſt,) þa sie teked Verbum Perſonale Finitum, þad er þad Verbum, sem conjugerast i øllum Perſonis, og er Indicativi Imperativi, eda Conjunctivi Modi).

7.) Þar næst Adverbium, sem wtmalar þad Verbum, er þvi filger. Eñ hvort helldur Adverbium setst strax fyrer framann, edur strax fyrer aptañ Verbum, þad gillder nær þvi einu.

8.) Sijdañ takast Casus, sem stiornast af Verbo med sijnum vissu Reglum.

9.) Þar næst Infinitivus, med Accusativo fyrer framann.

10.) Eiga þar ad filgia med Ablativi Conseqventiæ, og Præpositiones med sijnum Casibus, item Gerundia, &c. Í hvoriu, einum uppfrædara byriar ad leggia godann grundvoll, med bersynelegre praxi, hia þeim sem hañ er ad kienna, þvi þad er hægra, ad læra sligt af Vana, helldur eñ af mørgum Reglum. Til dæmes; þesse Periodus, edur klausa: (So elskade GUd Heimenn ad hañ gaf siñ Eingetenn Son, uppa þad, aller þeir sem a hañ trwa, ecke skule fyrerfarast, helldur hafa þad Eijlijfa Lijf) skifftest, (So sem sagt var i Upphafenu) fyrer viss Commata, i fim̃ Propositiones eda meiningar, af þvi hañ hefur i sier fim Verba Finita: 1. elskade, 2. gaf, 3. trwa, 4. skule fyrerfarast, 5. skule hafa.

Um̃ þesse fim̃ Verba giørast nockur Spursmal; um̃ þad fyrsta Verbum (elskade) giørast þesse Spursmal; Hvør elskade? GUD. Hvad elskade GUd? Heimeñ. Um̃ þad annad (gaf) giørast þesse Spursmal: Hvør gaf? GUd. Hvad gaf hañ? Siñ Eingetna Son 2c. Þar fyrer er Verbum þad hellsta Ord i sierhvørre Proposition, hvar af sierdeiles hanger Nominum Constructio og Casus, og þvi eiga Nomina ad applicerast, edur leggiast vid Verba, fyrer nockurskonar Spursmal, so ad meñ kunne ad vita af Verbis cujus Casus, Nomina eru; Til dæmes i þessare Proposition, (Petur skrifade sijnum Fødur til Brief i giær med sinne eigenn hende) er Verbum (skrifade) þad hellsta Ord, þvi af þvi eina Verbo

(skrif-

(skrifade) hanga aller adrer Casus Nominum, og gioraſt þvi um þetta Verbum ſoleides Spursmal; Hvor ſkrifade? Petur. Hvorium ſkrifade haň til? ſiinum Fodur. Hvad ſkrifade haň? Brief. Med hvoriu ſkrifadi haň? med ſinne eigenn hende. Nær ſkrifade haň? J giær.

Hier af ſieſt wtþrickelega, ad øll ſu Konſt ad þijda og ſamſetia eina Malsgrein, er þar i innefalen, ad meň hallde Verbum fyrer þad hellſta Ord i hvorre Propoſition: Hitt annad er þeirra Atburdum og Lagkiænſku a hendur faled, ſem kienna, hvorier hellſt eiga ad ſtunda þeſſa tvo Meňkoſtu; ad vanda rad ſitt, og vera þolennmoder.

